

รายงานการวิจัย

คุณภาพชีวิตและปัจจัยที่มีผลต่อการออกจากโรงเรียนกลางคัน
ของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

Quality of life and factors influence on the problems of
withdrawal of the youths in Sikao district, Trang Province

จันตรา อ้อยเอ็ง Jantra Uieng
วรรณกร พลพิชัย Wannakorn Ponpichai

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประจำปี พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือและกรุณาจากบุคคลผู้มีพระคุณหลายท่าน คณะผู้วิจัยขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐทิศา โจรจนประศาสน์ ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขสิ่งบกพร่องต่างๆ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง และผู้วิจัยขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ที่ได้สละเวลาในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามเพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์ รวมทั้งขอขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาศึกษาทั่วไปทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำและให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการทำงานวิจัยฉบับนี้ และขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในงานหรือเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติม คุณประโยชน์ใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ใคร่ขอมอบแต่บิดามารดา ครูอาจารย์ และเพื่อนร่วมงานทุกท่าน

จันทรา อ้อยเอ็ง

วรรณกร พลพิชัย

20 กันยายน 2560

คุณภาพชีวิตและปัจจัยที่มีผลต่อการออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชน ในอำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

บทคัดย่อ

จันทร์หา อึ้งเอ็ง และ วรณกร พลพิชัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับคุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคัน 2) ปัจจัยที่มีผลต่อสาเหตุการออกจากโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชน เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคันในอำเภอสีเกา จังหวัดตรัง จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า 1) คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกอยู่ในระดับปานกลาง 2) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชนในอำเภอสีเกา จังหวัดตรัง พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดา ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม คุณภาพชีวิตด้านร่างกายและอาชีพของมารดามีผลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 20.7 ($R^2_{adj} = .207$)

คำสำคัญ: สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน การเห็นคุณค่าในตนเอง
ความเข้มแข็งในการมองโลก

Quality of life and factors influence on the problems of withdrawal of the youths in Sikao district, Trang Province

Jantra Uieng and Wannakorn Ponpichai

Abstract

The objectives of this study were as following: 1) to study the level of quality of life, self-esteem, and sense of coherence of youth. 2) to analyze the factor influence on the total course of school dropout. The data were collected from 150 youths that school dropout in Sikao district, Trang Province. Research instrument was the questionnaires; the data were analyzed by using statistical methods; including mean, standard deviation and multiple regression analysis with stepwise method. The results had concluded as following: firstly, the youths had reasons for school dropout at low level of the economic dimension, the family dimension, and the environment and social dimension, while quality of life, self-esteem, and coherence at the average level. Secondly, results from multiple regression analysis with stepwise method indicated that those of independent variables could predict the reasons for school dropout including marital status of the parents, manageability dimension of coherence, social relationships dimension and physical dimension of quality of life, and occupation of mother had influenced on school dropout of the youth with the statistical significance level of .001, and could predict it at 20.7 percents ($R^2_{adj} = .207$).

Key words: course of school dropout in youth, self-esteem, sense of coherence

สารบัญ

สารบัญเรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน	8
แนวคิดเกี่ยวกับการออกโรงเรียนกลางคืน	9
แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต	13
แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง	15
แนวคิดเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	32
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	33
ผลการวิจัย	33
ข้อวิจารณ์	54
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	68
สรุปผลการวิจัย	68
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	79
ภาคผนวก ก	80
ภาคผนวก ข	92
ภาคผนวก ค	102

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เกณฑ์คะแนนระดับคุณภาพชีวิต	27
2	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	32
3	จำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของเยาวชน	34
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสาเหตุของการออกโรงเรียน กลางคืนของเยาวชนรายด้าน	40
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพชีวิตรายด้านและโดยรวม ของเยาวชน	46
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของ เยาวชน	47
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของ เยาวชน	47
8	แสดงระดับการวัดของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	42
9	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก	45
10	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการ ออกโรงเรียนกลางคืนโดยรวมของเยาวชน	46
11	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการ ออกโรงเรียนกลางคืนด้านบุคคลของเยาวชน	47
12	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการ ออกโรงเรียนกลางคืนด้านเศรษฐกิจของเยาวชน	48
13	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการ ออกโรงเรียนกลางคืนด้านครอบครัวของเยาวชน	49
14	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการ ออกโรงเรียนกลางคืนด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชน	51
15	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการ ออกโรงเรียนกลางคืนด้านสถานศึกษาของเยาวชน	52
16	สรุปตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนทั้งโดยรวม และรายด้าน	53

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากการศึกษาสามารถช่วยให้บุคคลมีความรู้ทางด้านวิชาการ สามารถนำมาประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ซึ่งเป็นวิธีการยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และยังเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ การศึกษายังสามารถช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพด้านพฤติกรรม มารยาททางสังคม ความคิด ทศนคติ หรือบุคลิกภาพ จะเห็นได้ว่าการศึกษาคือรากฐานสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ สำหรับประเทศไทยได้มีการส่งเสริมและขยายโอกาสให้เยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่ามีความเหลื่อมล้ำของระบบการศึกษา โดยในปี พ.ศ. 2552 ได้มีการรวบรวมสถิติสถานการณการออกจากโรงเรียนกลางคันของนักเรียน โดยข้อมูลการออกกลางคันของนักเรียนทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งประเทศจำนวน 49,562 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 และเมื่อจำแนกเป็นรายภาคพบว่า ภาคใต้มีนักเรียนออกกลางคันมากที่สุด คือจำนวน 9,751 คน คิดเป็นร้อยละ 0.89 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ., 2552) ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่าเยาวชนจำนวน 49,562 คน เหล่านี้ต้องออกจากโรงเรียนเพราะเหตุใด และมีปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอะไรบ้าง และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะพบว่านักเรียนที่ออกโรงเรียนกลางคันส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จึงนับว่าเป็นวิกฤติช่วงหนึ่งของชีวิต หากกระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสมโดยการดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิด จะช่วยให้วัยรุ่นสามารถปรับตัวได้ ในทางตรงกันข้ามหากต้องเจอกับปัญหาและไม่สามารถจัดการกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็อาจจะทำให้เลือกดำเนินชีวิตในทางที่ผิดพลาดได้ โดยเฉพาะวัยรุ่นหรือเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีคุณภาพชีวิตในระดับต่ำ มีครอบครัวแตกแยก หรือการอาศัยอยู่ในสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี มีความเสี่ยงที่อาจจะถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมได้สูง

องค์ประกอบสำคัญของคุณภาพชีวิตคือความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีทั้งด้านร่างกายจิตใจ สังคมและเศรษฐกิจ เป็นความพอใจที่บุคคลได้รับจากการดำเนินชีวิตประจำวัน นอกจากนี้คุณภาพชีวิตยังเกี่ยวข้องกับความเป็นปกติสุขของบุคคลหรือเป็นตัวกำหนดให้มีความสุขหรือไม่มีความสุข (Dalkey and Rourke, 1973) ฉะนั้น คนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีจึงสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขมากกว่าคนที่มีคุณภาพชีวิตต่ำ มีแนวคิดหรือทัศนคติในการดำเนินชีวิตไปในแนวทางที่สร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อตนเอง เมื่อเจอกับปัญหาหรืออุปสรรคก็อาจจะเผชิญได้ดีกว่า มีความเข้มแข็งในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะเยาวชนที่อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ ที่จะต้องมีการปรับตัวปรับสภาพจิตใจเพื่อรับกับสิ่งต่างๆ

ที่ไม่พึงปรารถนา คนที่มีความเข้มแข็งจะสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้และสามารถเลือกวิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะคนที่มีความเข้มแข็งในการมองโลก ซึ่งความเข้มแข็งในการมองโลกคือความสามารถของบุคคลในการเผชิญต่อสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบทั้งภายในและภายนอก โดยที่บุคคลนั้นสามารถอธิบายถึงความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผลสามารถทำนายหรือคาดการณ์ได้ ตลอดจนสามารถควบคุมหรือจัดการสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและเห็นคุณค่าในการกระทำของตน (สุนันทา เทพหนู, 2550) โดยเยาวชนที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงอาจไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรคที่เผชิญ ไม่มองความยุ่งยากที่เกิดขึ้นเป็นปัญหา นอกจากนี้ปัจจัยทางจิตวิทยาที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการกำหนดแนวคิด ทักษะคิดที่มีต่อตนเอง คือ ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่ง Coopersmith (1984) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นการที่บุคคลประเมินตนเองแล้วแสดงออกในลักษณะของการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง เป็นการแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองในเรื่องของความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และควมมีคุณค่าของตนเอง ฉะนั้น หากเยาวชนเห็นคุณค่าในตนเองก็อาจจะทำให้เยาวชนมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง ไม่ประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ไม่ดี และเลือกแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง เช่นเดียวกับการเรียนการศึกษหากเยาวชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพชีวิตดี เห็นคุณค่าในเอง และมีความเข้มแข็งในการมองโลก อาจส่งผลให้อัตราการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนน้อยลง ฉะนั้น การศึกษาสามปัจจัยนี้อาจทำให้ค้นพบข้อมูลที่เป็นประโยชน์และได้แนวทางในการส่งเสริมให้เยาวชนเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้น

สำหรับสถานการณ์การออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในจังหวัดตรัง ซึ่งทำการสำรวจล่าสุดในปี 2552 พบว่ามีเยาวชนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันเฉพาะในปี 2552 มากเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศ และมากที่สุดในปีใด คือจำนวน 1,248 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ. เข้าถึงได้จาก: https://www.m-society.go.th/article_attach/9872/14246.pdf. 20 กรกฎาคม 2558) ซึ่งถือว่าเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูง ซึ่งในแต่ละปีก็จะมีเยาวชนออกจากโรงเรียนกลางคันสะสมเพิ่มขึ้น ทำให้ปัจจุบันมีจำนวนเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษามากขึ้นทุกปี ซึ่งจะทำให้ประเทศต้องสูญเสียโอกาสในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สูญเสียทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และสูญเสียการพัฒนาด้านสังคม ทั้งที่เยาวชนเหล่านี้สามารถที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศได้ จากการลงพื้นที่สำรวจในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง โดยการพูดคุยสอบถามจากผู้นำชุมชน ชาวบ้าน และผู้ปกครองของเยาวชน ถึงสถานการณ์การออกจากโรงเรียนกลางคันและเยาวชนนอกระบบการศึกษาในพื้นที่อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง พบว่ามีเยาวชนที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 8-18 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือ โดยเคยได้เรียนและต้องออกจากโรงเรียนกลางคันเป็นจำนวนมาก จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้เยาวชนซึ่งเป็นวัยที่ควรอยู่ในระบบการศึกษา ต้องออกมาใช้ชีวิตในลักษณะเสมือนกับวัยผู้ใหญ่ บางคนมีครอบครัวตั้งแต่อายุน้อย มีบุตรในวัยที่ยังไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะ ต้องทำงานไม่เหมาะสมกับวัย บางคนไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ต้องเป็นภาระอยู่ในการดูแลของผู้ปกครอง และมีจำนวนไม่น้อยที่ดำเนินชีวิตบนแนวทางที่ไม่เหมาะสม เช่น มีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด พฤติกรรมก้าวร้าว อันธพาล ไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี ติดการพนัน และพฤติกรรมลักขโมย เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตของคุณ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมวิธีการหนึ่งที่ทำให้บุคคลเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ และเป็นหนทางสู่การสร้างอาชีพที่มั่นคง ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก กับสาเหตุของการออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เพื่อที่จะได้หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมให้เยาวชนมีโอกาสทางการศึกษามากขึ้น รวมทั้งหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองและความเข้มแข็งในการมองโลกเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก ของเยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคันในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลที่ได้จากการศึกษาจะทำให้ทราบถึงระดับสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก ของเยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคันในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง
2. ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง
3. ผลที่ได้จากการวิจัยนี้สามารถเสนอต่อหน่วยงานทางการศึกษาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมให้เยาวชนมีโอกาสทางการศึกษามากขึ้น รวมทั้งปลูกฝังและปรับเปลี่ยนทัศนคติของเยาวชนให้เห็นความสำคัญของการศึกษา รวมทั้งจะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากับเยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคันก่อนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ที่มีอายุอยู่ในช่วง 15 – 17 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 150 คน

ตัวแปร

การวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตและปัจจัยที่มีผลต่อการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง กำหนดตัวแปรที่จะวิเคราะห์ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นการศึกษาสูงสุด
4. ระยะเวลาที่ออกจากโรงเรียน
5. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
6. ระดับการศึกษาของบิดา
7. ระดับการศึกษาของมารดา
8. อาชีพของบิดา
9. อาชีพของมารดา
10. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว
11. จำนวนสมาชิกในครอบครัว
12. จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา
13. ลำดับการเกิด
14. สถานะทางครอบครัวในปัจจุบัน
15. สถานภาพสมรส
16. อาชีพ
17. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ของตนเอง)
18. ที่มาของรายได้
19. สาเหตุของการออกจากโรงเรียนกลางคัน
20. ความต้องการเรียนต่อในอนาคต
21. การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน

2) สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน

1. สาเหตุด้านบุคคล
2. สาเหตุด้านเศรษฐกิจ
3. สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม
4. สาเหตุด้านครอบครัว
5. สาเหตุด้านสถานศึกษา

3) คุณภาพชีวิต

1. คุณภาพชีวิตด้านกาย
2. คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ
3. คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์สังคม
4. คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม

4) การเห็นคุณค่าในตนเอง

5) ความเข้มแข็งในการมองโลก

นิยามศัพท์เฉพาะ

เยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-17 ปี และออกโรงเรียนกลางคัน มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

การออกโรงเรียนกลางคัน หมายถึง การที่เยาวชนเคยเข้าเรียนในสถานศึกษาแล้ว แต่ออกจากสถานศึกษา และไม่กลับมาเรียนตามปกติ ก่อนที่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน หมายถึง ปัจจัยหรือเหตุผลที่ก่อให้เกิดการออกจากสถานศึกษาและไม่กลับมาเรียนตามปกติ ก่อนที่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สาเหตุด้านบุคคล หมายถึง ปัจจัยหรือเหตุผลที่ก่อให้เกิดการออกจากสถานศึกษาและไม่กลับมาเรียนตามปกติ ก่อนที่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของเยาวชนที่เกิดจากตัวเยาวชน ได้แก่ ไม่สนใจการเรียน เบื่อหน่ายการเรียน เรียนซ้ำ เรียนอ่อน เรียนไม่ทันเพื่อน ปรับตัวเข้ากับครูและเพื่อนไม่ได้ พิกการ ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ติดสารเสพติด ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา

สาเหตุด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ปัจจัยหรือเหตุผลที่ก่อให้เกิดการออกจากสถานศึกษาและไม่กลับมาเรียนตามปกติ ก่อนที่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เกิดจากฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครองมีฐานะยากจนหรือรายได้ต่ำไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ผู้ปกครองต้องเดินทางไปประกอบอาชีพที่อื่นผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนประกอบอาชีพหรือหารายได้

สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยหรือเหตุผลที่ก่อให้เกิดการออกจากสถานศึกษาและไม่กลับมาเรียนตามปกติ ก่อนที่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เกิดจากชุมชนและสังคมที่เยาวชนอาศัยอยู่ ได้แก่ คนในสังคมที่ไม่เห็นความสำคัญหรือไม่สนับสนุนเรื่องการศึกษา ความห่างไกลของบ้านนักเรียนกับสถานศึกษา การมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และการคล้อยตามกับบุคคลอื่นในสังคมที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

สาเหตุด้านครอบครัว หมายถึง ปัจจัยหรือเหตุผลที่ก่อให้เกิดการออกจากสถานศึกษาและไม่กลับมาเรียนตามปกติ ก่อนที่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของเยาวชน ที่เกิดจากครอบครัว ได้แก่ ครอบครัวไม่สนับสนุนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวขาดความรักความอบอุ่น ขาดการปฏิสัมพันธ์กัน และครอบครัวมีภาระต้องดูแลสมาชิกหลายคน

สาเหตุด้านสถานศึกษา หมายถึง ปัจจัยหรือเหตุผลที่ก่อให้เกิดการออกจากสถานศึกษาและไม่กลับมาเรียนตามปกติ ก่อนที่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของเยาวชน ที่เกิดจากสถานศึกษา ได้แก่ โรงเรียนขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน และขาดบริการด้านการอำนวยความสะดวกในโรงเรียน การจัดโปรแกรมด้านการเรียนไม่น่าสนใจหรือไม่สนองความต้องการของผู้เรียน ครูขาดความสัมพันธ์ที่ดีและขาดความเป็นธรรมต่อผู้เรียน

คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ของเยาวชนทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ความคิด และรวมทั้งการได้มีที่อยู่อาศัยที่ดี มีโอกาสในการพักผ่อนหย่อนใจ ความสัมพันธ์ที่ดี มีความรักความอบอุ่นภายในครอบครัว และสามารถปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม

คุณภาพชีวิตด้านกาย หมายถึง การรับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับสภาพทางด้านร่างกายของตนเอง เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึก สุขสบาย ไม่มี ความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึง พลังกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น รับรู้ถึง ความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของ ตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยต่าง ๆ หรือการรักษาทาง การแพทย์

คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ หมายถึง การรับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับสภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึง ความรู้สึก ภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจ และความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ของตนการรับรู้ถึงความสามารถในการ จัดการกับความ เศร้า หรือกังวล การรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อต่างๆ ของตน ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ถึง ความเชื่อด้านวิญญาณ ศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่น ๆ ที่มี ผลในทางที่ดีต่อ การดำเนินชีวิต มีผลต่อการเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์สังคม หมายถึง การรับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้ เป็น ผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศ หรือการมี เพศสัมพันธ์

คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การรับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อ การดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัยและมั่นคงใน ชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่าง ๆ การคมนาคมสะดวก มี แหล่งประโยชน์ ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสที่ จะได้รับข่าวสาร หรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การรับรู้ว่าคุณได้มีกิจกรรมสันทนาการ และมีกิจกรรมใน เวลาว่าง

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่เยาวชนประเมินตนเองแล้วแสดงออกในลักษณะ ของการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง เป็นการแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความเชื่อของบุคคลที่มีต่อ ตนเองในเรื่องของความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และความมีคุณค่าของตนเอง

ความเข้มแข็งในการมองโลก หมายถึง ลักษณะการรับรู้เกี่ยวกับโลกของเยาวชนอย่าง ผสมผสานทั้งด้านความคิดและอารมณ์ มองโลกตามความเป็นจริง มีความเชื่อมั่นว่าสิ่งต่างๆ ที่ เกิดขึ้นทั้งที่เกิดจากตนเองและสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งที่มีความหมายสามารถอธิบายได้ สามารถ คาดการณ์และจัดการแก้ไขได้ด้วยตนเองหรืออาจจะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นก็ได้

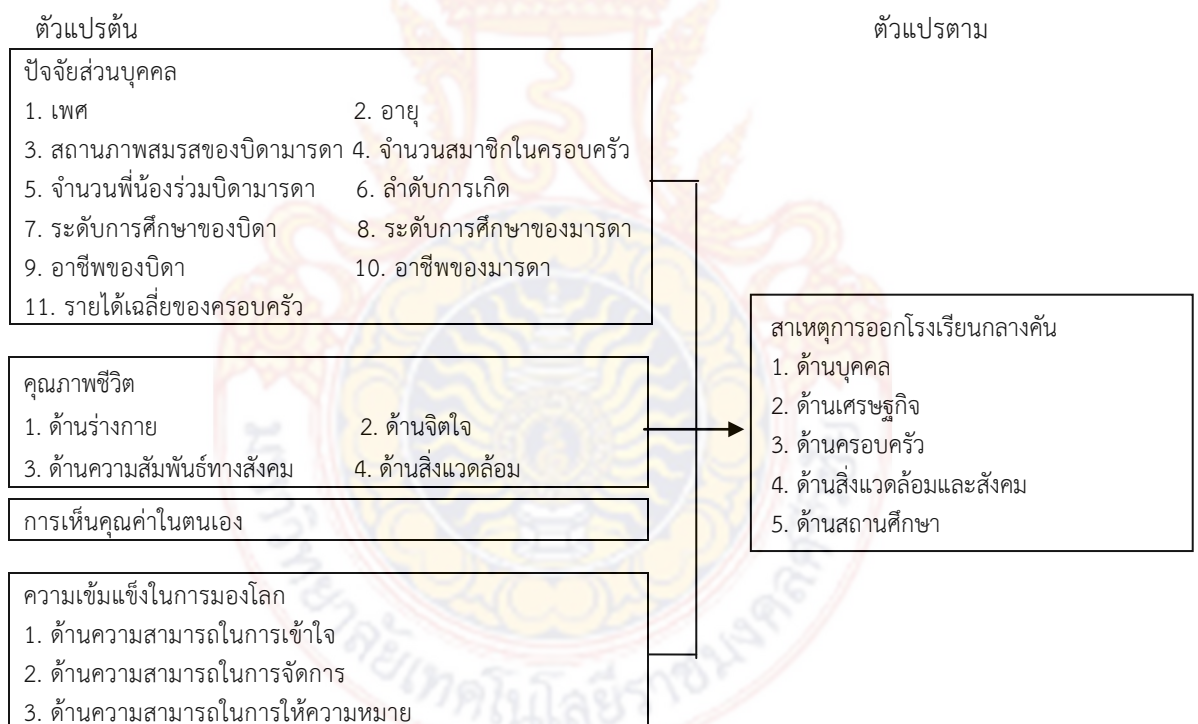
ความเข้มแข็งในการมองโลก ด้านความสามารถในการเข้าใจ หมายถึง การที่เยาวชนมี ความเข้าใจ รับรู้ว่าคุณรู้หรือความเครียดที่มาจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกตนนั้น มี ลำดับขั้นตอน ชัดเจน ไม่ยุ่งยากซับซ้อน สามารถจัดลำดับ เข้าใจ และทำนายได้ แม้ไม่อาจจะให้ คำตอบอย่างชัดเจนแต่สามารถทำความเข้าใจและให้ความรู้สึกกับสิ่งนั้นได้

ความเข้มแข็งในการมองโลก ด้านความสามารถในการจัดการ หมายถึง การที่เยาวชนมีการรับรู้ว่ามีแหล่งประโยชน์เพียงพอที่จะใช้ควบคุม หรือจัดการกับสิ่งเร้าที่รบกวนชีวิตแหล่งประโยชน์เหล่านั้นอาจมาจากตนเอง หรือบุคคลอื่นที่เป็นกลุ่มคนที่ตนคุ้นเคยและไว้วางใจ เช่น เพื่อน พ่อแม่ ญาติ หรือผู้ใกล้ชิด สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ ทำให้ไม่รู้สึกว่าเหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่น่ากลัว สามารถเผชิญกับเหตุการณ์และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วยความมั่นใจ

ความเข้มแข็งในการมองโลก ด้านความสามารถในการให้ความหมาย หมายถึง การที่เยาวชน มองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนว่า มีความหมาย เป็นสิ่งที่ท้าทาย มีคุณค่า และรู้สึกยินดีที่จะเผชิญ หรือจัดการแก้ไขโดยไม่รู้สึกว่า เป็นภาระที่ยุงยาก สามารถค้นหาความหมายในสิ่งที่เกิดขึ้น แสดงพฤติกรรมหรือกระทำกิจกรรมที่เอาชนะสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความมั่นใจ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตและปัจจัยที่มีผลต่อการออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสีเกา จังหวัดตรัง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา ประกอบด้วยแนวคิดต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการออกโรงเรียนกลางคัน
3. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง
5. แนวคิดเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน

ความหมายของเยาวชน

สำหรับความหมายของเยาวชนได้มีผู้เสนอไว้ต่างๆ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542) ได้กล่าวว่าเยาวชนชน คือ บุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ เยาวชน คือ บุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ถึงยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (2555) ได้กล่าวว่า เยาวชน หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ ถึง 25 ปีบริบูรณ์

จากความหมายของเยาวชนข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกความหมายของเยาวชนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542) ที่ได้กล่าวว่าเยาวชนชน คือ บุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในกลุ่มนักเรียนที่ออกโรงเรียนกลางคัน ซึ่งโดยปกตินักเรียนจะมีช่วงอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งการเลือกความหมายของเยาวชนตามแนวคิดดังกล่าวมีความเหมาะสมกับบริบทในการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการออกโรงเรียนกลางคัน

ความหมายของการออกโรงเรียนกลางคัน

ความหมายของการออกโรงเรียนกลางคันได้มีนักวิชาการนำเสนอไว้หลากหลายดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) กล่าวว่า iva การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษา ในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาโดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากย้ายสถานศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้ให้ความหมาย การออกกลางคันคือ การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ การออกโดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากการย้ายสถานศึกษา

ภูมรินทร์ บุญทวี (2548) กล่าวว่า iva การออกกลางคัน คือ การที่นักศึกษาหยุดเรียนในกระบวนการเรียนการสอนก่อนที่จะจบหลักสูตรในทุกๆ สถาบัน เช่น เข้าเรียนแล้วหยุดเป็นช่วงๆ จนกระทั่งมีเวลาเรียนไม่พอ หรือเข้าเรียนระยะหนึ่งแล้วหยุดไปเลย หรือเข้าเรียนแล้วไม่เข้ารับการประเมินผล เป็นต้น

อารี ผสานสินธุวงศ์ (2549) ให้ความหมายการออกกลางคันว่า การที่นักเรียนหรือนักศึกษาที่ได้ลงทะเบียนเรียนแล้วต่อมาต้องออกจากสถานศึกษาก่อนที่จะจบเรียนตามหลักสูตร ไม่ว่าจะสาเหตุใด ๆ ก็ตาม

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) กล่าวว่า การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา โดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากการย้ายสถานศึกษา

O'Shea, Michael D. (2006) กล่าวว่า iva การออกกลางคัน หมายถึง การเลือกที่จะออกจากโรงเรียนโดยเจตนาที่จะไม่กลับเข้ามาเรียนก่อนที่จะได้รับใบประกาศนียบัตร

จากความหมายของการออกโรงเรียนกลางคันข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การออกโรงเรียนกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนยุติการเรียน ออกจากระบบการศึกษา หรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ก่อนจบหลักสูตรที่กำหนดไว้ตามที่กำหนดไว้ โดยเจตนาที่จะไม่กลับเข้ามาับการศึกษาต่อ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม ซึ่งส่งผลให้นักเรียนต้องหมดสภาพทางการเรียนและไม่ได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรใดๆ ซึ่งการที่นักเรียนออกกลางคันนั้นได้ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตคือ การไม่มีวุฒิการศึกษาส่งผลให้ขาดคุณสมบัติเมื่อต้องการสมัครงานในอนาคต

สาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคัน

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนต้องออกโรงเรียนกลางคันมีหลายประการด้วยกัน ซึ่งจากการศึกษาจากเอกสารต่างๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันได้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543ข) ได้จำแนกนักเรียนที่แวนโน้มจะออกกลางคันตามสาเหตุสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1) สาเหตุจากตัวนักเรียน ได้แก่ ไม่สนใจการเรียน เปื่อหน่ายการเรียน เรียนซ้ำจึงทำให้เรียนอ่อน เรียนไม่ทันเพื่อน ปรับตัวเข้ากับครูและเพื่อนไม่ได้ พิกการ ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ติดสารเสพติด เป็นต้น

2) สาเหตุจากสภาพโรงเรียน ได้แก่ ครูจัดการสอนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนไม่ดี ครูลงโทษโดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ครูใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น ล้อเลียนปมด้อย ดุด่า หรือใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย ครูขาดความยุติธรรม มือคติดต่อกับครูไม่ให้ความสำคัญกับนักเรียน ขาดสื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่น่าสนใจ ไม่จูงใจให้อยากเรียนบรรยากาศไม่เอื้อให้เรียนรู้ สภาพโรงเรียนและบริเวณโรงเรียนทรุดโทรม สกปรก ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้ต้องใช้ห้องเรียนร่วมกัน เกิดความอึดอัด เป็นต้น

3) สาเหตุจากครอบครัว ชุมชน และสภาพแวดล้อม ได้แก่ ครอบครัวยากจน เด็กต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ครอบครัวแตกแยก มีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง อพยพไปทำงานที่อื่นและมีการย้ายไปตามตามฤดูกาล ขาดผู้อุปการะ ขาดความตระหนักในความสำคัญของการศึกษา เพราะไม่เห็นประโยชน์ที่ชัดเจนที่ได้รับจากการเรียนในโรงเรียน พ่อแม่ติดสารเสพติด พิกการ เจ็บป่วยหรือเสียชีวิต อยู่ในแหล่งชุมชนที่มีปัญหาโรคเอดส์ ค้ายาเสพติด ความห่างไกล ไม่มียานพาหนะ

อารี ผสานสินธุรงค์ (2549) กล่าวถึงการออกกลางคันของนักเรียนเกิดจากปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ด้านนักศึกษา ซึ่งสาเหตุด้านนักศึกษา ได้แก่ การมีสติปัญญาที่ไม่ดี ทักษะการที่มีต่อการ การขาดเรียนบ่อยๆ ความเบื่อหน่ายต่อการเรียน การมีปัญหาสุขภาพ และปัญหาด้านความประพฤติ

2. ด้านผู้สอน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุด แต่อาจจะมีปัญหาบางประการที่จะทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งอาจเนื่องมาจากการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่ไม่ดี เช่น สอนไม่ตรงเวลา วิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนเร็ว หรือเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกัน เป็นต้น

3. ด้านครอบครัว โดยเห็นว่าสถาบันครอบครัวที่สำคัญ เพราะเป็นสถาบันแรกที่ทำหน้าที่ในการอบรมขัดเกลาทางสังคมแก่เด็กมากที่สุด ดังนั้น เด็กจะซึมซับพฤติกรรมต่างๆมาจากสมาชิกในครอบครัว ซึ่งหากครอบครัวมีปัญหา ก็จะส่งผลกระทบต่อเด็ก ทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรและอาจส่งผลให้เป็น สาเหตุการออกกลางคันของผู้เรียนได้

4. ด้านสถานศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ได้แก่ อาคารสถานที่ หลักสูตรการเรียนการสอน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน การบริหาร และการบริการที่สนับสนุนการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ครรชิต เมฆขลา (2552) กล่าวถึงสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อกลางคันของนักเรียนว่า ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่

- 1) นักเรียนไม่ยอมเรียน ไม่พร้อมที่จะเรียน มีความบกพร่องด้านร่างกายหรือสติปัญญา
 - 2) โรงเรียนและครู ที่ไม่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียน ขาดการบริการแนะแนว มีทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ
 - 3) ครอบครัว ที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ครอบครัวที่แตกแยก ไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักเรียน
 - 4) สังคม ที่ไม่เอื้อต่อการดำรงชีวิตไปในทางที่ดีให้กับนักเรียน เหมาะกับวัยของนักเรียน
- สุภาภรณ์ ปินะกาโน (2552) ได้สรุปสาเหตุการออกกลางคัน ว่ามีสาเหตุมาจากด้านปัจจัยส่วนตัวของนักเรียน ด้านครอบครัวสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านการบริหารและการจัดการโรงเรียน และด้านการจัดการสอนของโรงเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 (2552) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ นักเรียนออกกลางคันว่าประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ

- 1) ปัจจัยและสาเหตุจากตัวนักเรียน เช่น ไม่สนใจการเรียน เบื่อหน่ายการเรียน เรียนซ้ำจึงทำให้เรียนอ่อน เรียนไม่ทันเพื่อน ปรับตัวเข้ากับครูและเพื่อนไม่ได้ พิกการ ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ติดยาเสพติด

- 2) ปัจจัยและสาเหตุจากครอบครัว ชุมชนและสภาพแวดล้อม เช่น ครอบครัวยากจน เด็กต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ครอบครัวแตกแยก มีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง อพยพไปทำงานที่อื่นและมีการย้ายไปตามฤดูกาล ขาดผู้อุปการะ ขาดความตระหนักในความสำคัญของการศึกษาเพราะไม่เห็นประโยชน์ที่ชัดเจนจากการเรียนในสถานศึกษา ชุมชนมียาเสพติด พิกการ หรือเจ็บป่วย

- 3) ปัจจัยและสาเหตุจากสภาพสถานศึกษา เช่น ครูจัดการสอนไม่เหมาะสม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนไม่ดี ครูลงโทษโดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ครูใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น ล้อเลียนปมด้อย ดุด่า หรือใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย ครูขาดความยุติธรรมมีคติต่อเด็ก ครูไม่ให้ความสำคัญกับนักเรียน ขาดสื่ออุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ บรรยากาศไม่เอื้อให้เรียนรู้ สภาพสถานศึกษาและบริเวณสถานศึกษาทรุดโทรม สกปรก ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนทำให้ต้องใช้ห้องเรียนร่วมกันเกิดความอึดอัด

Winn, Mary Pamela (2001) ได้วิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนมัธยม พบว่ามีสาเหตุหลักมาจากปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครอง

จากแนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของนักเรียนมาจากประเด็นใหญ่ๆ ที่สำคัญอยู่ 5 สาเหตุ คือ

- 1) สาเหตุด้านบุคคล ได้แก่ ไม่สนใจการเรียน เบื่อหน่ายการเรียน เรียนซ้ำ เรียนอ่อน เรียนไม่ทันเพื่อน ปรับตัวเข้ากับครูและเพื่อนไม่ได้ พิกการ ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ติดสารเสพติด ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา

- 2) สาเหตุด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ผู้ปกครองมีฐานะยากจน ผู้ปกครองต้องเดินทางไปประกอบอาชีพที่อื่น ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนประกอบอาชีพหรือหารายได้

- 3) สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ คนในสังคมที่ไม่เห็นความสำคัญหรือไม่สนับสนุนเรื่องการศึกษา ความห่างไกลของบ้านนักเรียนกับสถานศึกษา การมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และการคล้อยตามกับบุคคลอื่นในสังคมที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

4) สาเหตุด้านครอบครัว ได้แก่ ครอบครัวไม่สนับสนุนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวขาดความรักความอบอุ่น ขาดการปฏิสัมพันธ์กัน และ

5) สาเหตุด้านสถานศึกษา ได้แก่ โรงเรียนขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน และขาดบริการด้านการอำนวยความสะดวกในโรงเรียน การจัดโปรแกรมด้านการเรียนไม่น่าสนใจหรือไม่สนองความต้องการของผู้เรียน ครูขาดความสัมพันธ์ที่ดีและขาดความเป็นธรรมต่อผู้เรียน

ผลกระทบจากการออกโรงเรียนกลางคัน

จากการศึกษาผลเสียหรือผลกระทบของการออกโรงเรียนกลางคัน สามารถสรุปได้ดังนี้ กองนโยบายและแผน (2545) ระบุว่า การออกกลางคันก่อให้เกิดผลเสียต่างๆอย่างมากมาย ดังนี้

1) ผลเสียต่อนักเรียน ได้แก่ ขาดความรู้ ทักษะจำเป็นในการดำรงชีวิต ทักษะคิดที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดโอกาสในการศึกษา และพัฒนาตนเอง

2) การสูญเสียงบประมาณ และโอกาส ได้แก่ การสูญเสียงบประมาณ งบประมาณการศึกษาของรัฐ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในระหว่างเรียน งบที่รัฐควรจะได้รับในอนาคต จากการที่มีประชากรที่มีคุณภาพงบที่รัฐจะต้องเสียไปในการแก้ปัญหาสังคม หากเด็กออกกลางคันส่วนหนึ่งก่อปัญหาขึ้น งบที่รัฐต้องเสียไปในการดูแลบุคคลส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ การสูญเสียโอกาส ส่วนบุคคลที่จะศึกษาและพัฒนาตนเอง สูญเสียโอกาสของสังคมที่จะได้บุคคลที่มีคุณภาพมาพัฒนาประเทศ

3) ผลเสียต่อสังคม ได้แก่ ขาดคนที่มีคุณภาพที่จะสร้างสรรค์ความเจริญ สังคมต้องแบกรับภาระ หากนักเรียนที่ออกกลางคันโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ สังคมเกิดความวุ่นวาย หากนักเรียนที่ออกกลางคันโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ และก่อปัญหาขึ้น

สิงห์ จินพงษ์ (2552) กล่าวถึงผลกระทบของการออกโรงเรียนกลางคันว่าการออกกลางคันของนักเรียนเป็นสาเหตุสำคัญยิ่งของความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา ในการจัดการศึกษานั้นโรงเรียนต้องศึกษาและแสวงหาวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถเรียนในระบบโรงเรียนจนจบได้ตลอดหลักสูตร ไม่มีการออกกลางคันไปเสียก่อนการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนต้องออกกลางคันนั้น นับว่าเป็นประโยชน์และถือเป็นแนวทางหนึ่งในการเตรียมความพร้อมหาวิธีการป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนมีปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนการสอน

จากการศึกษาเกี่ยวกับการออกโรงเรียนกลางคันพบว่า การออกโรงเรียนกลางคันนั้นเกิดจากหลายสาเหตุ ทั้งจากตัวบุคคลเอง ครอบครัว หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งเมื่อเกิดการออกโรงเรียนกลางคันได้เกิดผลกระทบต่อบุคคลและสังคมหลายประการ และในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสรุปสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันได้ 5 สาเหตุ และใช้เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้คือ 1) สาเหตุด้านบุคคล 2) สาเหตุด้านเศรษฐกิจ 3) สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม 4) สาเหตุด้านครอบครัว 5) สาเหตุด้านสถานศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

ความหมายคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิตเป็นปัจจัยสำคัญที่บ่งบอกถึงลักษณะความเป็นอยู่ ผู้ที่ได้เติบโตหรืออาศัยสิ่งแวดล้อมที่ดีย่อมส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีตามมาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ฉะนั้นการพัฒนาหรือส่งเสริมให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับความหมายของคุณภาพชีวิตได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้แตกต่างกันดังนี้

สมพิศ สุวรรณชัย (2548) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง ชีวิตที่เป็นปกติมีความสุข ได้รับการสนองตอบที่เพียงพอและเหมาะสมทั้งในแง่ของความต้องการทางสังคม และจิตใจ เช่น การมีเพื่อน การมีความรัก การได้รับความยอมรับนับถือ การได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี การไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบทางสังคม การมีโอกาสดแสดงหาความรู้หรือการศึกษา และการเป็นตัวของตัวเอง ตนเอง ความจริงแล้วไม่ใช่เรื่องง่ายที่บุคคลจะมีคุณภาพชีวิตครบถ้วนทุกประเด็น เพียงแต่ว่าจะทำอย่างไรจึงจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีหลาย ๆ ประเด็นให้มากที่สุดตามอัตภาพของตนเอง และตาม มาตรฐานทางสังคมที่ตนอาศัยอยู่เท่านั้นเอง

องค์การยูเนสโก (UNESCO, 1978) ได้ให้ความหมาย คุณภาพชีวิตว่าคุณภาพชีวิตคือ ความรู้สึกของการอยู่อย่างพอใจ มีความสุข ความพอใจต่อองค์ประกอบต่างๆ ที่มีส่วนสำคัญต่อบุคคล ซึ่งประกอบด้วย อาหาร สุขภาพอนามัย โภชนาการ การศึกษา สิ่งแวดล้อม รายได้ ที่อยู่อาศัย และทรัพยากร

Shama (1975) กล่าวถึงความหมายของคุณภาพชีวิตว่า คุณภาพชีวิตเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของบุคคล อันเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการทางจิตใจและสังคม รวมทั้งความสามารถของสังคมที่จะตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของสมาชิกในสังคมอีกด้วย

องค์ประกอบคุณภาพชีวิต

ESCAP (1990 อ้างถึงใน สุวดี อานุนงษ์วิวัฒน์, 2544) ได้กำหนดตัวแปรวัดคุณภาพชีวิตไว้ 7 ตัวแปร คือ

1. สุขภาพ
2. ความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจ
3. ชีวิตการทำงาน
4. ชีวิตในครอบครัว
5. ชีวิตด้านการใช้สติปัญญา
6. ชีวิตในชุมชน
7. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

องค์การอนามัยโลกได้กล่าวถึงองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตไว้ 6 ด้าน (อ้างใน วงเดือน ทองช่วย, 2550) สรุปได้ดังนี้

- 1) สุขภาพกายเกี่ยวข้องกับการเจ็บปวด ความไม่สบาย
- 2) จิตใจเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ความคิด ความทรงจำ ความเชื่อมั่นในตนเอง

(3) ระดับของการพึ่งพา เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว การทำกิจวัตรประจำวัน ความสามารถในการทำงาน

(4) ความสัมพันธ์กับสังคม เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ การสนับสนุนจากสังคม และกิจกรรมทางเพศ

(5) สิ่งแวดล้อม เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของสุขภาพกาย สิ่งแวดล้อมของครอบครัว แหล่งการเงิน การดูแลด้านสุขภาพสังคม โอกาสในการได้รับข้อมูลข่าวสารและทักษะต่างๆ การพักผ่อนหย่อนใจ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และการคมนาคม

(6) จิตวิญญาณเกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ การนับถือศาสนาและความเชื่อส่วนบุคคล องค์การอนามัยโลก (WHO) (The WHOQOL Group, 1995) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับบริบททางสังคม วัฒนธรรม และค่านิยม ในเวลานั้นๆ และมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย ความคาดหวัง และมาตรฐานที่แต่ละคนกำหนดขึ้นซึ่งประกอบด้วย 4 มิติ คือ

- 1) มิติด้านสุขภาพกาย (Physical)
- 2) มิติด้านสุขภาพจิต (Psychological)
- 3) มิติด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relationships)
- 4) มิติด้านสภาพแวดล้อม (Environmental)

จากองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตตามแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตคือสิ่งต่างๆที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ประกอบไปด้วยคุณภาพทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การศึกษาคุณภาพชีวิตของบุคคลที่จะทำได้ข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริงนั้นจำเป็นที่จะต้องพิจารณาให้ครบในองค์ประกอบทุกด้าน เพื่อที่จะได้นำข้อมูลนั้นๆ มาส่งเสริมหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลได้อย่างเหมาะสมต่อไป

การประเมินคุณภาพชีวิต

Meeberg (1993) ได้กำหนดแนวทางในการประเมินคุณภาพชีวิต โดยอาศัยตัวบ่งชี้ 2 ประเภท

1. ตัวบ่งชี้วัตถุวิสัย (objective indicator) เป็นข้อมูลที่เป็นรูปธรรม เช่น รายได้อาชีพ และการศึกษา เป็นต้น
2. ตัวบ่งชี้เชิงจิตวิสัย (subjective indicator) เป็นการประเมินข้อมูลด้านจิตวิทยา เช่น ความพึงพอใจในชีวิต ความสุข และการมีคุณค่าในตนเอง

เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต

นายสุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล (2545) ได้ทำโครงการจัดทำโปรแกรมสำเร็จรูปในการสำรวจสุขภาพจิตในพื้นที่ ปี พ.ศ.2545 และได้พัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อฉบับภาษาไทย เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต WHOQOL-BREF-THAI ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ชนิดคือ แบบ ภาวะวิสัย (Perceived objective) และอัตวิสัย (self-report subjective) จะประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านร่างกาย (physical domain) คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึก สุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึง

พละกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยใครๆ หรือการรักษาทางการแพทย์อื่นๆ เป็นต้น

2. ด้านจิตใจ (psychological domain) คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิการตัดสินใจ และความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเครียดหรือกังวล การรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อต่างๆ ของตนที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ถึงความเชื่อด้านวิญญาณ ศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่นๆ ที่มีผลในทางที่ดีต่อการดำเนินชีวิต มีผลต่อการเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (social relationships) คือ การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์

4. ด้านสิ่งแวดล้อม (environment) คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่างๆ การคมนาคมสะดวก มีแหล่งประโยชน์ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสารหรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การรับรู้ว่าคุณได้มีกิจกรรมสันทนาการ และมีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก โดยใช้เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต WHOQOL-BREF-THAI ซึ่งพัฒนาโดย สุวัฒน์ มหัตถินรัตน์กุล (2545) ประกอบด้วยคุณภาพชีวิต 4 องค์ประกอบ คือ 1. ด้านร่างกาย 2. ด้านจิตใจ 3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และ 4. ด้านสิ่งแวดล้อม

แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ความหมายการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยทางจิตวิทยาปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะมีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง หรือการไม่เห็นความสำคัญของตนเอง ไม่เห็นถึงความสามารถของตน ซึ่งหากบุคคลเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ก็จะมีผลต่อการดำเนินชีวิตสำหรับแนวคิด ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง มีดังนี้

Glen Stenhouse (1994) กล่าวว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเป็นพลังที่ได้รับจากพ่อแม่ที่ถ่ายทอดให้กับลูก ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ส่วนบุคคลและเกิดขึ้นตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป นอกจากนี้การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นกล่าวถึงอัตมโนทัศน์ในแง่บวกและแง่ลบ ผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองคือ ผู้ที่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองในแง่บวก มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับตนที่ดี ส่วนผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำก็จะมีลักษณะที่ตรงกันข้าม

Rosenberg (1979) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นทัศนคติในทางบวกหรือทางลบที่มีต่อตนเอง

Maslow (1970) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองนั้นเป็นความรู้สึกของบุคคลที่ต้องการให้ตนเองเป็นคนมีประโยชน์และมีคุณค่า แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นความต้องการของบุคคลที่จะทำให้ตนเองมีความเข้มแข็ง มีความสามารถเพียงพอในการทำสิ่งต่างๆ มีความเชี่ยวชาญและความเชื่อมั่นในการเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ และประสบความสำเร็จในการทำสิ่งต่างๆ

2. ความต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของตน เป็นความต้องการของบุคคลที่จะทำให้บุคคลอื่นเห็นว่าตนเองเป็นผู้มีชื่อเสียง มีเกียรติ มีตำแหน่งฐานะ มีอำนาจเหนือผู้อื่น มีความสำคัญและมีศักดิ์ศรีเป็นที่ยอมรับแก่ผู้อื่น

Coopersmith (1984) ให้ความหมายการเห็นคุณค่าในตนเองว่าเป็นการที่บุคคลประเมินตนเองแล้วแสดงออกในแง่ของการยอมรับตนเองหรือไม่ยอมรับตนเอง เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองในด้านความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และความมีคุณค่าของตนเอง

McCrosky Richmond, and Stewart (1986) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นทัศนคติของบุคคลที่มองเห็นตัวเองในเชิงคุณค่าโดยรวม ผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีแนวโน้มขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำจึงมักตกอยู่ใต้อิทธิพลของผู้อื่น และมีการควบคุมตนเองไม่ค่อยได้ ดังนั้นผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจึงมีแนวโน้มที่จะยอมและคล้อยตามกลุ่ม การที่ยอมรับความเห็นของผู้อื่นโดยง่ายก็เพราะมักจะคิดว่าความเห็นของตนมีค่าน้อยกว่า ในขณะที่ผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงมักจะเป็นผู้นำในการสนทนา มีความเชื่อมั่นและคาดหวังในความสำเร็จที่จะได้รับเป็นอย่างดี

จากความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองสามารถสรุปได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองคือการรับรู้ การประเมินตนเองของบุคคลว่ามีความรู้สึกต่อตนเองอย่างไร มีทัศนคติต่อตนเองในด้านบวกหรือลบ ซึ่งผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จได้มากกว่าผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

องค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง

Coopersmith (1981) ได้แบ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองออกเป็น 2 ประเภท คือ องค์ประกอบภายในตนเองและองค์ประกอบภายนอกตนเอง ดังนี้

1. องค์ประกอบภายในตนเอง ประกอบด้วย

1.1 ลักษณะทางกายภาพ (Physical Attributes) โดยลักษณะทางกายภาพที่ดีคือการเป็นบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาดี สวยงาม มีความคล่องแคล่วว่องไว รู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะทางกายภาพที่ด้อยกว่า แต่อย่างไรก็ตามก็ขึ้นอยู่กับทำให้คุณค่าของสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่ ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะทางกายภาพเพียงใด

1.2 สมรรถภาพ ความสามารถและผลงาน (General Capacity, Ability and Performance) โดยทั้ง 3 องค์ประกอบ จะมีความสัมพันธ์ระหว่างกันและมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยตัวบ่งชี้คือ การประสบความสำเร็จหรือการได้รับความล้มเหลว

1.3 ภาวะอารมณ์ (Affective States) เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการเห็นคุณค่าใน ซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินสิ่งที่ตนประสบและเป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และส่งผลต่อการประเมินตนเอง บุคคลที่ประเมินตนเองในทางที่ดีจะมีความรู้สึกพึงพอใจและมีความสุข แต่ในทางกลับกันบุคคลที่ประเมินตนเองในทางที่ไม่ดีไม่พอใจในชีวิตของตนอาจทำให้เกิดความรู้สึกความหมองหวัง

1.4 ค่านิยมส่วนตัว (Self-values) โดยมีแนวโน้มว่าบุคคลจะใช้ค่านิยมของสังคมเป็นตัวตัดสินการเห็นคุณค่าในตนเอง หากค่านิยมของตนมีความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมจะทำให้บุคคลนั้นมี การเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น แต่ถ้าค่านิยมของตนเองไม่สอดคล้องจะมีผลทำให้บุคคลนั้นมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลง

1.5 ความปรารถนา (Aspiration) การเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลเกิดจากการเปรียบเทียบผลงานและความสามารถของตนเองกับความสำเร็จที่ตนเองคาดหวังไว้หรือตั้งมาตรฐานไว้ ถ้าผลงานและความสามารถเป็นไปตามที่ตนได้คาดหวังไว้จะทำให้บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าผลงานและความสามารถไม่เป็นไปตามที่ตนคาดหวัง จะทำให้บุคคลคิดว่าตนเองนั้นเป็นบุคคลที่ด้อยคุณค่า

1.6 เพศ (Gender) พบว่าส่วนใหญ่เพศชายจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเพศหญิง เนื่องจากสังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับเพศชาย โดยมองว่าหากเพศชายทำงานได้ประสบความสำเร็จจะถูกมองจากสังคมว่าเกิดจากความสามารถ แต่ถ้าเป็นเพศหญิงจะถูกมองว่าเป็นเพราะความพยายามหรือเป็นเพราะความโชคช่วย

1.7 ปัญหาต่างๆ และโรคภัยไข้เจ็บ (Problems and Pathology) ผู้ที่มีปัญหาสุขภาพมากจะเกิดความรู้สึกของการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและจะแสดงออกมาในลักษณะของความวิตกกังวล

2. องค์ประกอบภายนอกตนเอง ประกอบด้วย

2.1 ความสัมพันธ์กับครอบครัวและพ่อแม่ โดยพบว่าเด็กที่ได้รับความรักความอบอุ่น ได้รับการสนับสนุน ให้กำลังใจ ให้สิทธิ เสรีภาพในการแสดงออก โดยพ่อแม่ใช้กฎระเบียบในการปกครองลูก และจัดการดูแล โดยให้เด็กมีอิสระในขอบเขตที่กำหนด ซึ่งพบว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองได้

2.2 โรงเรียนและสถาบันการศึกษา การทำกิจกรรมต่างๆ อย่างมีอิสระ โดยไม่ขัดกับกฎระเบียบของโรงเรียน การฝึกให้นักเรียนรู้จัก แก้ไขปัญหาต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความมั่นใจ และเชื่อมั่นในตนเองได้

2.3 สถานภาพทางสังคม โดยทั่วไปบุคคลที่มาจากสถานภาพทางสังคมสูง มักจะได้รับการปฏิบัติที่ทำให้เขารู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าบุคคลที่มาจากสถานภาพทางสังคมระดับปานกลางหรือต่ำ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า สถานภาพ ทางสังคมมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองไม่ค่อยเด่นชัดนัก

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

1. ลักษณะของบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูง

Coopersmith (อ้างถึงใน ภิลิวัลย์ ฉัตรมณีฤกษ์, 2547) กล่าวว่า บุคคลที่มองเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะตั้งเป้าหมายจากผลของการกระทำของตนเองสูงมากกว่าบุคคลที่มีการ มองเห็นคุณค่าในตนเองปานกลางและต่ำ

อุมพร ตรังคสมบัติ (2543) กล่าวว่าบุคคลที่มีการมองเห็นคุณค่าในตนเองสูงต้องลักษณะ มองตนเองว่าเป็นคนที่มีคุณค่ามีความหมาย และสิ่งที่ดีอยู่ภายใน เมื่อมองแบบนี้จะมีความสงบในจิตใจ พึงพอใจในตนเอง รักตนเอง รู้ว่า ความสามารถทำสิ่งมีประโยชน์ ไม่อิจฉาริษยา ไม่รู้สึกด้อยค่า นอกจากนี้ยังมองว่าเป็นคนเก่ง มีความสามารถ ดังนั้นจะมีความเชื่อมั่น กล้าคิด กล้าทำ กล้าเผชิญ ปัญหา ถือว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทาย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เมื่อล้มแล้วก็ยังลุกขึ้นมาสู้

นุจิรา สารถ้อย (2547) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูง ดังนี้

1. มีใบหน้าท่าทางวิธีการพูดและการเคลื่อนไหวแผ่วไว้ด้วยความแจ่มใสร่าเริงมีชีวิตชีวา
2. สามารถพูดถึงความสำเร็จหรือข้อบกพร่องของตนเองได้อย่างตรงไปตรงมาและ ด้วยน้ำใสใจจริง
3. สามารถเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับการสรรเสริญการแสดงออกด้วยความรักความซาบซึ้ง
4. สามารถเปิดใจรับคำตำหนิและไม่ทุกข์ร้อนเมื่อมีผู้กล่าวถึงความผิดพลาดของตน
5. คำพูดและการเคลื่อนไหวมีลักษณะธรรมชาติไม่กังวล
6. มีความกลมกลืนกันอย่างดีระหว่างคำพูด การกระทำ การแสดงออกและการเคลื่อนไหว
7. สามารถที่จะเห็นและสนุกสนานกับแง่ตลกขบขันของชีวิตทั้งของตนเองและผู้อื่น
8. มีเจตคติที่เปิดเผยอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับชีวิตประสบการณ์ใหม่และโอกาสใหม่ ๆ ของชีวิต

9. มีเจตคติที่ยืดหยุ่นในการตอบสนองกับเหตุการณ์และสิ่งท้าทายมีวิถียุญาณของความเป็น คนช่างคิดและไม่เอาจริงเอาจังกับชีวิตมากจนเกินไป

10. มีพฤติกรรมแสดงออกในทางที่เหมาะสมสามารถเป็นตัวของตัวเองแม้ว่าตกอยู่ ภายใต้สถานการณ์ที่มีความเครียด

2. ลักษณะของบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

ธีระ ชัยยุทธยรรยง (2542) กล่าวว่า บุคคลที่มีความรู้สึกมองเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ มีลักษณะ ดังนี้

1. ปัญหาจิตใจมากกว่าบุคคลที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูง
2. มีอาการหมกมุ่นกับความคิดตนเอง อ่อนแอต่อการถูกปฏิเสธและต้องการการยอมรับจากสังคมมาก
3. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
4. มีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองในทางลบ มักได้รับการปฏิเสธจากคนอื่นมากกว่าบุคคลที่มีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองในแง่ดี
5. มักมองความคิดของผู้อื่นแล้วทำลายซ้ำเติม เพื่อให้ตนเองเกิดความรู้สึกสบายใจ

วิธีพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

Girdano and Every (1979) ได้เสนอวิธีการ ในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองดังนี้

1. การใช้ภาษาเชิงบวก หมายถึง กระบวนการที่บุคคลให้การเสริมแรงภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-image) โดยชี้ให้เห็นถึงลักษณะทางบวกของตนเอง เช่น ลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นลักษณะโดดเด่น

2. การยอมรับค่านิยมของชมเชย คือ เมื่อมีบุคคลโดยยกย่องชมเชยก็แสดงการยอมรับโดยไม่แสดงท่าทีหรือคำตอบที่เป็นลักษณะของการถ่อมตน แต่ควรใช้ประโยคแสดงความยินดีแทน

3. การฝึกพฤติกรรมการกล้าแสดงออก เป็นวิธีที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมในเชิงบวก

Bruno (1983) กล่าวถึงวิธีการพัฒนาความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองไว้ ดังนี้

1. ให้ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดโดยตรง วิธีการนี้เป็นการให้ข้อมูลที่มีผลให้บุคคลเกิดกำลังใจและสร้างความภาคภูมิใจ

2. สร้างความสำเร็จให้กับตนเองให้มากขึ้น การพยายามสร้างความสำเร็จเป็นหนทางที่ช่วยเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคล รวมทั้งการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกับชีวิตก็เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเอง

3. การลดความคาดหวังลง จะเป็นหนทางที่ช่วยให้บุคคลลดความสูญเสียและเศร้าโศกเสียใจได้

4. เลิกประเมินค่าตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลจะเพิ่มขึ้น ถ้าบุคคลเลิกตัดสินค่าของตนเอง

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยมีส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ฉะนั้น การศึกษาปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะทำให้ได้รับทราบข้อมูลที่แท้จริงของเยาวชนว่ามีลักษณะการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างไร และจะได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก

ความหมายความเข้มแข็งในการมองโลก

Antonovsky (1979) ได้ให้ความหมายของความเข้มแข็งในการมองโลกว่าเป็นการรับรู้โลกอย่างผสมผสานทั้งด้านความคิดและอารมณ์ มองโลกตามความเป็นจริง มีความเชื่อมั่นว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งที่เกิดจากตนเองและสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งที่มิเหตุมีผลสามารถอธิบายได้ สามารถคาดการณ์และจัดการแก้ไขได้ด้วยตนเองหรืออาจจะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นก็ได้ ในขณะที่ สุนันทา เทพหนู (2550) กล่าวว่าความเข้มแข็งในการมองโลก หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเผชิญต่อสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบทั้งภายในและภายนอก โดยที่บุคคลนั้นสามารถอธิบายถึงความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผล สามารถทำนายหรือคาดการณ์ได้ ตลอดจนสามารถควบคุมหรือจัดการสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและเห็นคุณค่าในการกระทำของตน

องค์ประกอบของความเข้มแข็งในการมองโลก

Antonovsky (1984) ได้แบ่งองค์ประกอบของความเข้มแข็งในการมองโลกออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านความสามารถทำความเข้าใจ (Comprehensibility) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจของบุคคล รับรู้ว่สิ่งเร้าหรือความเครียดที่มาจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและ

ภายนอกคนนั้น มีลำดับขั้นตอน ชัดเจน ไม่ยุ่งยากซับซ้อน สามารถจัดลำดับ เข้าใจ และทำนายได้ แม้ไม่อาจจะให้คำตอบอย่างชัดเจนแต่สามารถทำความเข้าใจและให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นได้

2. องค์ประกอบด้านความสามารถในการจัดการ (Manageability) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการที่บุคคลมีแหล่งประโยชน์เพียงพอที่จะใช้ควบคุม หรือจัดการกับสิ่งเร้าที่รบกวนชีวิต แหล่งประโยชน์เหล่านั้นอาจมาจากตนเอง หรือบุคคลอื่นที่เป็นกลุ่มคนที่ตนคุ้นเคยและไว้วางใจ เช่น เพื่อน พ่อแม่ ญาติ หรือผู้ใกล้ชิด สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ ทำให้ไม่รู้สึกหวาดหวั่นหรือปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่น่ากลัว สามารถเผชิญกับเหตุการณ์และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วยความมั่นใจ

3. องค์ประกอบด้านความสามารถให้ความหมาย (Meaningfulness) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการที่บุคคลมองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนว่ามีความหมาย เป็นสิ่งที่ท้าทาย มีคุณค่า และรู้สึกยินดีที่จะเผชิญ หรือจัดการแก้ไขโดยไม่รู้สึกว่า เป็นภาระที่ยุ่งยาก สามารถค้นหาความหมายในสิ่งที่เกิดขึ้นแสดงพฤติกรรมหรือกระทำกิจกรรมที่เอาชนะสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความมั่นใจ

ประโยชน์และความสำคัญของความเข้มแข็งในการมองโลก

จันทิมา ภูวประภาชาติ (2549 อ้างใน จรินทร์ รัตนวณิชกุล, 2554) กล่าวถึงประโยชน์ของความเข้มแข็งในการมองโลก ดังนี้

1. บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะประเมินสิ่งเร้าว่ามีใช่เป็นสิ่งที่คุกคามตนเองแต่เป็นสิ่งที่ท้าทาย คุ่มค่าที่จะจัดการแก้ไขมากกว่าบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำ

2. บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูง จะรู้สึกต่อปัญหาหรือสิ่งเร้าที่มากกระทบนั้นว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย มีความน่าตื่นเต้น ในขณะที่บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะมีความรู้สึกสิ้นหวังและเฉื่อยชา

3. บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูง จะประเมินสิ่งเร้าอย่างเป็นระบบมองปัญหาได้ตรงตามความจริง อีกทั้งยังมองเห็นว่าตนเองมีแหล่งประโยชน์ที่จะช่วยในการปรับตัวและสามารถเลือกวิธีที่จะใช้ในการจัดการกับปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม ตรงข้ามกับบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะมีความสับสน มักหลีกเลี่ยงการแก้ปัญหาและมีแนวโน้มที่จะละทิ้งปัญหาตั้งแต่ต้น

4. บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีสุขภาพและสภาวะที่ดี

5. ความเข้มแข็งในการมองโลกมีผลบวกกับสถานะทางสุขภาพและการรักษาสุขภาพในผู้สูงอายุ

6. บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูง จะสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เข้ามากระทบ อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ โดยบุคคลเหล่านั้นจะสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

Antonovsky (1987) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความเข้มแข็งในการมองโลกและแบ่งออกเป็นด้าน ดังนี้

1. ด้านการประเมินสิ่งเร้า บุคคลสามารถประเมินสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นในสถานการณ์เดียวกันได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ในบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะสามารถรับรู้และประเมินสิ่งเร้าในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในด้านบวก ไม่มีความขัดแย้ง และมองว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเลวร้ายน้อยกว่าบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำ และคนที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีความมั่นใจว่าตนเองจะสามารถจัดการกับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นได้สำเร็จ

2. ด้านการรับรู้ทางอารมณ์ เมื่อมีความเครียดเกิดขึ้น บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะรู้สึกว่ามีความหวัง ส่วนคนที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะรู้สึกสิ้นหวัง เฉื่อยชาและไม่มีความคิดที่จะไปเผชิญปัญหา มีแนวโน้มหลีกเลี่ยงปัญหา

3. ด้านการมองแนวทางในการแก้ปัญหา เมื่อรับรู้ว่าจะเกิดปัญหา บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะสามารถมองหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้อย่างชัดเจน ใช้ปัญญาพิจารณาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ตามความเป็นจริง สามารถดัดแปลงวิธีการเผชิญปัญหานั้นมาใช้กับตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในทางตรงกันข้ามคนที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะเกิดความรู้สึกสับสนและคอยแสวงหาความช่วยเหลือจากผู้อื่น

4. ด้านการจัดการกับปัญหา เมื่อบุคคลต้องเผชิญกับปัญหา บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะสามารถเลือกแนวทางที่จะนำมาใช้จัดการกับปัญหาได้เหมาะสมมากกว่าคนที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำ คนที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีการเตรียมตัวเองเพื่อเผชิญกับปัญหา คนที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำ มักจะหลีกเลี่ยง และไม่เผชิญปัญหา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการมองโลก

Antonovsky (1979) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งในการมองโลกของบุคคลอยู่ 3 ประการคือ

1. ปัจจัยด้านจิตใจ (Psychological Source) ซึ่งปัจจัยด้านจิตใจนี้เป็นผลที่สืบเนื่องมาจากประสบการณ์และพัฒนาการในวัยเด็ก การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว รวมทั้งความรักความอบอุ่นในครอบครัวที่เด็กได้รับอย่างเพียงพอ ซึ่งการที่เด็กมีประสบการณ์ชีวิตในวัยเด็กที่ดี จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมองโลกให้สูงขึ้น แต่หากเด็กขาดความอบอุ่น ถูกทอดทิ้ง ขาดความรักจะส่งผลให้เด็กมีความเข้มแข็งในการมองโลกลดลง

2. ปัจจัยด้านโครงสร้างทางสังคม (Social-Structure Source) ประกอบด้วย การได้รับสืบทอดด้านค่านิยมจากพ่อแม่ในเรื่องกฎระเบียบ การได้รับบทบาท ชนชั้นทางสังคม แหล่งสนับสนุนทางสังคม การได้รับความร่วมมือจากสังคม ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนสำคัญที่ทำให้บุคคลไม่รู้สึกโดดเดี่ยวและมีความมั่นใจเมื่อต้องเผชิญปัญหา ส่งผลให้บุคคลมีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงขึ้น

3. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและประสบการณ์ในอดีต (Cultural-Historical Source) ได้แก่ ความมั่นคงของวัฒนธรรม ศาสนา ปรัชญา ศาสนา ศิลปะ ความเชื่อเรื่องอำนาจพิเศษ เวทมนต์คาถา หรือการเผชิญเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงฉับพลันอย่างไม่คาดคิดในชีวิต ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีส่วนในการหล่อหลอมเกิดเป็นโครงสร้างของบุคลิกภาพ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลกพบว่าความเข้มแข็งในการมองโลกมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต การจัดการกับปัญหาต่างๆ ซึ่งหากบุคคลมีความเข้มแข็งในการมองโลกในระดับต่ำก็อาจทำให้ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตและประสบกับความล้มเหลวได้ ฉะนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกมากขึ้น และในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดองค์ประกอบความเข้มแข็งในการมองโลกของ Antonovsky (1984) ได้แบ่งองค์ประกอบของความเข้มแข็งในการมองโลกออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1. ด้านความสามารถในการเข้าใจ 2. ด้านความสามารถในการจัดการ และ 3. ด้านความสามารถในการให้ความหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน สามารถรวบรวมได้ ดังนี้

อัญชิสรา อัญยีนยง (2550) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลให้เยาวชนตัดสินใจออกจากโรงเรียนกลางคันในระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชนคือปัจจัยทางด้านสภาพทางเศรษฐกิจรองมาคือปัจจัยด้านครอบครัวของเยาวชน ซึ่งก็คือการที่ผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับต่ำ โดยผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและไม่สนับสนุน ส่วนปัจจัยต่อมาคือปัจจัยทางด้านตัวของเยาวชน ส่วนใหญ่การตัดสินใจออกจากโรงเรียนกลางคันนั้นเป็นการตัดสินใจของตัวเยาวชนเอง โดยให้เหตุผลว่าสติปัญญาไม่ดี ผลการเรียน การเรียนซ้ำชั้น ลักษณะนิสัยส่วนตัว พฤติกรรมเบี่ยงเบนการคบเพื่อน ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและมองไม่เห็นอนาคตจากการศึกษา การลอกเลียนแบบการดำเนินชีวิตจากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง นอกจากนี้ยังพบว่าแนวโน้มของการออกจากโรงเรียนกลางคันเพิ่มขึ้นด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันของเยาวชนแต่ละคน

ณัฐธัญญา พรรณรัตน์ และคณะ (2552) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุโดยรวมของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาชุมชนเมืองประสบปัญหาที่มีผลต่อการศึกษาต่อ คือ ครอบครัวไม่มีรายได้เพียงพอสำหรับการส่งเสียเลี้ยงดูให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ค่าครองชีพที่สูงขึ้น สภาพการลาออกกลางคันและการดำรงอยู่ในสังคมของเยาวชน พบว่าส่วนใหญ่ลาออกมาแล้วจะทำงานช่วยเหลือครอบครัว ส่วนการหาคำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะและเงื่อนไขที่มีผลต่อการกำหนดปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา มีสาเหตุเกิดขึ้นจากเหตุผลความจำเป็นของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อมรอบตัวเป็นแรงผลักดันทำให้เขาเหล่านั้นต้องตัดสินใจลาออกจากการเรียนกลางคัน

เพยาวว์ ดีใจ และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษาส่งผลต่อการออกกลางคันโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยด้านสถาบันส่งผลต่อการออกกลางคันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลต่อการออกกลางคันโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ครอบครัวมีฐานะยากจน ทักษะคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา แม้ต้องรับภาระคนเดียว ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแลและผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน และปัจจัยด้านสังคมส่งผลต่อการออกกลางคันโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

เพชรพะเยาว์ แยมยินดี และคณะ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการศึกษา พบว่าสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามี 4 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมของนักศึกษา รายการสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันลำดับมากที่สุด คือ มีปัญหาตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควรและการขาดเรียนบ่อย

ด้านที่ 2 สภาพของครอบครัว รายการสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันลำดับมากที่สุด คือ พ่อแม่ประกอบอาชีพมีรายได้ไม่แน่นอนครอบครัวมีฐานะยากจนครอบครัวไม่มีความพร้อมในการสนับสนุนการศึกษา และพ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่

ด้านที่ 3 สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา รายการสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันลำดับมากที่สุด คือ กฎระเบียบและข้อบังคับเข้มงวด สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ และเครื่องมืออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ

ด้านที่ 4 สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา รายการสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันอยู่ในลำดับมากที่สุด คือ มีร้านเกมส์อินเทอร์เน็ตอยู่ใกล้สถานศึกษา และมีแหล่งมั่วสุ่มยาเสพติดอยู่ใกล้สถานศึกษา

นันทวัช นูนารถ (2559) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการป้องกันความเสี่ยงในการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อออกกลางคันของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดนครสวรรค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอันดับสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยเสี่ยงด้านผู้เรียน รองลงมา คือปัจจัยเสี่ยงด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ปัจจัยเสี่ยงด้านครูและสถานศึกษา และปัจจัยเสี่ยงด้านครอบครัว ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตและปัจจัยที่มีผลต่อการออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากับเยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคันก่อนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ที่มีอายุอยู่ในช่วง 15 – 17 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน มีวิธีการและขั้นตอนในการคำนวณดังนี้

1. การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณแบบไม่ทราบขนาดของประชากร และทราบสัดส่วนของประชากร ของคอคแรน (Cochran, 1977) โดยสัดส่วนการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เท่ากับร้อยละ 1.1 กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นในการศึกษา เท่ากับ 0.02 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

สูตรคำนวณ

$$n = \frac{Z_{\alpha}^2 P(1-P)}{e^2}$$

เมื่อ Z_{α} คือ ค่าคะแนนมาตรฐานเมื่อกำหนดให้ระดับนัยสำคัญเท่ากับ α

P คือ ค่าสัดส่วนที่เราสนใจจะประเมิน

$1-\alpha$ คือ ระดับความเชื่อมั่นที่กำหนดให้ เช่น 95%, 99%

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างสัดส่วนของประชากรกับค่าของกลุ่มตัวอย่างที่นักวิจัยยอมให้เกิดขึ้นในการศึกษา

$$n = \frac{1.96^2 (0.015)(1-0.015)}{0.02^2}$$

$$n = 142 \approx 150 \text{ คน}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ 150 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยเลือกและสร้างจากแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะแบบตรวจรายการ โดยมีข้อความเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับชั้นสูงสุดก่อนออกโรงเรียน สถานภาพสมรส ของบิดามารดา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ลำดับการเกิด การรู้จักหลักสูตร กศน.

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันเป็นข้อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์จากเยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคันในพื้นที่ โดยเป็นเยาวชนชาย 10 คน และเยาวชนหญิง 10 คน ทั้งนี้เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นและนำมาสร้างแบบสอบถามสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันที่มีเนื้อหาครบถ้วนครอบคลุมทุกสาเหตุที่แท้จริง และจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์จากเยาวชน สามารถสรุปสาเหตุออกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบุคคล
2. ด้านเศรษฐกิจ
3. ด้านครอบครัว
4. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
5. ด้านสถานศึกษา

เกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย และไม่จริงเลย โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน

ข้อความทางบวก	ค่าคะแนน
จริงมากที่สุด	5
จริงมาก	4
จริงปานกลาง	3
จริงน้อย	2
ไม่จริงเลย	1
ข้อความทางลบ	ค่าคะแนน
จริงมากที่สุด	1
จริงมาก	2
จริงปานกลาง	3
จริงน้อย	4
ไม่จริงเลย	5

การแปลความหมายของระดับคะแนน โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของ Best (1993) มีรายละเอียดดังนี้

ช่วงระดับคะแนน

1.00-1.49	เท่ากับ สาเหตุผู้นั้นอยู่ในระดับต่ำมาก
1.50-2.49	เท่ากับ สาเหตุผู้นั้นอยู่ในระดับต่ำ
2.50-3.49	เท่ากับ สาเหตุผู้นั้นอยู่ในระดับปานกลาง
3.50-4.49	เท่ากับ สาเหตุผู้นั้นอยู่ในระดับสูง
4.50-5.00	เท่ากับ สาเหตุผู้นั้นอยู่ในระดับสูงมาก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต โดยใช้เครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL – BREF – THAI) พัฒนาโดย สุวัฒน์ มหัตถนิรันดร์กุล และคณะ, 2545) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 26 ข้อ ประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน คือ

1. ด้านร่างกาย
2. ด้านจิตใจ
3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
4. ด้านสิ่งแวดล้อม

การให้คะแนน

การให้คะแนนแบบวัดคุณภาพชีวิต WHOQOL – 26 ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวก 23 ข้อ และข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ 3 ข้อ คือข้อ 2 9 11 แต่ละข้อเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบ

กลุ่มที่ 1 ข้อความทางลบ 3 ข้อ

กลุ่มที่ 2 ข้อความทางบวก 23 ข้อ

กลุ่มที่ 1 แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 2 แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้

ตอบ ไม่เลย ให้ 5 คะแนน

ตอบ ไม่เลย ให้ 1 คะแนน

ตอบ เล็กน้อย ให้ 4 คะแนน

ตอบ เล็กน้อย ให้ 2 คะแนน

ตอบ ปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ตอบ ปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ตอบ มาก ให้ 2 คะแนน

ตอบ มาก ให้ 4 คะแนน

ตอบ มากที่สุด ให้ 1 คะแนนตอบ

มากที่สุด ให้ 5 คะแนน

สำหรับการแปลผลคะแนนคุณภาพชีวิตมีคะแนน ตั้งแต่ 26 – 130 คะแนน โดยเมื่อผู้ตอบรวมคะแนนทุกข้อได้คะแนนเท่าใด สามารถเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่กำหนดคือ

คะแนน 26 – 60 คะแนน แสดงถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี

คะแนน 61 – 95 คะแนน แสดงถึงการมีคุณภาพชีวิตกลาง ๆ

คะแนน 96 – 130 คะแนน แสดงถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

นอกจากนี้สามารถแบ่งระดับคะแนนคุณภาพชีวิต แยกออกเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์คะแนนระดับคุณภาพชีวิต

องค์ประกอบ	คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	คุณภาพชีวิตที่ดี
ด้านร่างกาย	7-16	17-26	27-35
ด้านจิตใจ	6-14	15-22	23-30
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	3-7	8-11	12-15
ด้านสิ่งแวดล้อม	8-18	19-29	30-40
คุณภาพชีวิตโดยรวม	26-60	61-95	96-130

องค์ประกอบด้านสุขภาพกาย ได้แก่ ข้อ 2,3,4,10,11,12,24

องค์ประกอบด้านจิตใจ ได้แก่ ข้อ 5,6,7,8,9,23

องค์ประกอบด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม ได้แก่ ข้อ 13,14,25

องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ข้อ 15,16,17,18,19,20,21,22

ส่วนข้อ 1 ข้อ 26 เป็นตัวชี้วัดที่อยู่ในหมวดคุณภาพชีวิตและสุขภาพโดยรวม จะไม่รวมอยู่ในองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านนี้

การนำเสนอผลจะต้องนำเสนอในรูปแบบของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด และคะแนนของแต่ละองค์ประกอบด้วย เพื่อใช้เปรียบเทียบกับการศึกษาอื่น ๆ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) Roger Rubin's Self-Esteem Scale, อ้างถึงใน กรมสุขภาพจิต, 2547)

ประกอบด้วยข้อความ 62 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1) ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ (self-concept) จำนวน 30 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกรับหรือปฏิเสธ ตอบใช่หรือไม่ใช่ ในแต่ละข้อมีการตรวจให้คะแนนแตกต่างกันตามลักษณะของข้อความ ดังนี้

เมื่อข้อความมีลักษณะทางบวก

ถ้าตอบ “ใช่” ได้ 2 คะแนน

ถ้าตอบ “ไม่ใช่” ได้ 1 คะแนน

ได้แก่ ข้อ 5, 6, 7, 9, 11, 12, 14, 15, 21, 24, 26, 28 และ 30

เมื่อข้อความมีลักษณะทางลบ

ถ้าตอบ “ใช่” ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบ “ไม่ใช่” ได้ 2 คะแนน

ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 8, 10, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 25, 27 และ 29

2) ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (Self - Esteem Scale) จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบประมาณค่า 4 ระดับ (ก-ง) ตอบโดยการทำเครื่องหมาย O (วงกลม) ล้อมรอบตัวอักษรที่แสดงว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อละ 1 เครื่องหมาย ในแต่ละข้อมีการตรวจให้คะแนนแตกต่างกันตามลักษณะของข้อความ ดังนี้

เมื่อข้อความมีลักษณะทางบวก

ถ้าตอบ “ก” หรือ “ข” ได้ 2 คะแนน

ถ้าตอบ “ค” หรือ “ง” ได้ 1 คะแนน

ได้แก่ ข้อ 31, 32, 34, 36 และ 37

เมื่อข้อความมีลักษณะทางลบ

ถ้าตอบ “ก” หรือ “ข” ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบ “ค” หรือ “ง” ได้ 2 คะแนน

ได้แก่ ข้อ 33, 35, 38, 39 และ 40

3) ตอนที่ 3 เป็นการประเมินอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Rating) จำนวน 22 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ให้ตอบโดยการทำเครื่องหมาย O (วงกลม) ล้อมรอบตัวอักษรที่แสดงว่า ไม่เคยเลย ไม่บ่อยนัก บางครั้ง บ่อยครั้ง หรือตลอดมา ข้อละ 1 เครื่องหมาย ในแต่ละข้อมีการตรวจให้คะแนนแตกต่างกันตามลักษณะของข้อความ ดังนี้

เมื่อข้อความมีลักษณะทางบวก

ถ้าตอบ “1” จะได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบ “2” จะได้ 2 คะแนน

ถ้าตอบ “3” จะได้ 3 คะแนน

ถ้าตอบ “4” จะได้ 4 คะแนน

ถ้าตอบ “5” จะได้ 5 คะแนน

ได้แก่ข้อ 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 58, 60, 61 และ

62

เมื่อข้อความมีลักษณะทางลบ

ถ้าตอบ “1” จะได้ 5 คะแนน

ถ้าตอบ “2” จะได้ 4 คะแนน

ถ้าตอบ “3” จะได้ 3 คะแนน

ถ้าตอบ “4” จะได้ 2 คะแนน

ถ้าตอบ “5” จะได้ 1 คะแนน

ได้แก่ข้อ 50, 56, 59

การคิดคะแนนรวม

คะแนนรวมคิดโดยการรวมคะแนนทั้ง 62 ข้อ ของผู้ตอบแบบทดสอบเข้าด้วยกัน เป็นคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ตอบแบบทดสอบแต่ละคน ซึ่งมีช่วงคะแนนโดยทฤษฎี (Theoretical Range of Scores) ตั้งแต่ 62-190 ในการแบ่งระดับของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง มีเกณฑ์การแบ่งต่อไปนี้

ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 159-190 ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูง

ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 95-158 ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปาน

กลาง

ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 62-94 ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก ใช้แบบวัดความเข้มแข็งในการมองโลกของ Antonovsky แปลโดย สมจิต หนูเจริญกุล และดัดแปลง ปรับปรุงโดย เพียงดาว จุลบาท (2551) มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 29 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความสามารถในการเข้าใจ (10 ข้อ) ด้านความสามารถในการจัดการ (10 ข้อ) และด้านความสามารถในการให้ความหมาย (9 ข้อ) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ จาก 1 ถึง 7 (Guttman scale) แต่ละข้อมีคำตอบในลักษณะตรงกันข้าม มีข้อความทางบวก 16 ข้อ และข้อความทางลบ 13 ข้อการให้คะแนนเรียงตามลำดับ 1-7 ตำแหน่ง เลข 1 และ เลข 7 จะมีความหมายในลักษณะตรงกันข้าม ส่วนเลข 2-6 จะบ่งชี้ความน้อยหรือมากของความรู้สึกนึกคิด โดยขึ้นอยู่กับข้อความในตำแหน่งเลข 1 และ เลข 7 เป็นหลัก

ข้อคำถามประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ด้าน โดยแต่ละด้านประกอบด้วยข้อต่างๆดังนี้

ด้านความสามารถในการเข้าใจ (10 ข้อ) ประกอบด้วยข้อ 1,3,5,10,12,15,17,19,21 และ 24

ด้านความสามารถในการจัดการ (10 ข้อ) ประกอบด้วยข้อ 2,6,9,13,18,20,23,25,27 และ 29

ด้านความสามารถในการให้ความหมาย (9 ข้อ) ประกอบด้วยข้อ 4,7,8,11,14,16,22,26 และ 28

ลักษณะข้อคำถามจะแบ่งออกเป็นข้อคำถามทางบวกและข้อคำถามทางลบ ดังนี้

ข้อความทางบวก 16 ข้อ ได้แก่ 2,3,8,9,10,12,15,17,18,19,21,22,24,26,28 และ 29 โดย

ตำแหน่งเลข 1 ให้ 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด และตำแหน่งเลข 7 ให้ 7 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อความทางลบ 13 ข้อ ได้แก่ 1,4,5,6,7,11,13,14,16,20,23,25 และ 27 โดยตำแหน่งเลข 1 ให้ 7 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด และตำแหน่งเลข 7 ให้ 1 คะแนนหมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของความเข้มแข็งในการมองโลกทั้งโดยรวมและรายด้านดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

5.00 – 7.00 เท่ากับ มีความเข้มแข็งในการมองโลกระดับสูง

3.00 – 4.99 เท่ากับ มีความเข้มแข็งในการมองโลกระดับปานกลาง

1.00 – 2.99 เท่ากับ มีความเข้มแข็งในการมองโลกระดับต่ำ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาและนำมาแก้ไขปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. การหาความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเยาวชนที่เป็นกลุ่มประชากร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หา

ความเชื่อมั่น และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Reliability Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลจากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1) แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .969 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ด้านบุคคลมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .883

ด้านเศรษฐกิจมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .883

ด้านครอบครัวมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .857

ด้านสังคมและสภาพแวดล้อมมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .886

ด้านสถานศึกษามีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .959

2) แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .919 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ด้านร่างกายมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .835

ด้านจิตใจมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .822

ด้านด้านสังคมมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .817

ด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .881

3) แบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .885

4) แบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ

.809 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ด้านความสามารถในการเข้าใจมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .882

ด้านความสามารถในการจัดการมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .830

ด้านความสามารถในการให้ความหมายมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .887

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง และมีการอธิบายคำชี้แจง แนะนำวิธีการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนก่อนตอบแบบสอบถามโดยมีมาตรฐานเดียวกัน

2. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและส่งคืนแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ หากตรวจพบข้อผิดพลาดหรือกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่ครบ ผู้วิจัยจะให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามใหม่และรอรับแบบสอบถามพร้อมกับตรวจสอบอีกครั้ง

3. จากนั้นผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมแบบสอบถามและนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาบันทึกคะแนนโดยการลงรหัสและบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ เพื่อรอการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. การวิเคราะห์เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายลักษณะของข้อมูลที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้หาค่าเฉลี่ยของข้อมูลต่างๆ

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายของข้อมูล

2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ใช้พยากรณ์ตัวแปรหนึ่งตัว ซึ่งเป็นผลจากตัวแปรอิสระตั้งแต่สองตัวขึ้นไป โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบ Stepwise Method เพื่อต้องการทราบถึงการทำนายตัวแปรอิสระใดบ้างที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

การกำหนดสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ คือ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
p	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบ
S	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b
*	หมายถึง	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
*	หมายถึง	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	หมายถึง	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

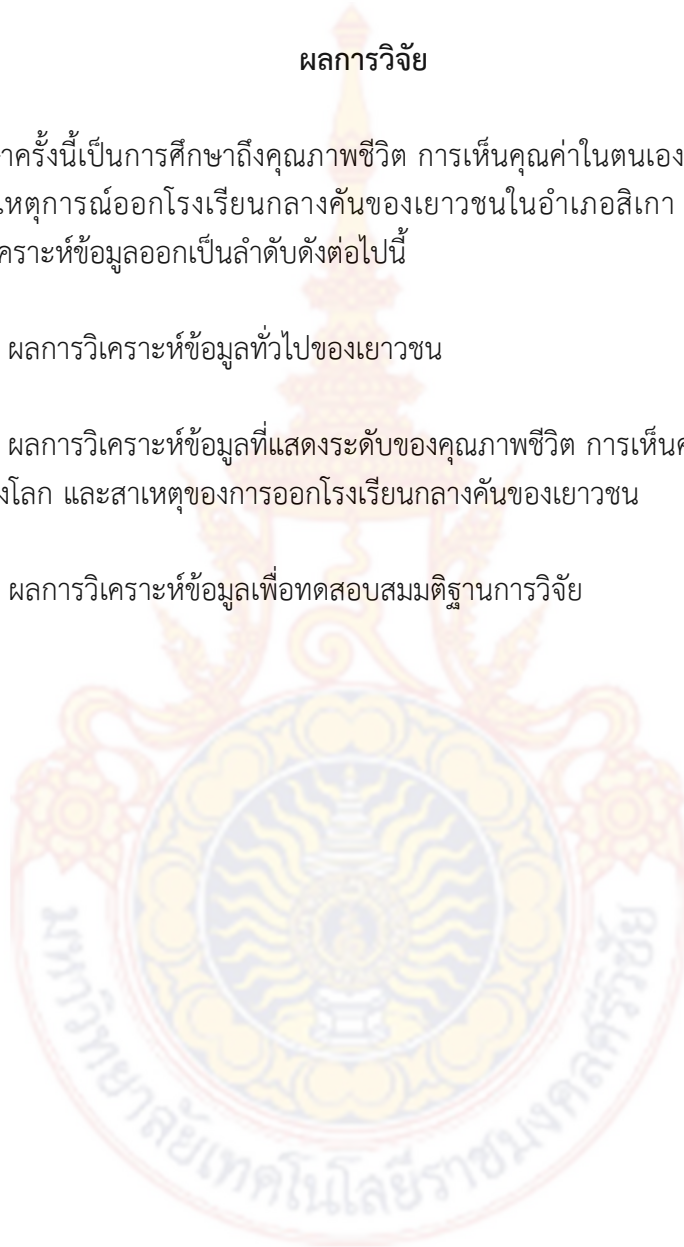
ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงคุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเข้มแข็งในการมองโลก และสาเหตุการหนีออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัด โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นลำดับดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเยาวชน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงระดับของคุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเข้มแข็งในการมองโลก และสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานครอบครัวและข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของเยาวชน
 ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของเยาวชน

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	103	68.7
หญิง	47	31.3
รวม	150	100
อายุ		
15 ปี	30	20.0
16 ปี	18	12.0
17 ปี	107	68.7
รวม	150	100
ระดับชั้นการศึกษาสูงสุดก่อนออกโรงเรียน		
ประถมศึกษา	23	15.3
มัธยมศึกษาปีที่ 1	18	12.0
มัธยมศึกษาปีที่ 2	24	16.0
มัธยมศึกษาปีที่ 3	55	36.7
มัธยมศึกษาปีที่ 4	10	6.7
มัธยมศึกษาปีที่ 5	20	13.3
รวม	150	100
ระยะเวลาที่ออกโรงเรียน		
1 ปี	41	27.3
2 ปี	61	40.7
3 ปี	27	18.0
4 ปี	9	6.0
5 ปี	12	8.0
รวม	150	100
ระยะเวลาที่ออกโรงเรียนสูงสุด 5 ปี		

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานครอบครัวของเยาวชน (ต่อ)

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	97	64.7
บิดามารดาหย่าร้าง	29	19.3
บิดา/มารดาหม้าย	8	5.3
บิดามารดาแยกกันอยู่	14	9.3
อื่นๆ	2	1.3
รวม	150	100
ระดับการศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	98	65.4
มัธยมศึกษาตอนต้น	14	9.3
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	18	12.0
อนุปริญญา/ปวส	6	4.0
ปริญญาตรีขึ้นไป	14	9.4
รวม	150	100
ระดับการศึกษาของมารดา		
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	102	68.80
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	6.70
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	16	10.7
อนุปริญญา/ปวส	10	6.7
ปริญญาตรีขึ้นไป	12	8.0
รวม	150	100
อาชีพของบิดา		
เกษตรกร	85	56.7
ค้าขาย	18	12.0
ธุรกิจส่วนตัว	20	13.33
รับจ้าง	27	18.0
รวม	150	100

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานครอบครัวของเยาวชน (ต่อ)

อาชีพของมารดา		
เกษตรกร	87	58.0
ค้าขาย	20	13.3
ธุรกิจส่วนตัว	18	12.0
รับจ้าง	25	16.67
รวม	150	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว		
1-10,000 บาท	77	51.4
10,001-20,000 บาท	42	34.4
มากกว่า 20,000 บาท	31	14.2
รวม	150	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวต่ำสุด 6,000 บาท		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวสูงสุด 35,000 บาท		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวโดยเฉลี่ย 15,000 บาท		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9,145.359		
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
3 คน	32	21.4
4 คน	54	36.0
5 คน	43	28.7
6 คน	15	10.0
7 คน	3	2.0
8 คน	3	1.3
รวม	150	100
จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.41 คน		
โดยจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด 8 คน		
และจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยที่สุด 3 คน		

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานครอบครัวของเยาวชน (ต่อ)

ลำดับการเกิด		
ลูกคนเดียว	2	1.3
คนที่ 1	62	41.3
คนที่ 2	52	34.7
คนที่ 3	23	15.3
คนที่ 4	5	3.3
คนที่ 5	4	2.7
คนที่ 6	0	0
คนที่ 7	2	1.3
รวม	150	100
ความต้องการในการศึกษาต่อ		
ต้องการ	57	38.0
ไม่ต้องการ	93	62.0
รวม	150	100
การรู้จักหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนเรียน		
รู้จัก	139	92.7
ไม่รู้จัก	11	7.3
รวม	150	100
เหตุผลส่วนตัวของการออกโรงเรียนกลางคัน		
ไม่ต้องการศึกษาต่อ	60	40.70
ฐานะยากจน	22	14.70
มีปัญหาครอบครัว/ครอบครัวไม่สนับสนุน	19	12.60
แต่งงานหรือมีครอบครัว	17	11.30
ปัญหาในการปรับตัว	9	6.00
เจ็บป่วย/อุบัติเหตุ	9	6.00
ต้องคดี/ถูกจับ	5	3.30
สถานศึกษาไม่เอื้ออำนวย	5	3.30
อพยพตามผู้ปกครอง	2	1.30
ต้องการทำงานหาเลี้ยงครอบครัว	1	0.70
รวม	150	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 150 คน ได้ผลการศึกษาดังนี้

เพศ ของเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 68.7 ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3

อายุ ของเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 68.7 รองลงมาคืออายุ 15 ปี จำนวน 30 คน ร้อยละ 20 และอายุ 16 ปี จำนวน 12 คน ร้อยละ 12

ระดับชั้นสูงสุดก่อนออกโรงเรียน ระดับชั้นที่เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันมากที่สุดคือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาคือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 24 คน ร้อยละ 16 ระดับประถมศึกษาจำนวน 23 คน ร้อยละ 15.3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน ร้อยละ 13.3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คน ร้อยละ 12 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน ร้อยละ 6.7

ระยะเวลาที่ออกโรงเรียน ส่วนใหญ่เยาวชนออกโรงเรียนมาแล้วเป็นระยะเวลา 2 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา ระยะเวลา 1 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ระยะเวลา 3 ปี จำนวน 27 คน ร้อยละ 18.0 ระยะเวลา 5 ปี จำนวน 12 คน ร้อยละ 8.0 และระยะเวลา 4 ปี จำนวน 9 คน ร้อยละ 6.0

สถานภาพสมรสของบิดามารดา เยาวชนส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมาคือหย่าร้าง จำนวน 29 คน ร้อยละ 19.3 แยกกันอยู่จำนวน 14 คน ร้อยละ 9.3 บิดา/มารดาหย่าร้าง จำนวน 8 คน ร้อยละ 5.3 และอื่นๆ 2 คน ร้อยละ 1.3

ระดับการศึกษาของบิดา บิดาของเยาวชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับประถมและต่ำกว่า จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 18 คน ร้อยละ 12 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 14 ร้อยละ 9.3 ระดับปริญญาตรี จำนวน 14 คน ร้อยละ 9.3 และระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 6 คน ร้อยละ 4

ระดับการศึกษาของมารดา มารดาของเยาวชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับประถมและต่ำกว่า จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 16 คน ร้อยละ 10.7 ระดับปริญญาตรี จำนวน 12 คน ร้อยละ 8.0 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 ร้อยละ 6.7 และระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 10 คน ร้อยละ 6.7

อาชีพของบิดา บิดาของเยาวชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวมจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมาคืออาชีพรับจ้างจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 20 คน ร้อยละ 13.3 และค้าขายจำนวน 18 คน ร้อยละ 12.0

อาชีพของมารดา มารดาของเยาวชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวมจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาคืออาชีพรับจ้างจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ค้าขายจำนวน 20 คน ร้อยละ 13.3 ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 18 คน ร้อยละ 12.0

รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ครอบครัวของเยาวชนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 1-10,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 ตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท จำนวน 42 คน ร้อยละ 34.4 และมากกว่า 20,000 บาท จำนวน 31 คน ร้อยละ 14.2 โดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวโดยเฉลี่ย 15,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวสูงสุด 35,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวต่ำสุด 6000 บาท

จำนวนสมาชิกในครอบครัว ส่วนใหญ่เยาวชนมีสมาชิกในครอบครัว 4 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ 5 คน จำนวน 43 คน ร้อยละ 28.7 โดยจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.41 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด 8 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยที่สุด 3 คน

ลำดับการเกิดของเยาวชน เยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคันส่วนใหญ่มีลำดับการเกิดลำดับที่ 1 จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาคือลำดับที่ 2 จำนวน 52 คน ร้อยละ 34.7

ความต้องการในการศึกษาต่อ ส่วนใหญ่เยาวชน ไม่ต้องการศึกษาต่อจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 62 และต้องการศึกษาต่อจำนวน 57.0 คน ร้อยละ 38.0

การรู้จักหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนเรียน เยาวชนส่วนใหญ่รู้จักหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 92.7 และไม่รู้จักจำนวน 11 คน ร้อยละ 7.3

เหตุผลส่วนตัวในการออกโรงเรียนกลางคันส่วนใหญ่ของเยาวชนคือ ไม่ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 40.70 รองลงมาคือมีฐานะยากจน ร้อยละ 14.70 มีปัญหาครอบครัว/ครอบครัวไม่สนับสนุน ร้อยละ 12.60 แต่งงานหรือมีครอบครัว ร้อยละ 11.30 มีปัญหาในการปรับตัว ร้อยละ 6 เจ็บป่วย/อุบัติเหตุ ร้อยละ 6 ต้องคดี/ถูกจับ ร้อยละ 3.30 สถานศึกษาไม่เอื้ออำนวย ร้อยละ 3.30 อพยพตามผู้ปกครอง ร้อยละ 1.30 และต้องการทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ร้อยละ 0.70

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืน คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืนของ เยาวชนรายด้าน

สาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านบุคคล	2.61	.648	ปานกลาง
2. ด้านเศรษฐกิจ	2.48	.971	ต่ำ
3. ด้านครอบครัว	2.12	.909	ต่ำ
4. ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม	2.32	.781	ต่ำ
5. ด้านสถานศึกษา	2.62	.877	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืน	2.43	.685	ต่ำ

จากตารางที่ 4 พบว่าระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืนโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 2.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบุคคลและสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ด้านบุคคล $\bar{X} = 2.61$ และ ด้านสถานศึกษา $\bar{X} = 2.62$) ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอยู่ในระดับต่ำ (ด้านเศรษฐกิจ $\bar{X} = 2.48$ ด้านครอบครัว $\bar{X} = 2.12$ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม $\bar{X} = 2.32$) และพบว่าระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืนของเยาวชนด้านสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุดและระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืนของเยาวชนด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพชีวิตรายด้านและโดยรวมของเยาวชน

คุณภาพชีวิต	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านร่างกาย	23.52	4.42	ปานกลาง
2. ด้านจิตใจ	20.51	4.44	ปานกลาง
3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	9.97	2.45	ปานกลาง
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	25.17	6.53	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวม	86.13	16.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่าระดับคุณภาพชีวิตโดยรวมของเยาวชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 6.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน (ด้านร่างกาย $\bar{X} = 23.52$ ด้านจิตใจ $\bar{X} = 20.51$ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม $\bar{X} = 9.97$ และด้านสิ่งแวดล้อม $\bar{X} = 25.17$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชน

การเห็นคุณค่าในตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การเห็นคุณค่าในตนเองโดยเฉลี่ย	143.64	16.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่าเยาวชนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 143.64$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชน

ความเข้มแข็งในการมองโลก	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านความสามารถในการเข้าใจ	4.07	.59	ปานกลาง
2. ด้านความสามารถในการจัดการ	4.15	.58	ปานกลาง
3. ด้านความสามารถในการให้ความหมาย	4.14	.63	ปานกลาง
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม	4.12	.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่าระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านความสามารถในการจัดการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือด้านความสามารถในการให้ความหมาย ($\bar{X} = 4.14$) ส่วนด้านความสามารถในการเข้าใจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.07$)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณได้มีการกำหนดข้อตกลงและมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระต้องเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดประเภทช่วง (Interval Scale) ขึ้นไป หากตัวแปรอิสระไม่มีระดับการวัดที่เป็นประเภทช่วง (Interval Scale) ต้องแปลงเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 70-80) ดังตารางแสดงระดับการวัดของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แสดงระดับการวัดของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	ระดับการวัด
1. เพศ (S)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ เพศชาย = 1 เพศหญิง = 0
2. ระดับชั้นการศึกษาสูงสุดก่อนออกโรงเรียน (LE)	มาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)
3. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (MR)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน = 1 บิดา มารดา ไม่ได้อยู่ด้วยกัน = 0
4. ระดับการศึกษาของบิดา (EDUF)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า = 1 สูงกว่าระดับประถมศึกษา = 0
5. ระดับการศึกษาของมารดา (EDUM)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า = 1 สูงกว่าระดับประถมศึกษา = 0
6. อาชีพของบิดา (OF)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ เกษตรกรและรับจ้าง = 1 ค้าขายและธุรกิจส่วนตัว = 0

7. อาชีพของมารดา (OC)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ เกษตรกรและรับจ้าง =1 ค้าขายและธุรกิจส่วนตัว=0
8. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว (IN)	มาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)
9. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (MEM)	มาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)
10. สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน (RT)	มาตราอันดับภาคชั้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน
11. คุณภาพชีวิต (Q)	มาตราอันดับภาคชั้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน
12. การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE)	มาตราอันดับภาคชั้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน
13. ความเข้มแข็งในการมองโลก (C)	มาตราอันดับภาคชั้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อของแต่ละตัวแปรในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

S	เพศ
LE	ระดับชั้นการศึกษาสูงสุดก่อนออกโรงเรียน
MR	สถานภาพสมรสของบิดามารดา
EDUF	ระดับการศึกษาของบิดา
EDUM	ระดับการศึกษาของมารดา
OF	อาชีพของบิดา
OC	อาชีพของมารดา
IN	รายได้เฉลี่ยของครอบครัว
MEM	จำนวนสมาชิกในครอบครัว
RT	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวม
RT1	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคล
RT2	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจ
RT3	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัว
RT4	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม
RT5	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษา
Q	คุณภาพชีวิตโดยรวม
Q1	คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย
Q2	คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ

- Q3 คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
- Q4 คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม
- SE การเห็นคุณค่าในตนเอง
- C ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม
- C1 ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการเข้าใจ
- C2 ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ
- C3 ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการให้ความหมาย

2. การทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของตัวแปรอิสระ เนื่องจากตัวแปรแต่ละตัวต้องเป็นอิสระจากกันและกัน ซึ่งตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีค่าความสัมพันธ์สูงเกิน .80 เพราะถ้าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันมาก อาจทำให้เกิดปฏิกิริยาต่อกันและจะมีผลต่อตัวแปรตามได้ หรืออาจเกิดปัญหาที่เรียกว่า Multicollinearity Problem และทำให้ไม่สามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ดังกล่าวได้ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540) ตัวแปรอิสระทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก ผู้วิจัยได้นำตัวแปรอิสระทั้งหมดไปทดสอบความสัมพันธ์กันเอง ดังตารางที่จะนำเสนอต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก

	S	LE	MR	EDUF	EDUM	OF	OC	IN	MEM	Q	Q1	Q2	Q3	Q4	SE	C	C1	C2
S	1																	
LE	-.044	1																
MR	.222**	.129	1															
EDUF	-.014	.018	.040	1														
EDUM	.186*	-.054	.088	.722**	1													
OF	-.138	-.024	.007	-.335**	-.375**	1												
OC	-.050	-.015	.090	-.448**	-.459**	.605**	1											
IN	.066	.046	.106	.420**	.379**	-.417**	-.409**	1										
MEM	.069	.132	.176*	-.144	-.156	.121	.125	-.089	1									
Q	.065	.033	.040	-.307**	-.341**	.075	.170*	-.120	.137	1								
Q1	.037	-.100	-.020	-.359**	-.372**	.104	.204*	-.108	.098	.739**	1							
Q2	.139	-.080	.055	-.304**	-.376**	.119	.206*	-.193*	.166*	.760**	.730**	1						
Q3	-.107	.105	-.048	-.273**	-.302**	.074	.135	-.113	.049	.722**	.497**	.510**	1					
Q4	.062	.172*	.086	-.155	-.163*	-.022	.041	-.021	.118	.771**	.559**	.615**	.623**	1				
SE	.181*	.016	.123	.349**	.301**	-.138	-.127	.153	.062	.220**	.151	.323**	-.004	.153	1			
C	.150	.175*	.120	-.123	-.182*	.105	.143	.114	.138	.344**	.260**	.334**	.251**	.280**	.411**	1		
C1	.133	.176*	.057	-.011	-.096	.087	.114	.048	.187*	.260**	.187*	.187*	.159	.286**	.352**	.716**	1	
C2	.141	.162*	.182*	-.154	-.180*	.097	.145	.095	.062	.269**	.227**	.326**	.162*	.171*	.352**	.579**	.550**	1
C3	.087	.076	.043	-.148	-.179*	.072	.084	.153	.138	.328**	.229**	.319**	.324**	.230**	.297**	.753**	.366**	.578**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานหลัก ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกสามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชน

ตัวแปร	b	SEb	Beta	t	p-value
1. คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Q3)	.089	.024	.318	3.773	.000
2. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (MR) (อยู่ด้วยกัน =1,ไม่ได้อยู่ด้วยกัน =0)	-.309	.107	-.216	-2.892	.004
3. ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ (C2)	-.241	.084	-.221	-2.878	.005
4. คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย (Q1)	-.032	.013	-.206	-2.390	.018
5. อาชีพของมารดา (เกษตรกรและรับจ้าง =1, ค้าขายและธุรกิจส่วนตัว=0)	-.238	.116	-.158	-2.045	.043
ค่าคงที่ (a) =	3.668				
	R = .483	R ² = .233	R ² _{adj} = .207	F = 8.773	sig = .000

จากตารางที่ 10 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชน พบว่ามี 5 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชน ได้แก่ คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม สถานภาพสมรสของบิดามารดา ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย และอาชีพของมารดา สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 20.7 (R²_{adj} = .207)

โดยคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนสถานภาพสมรสของบิดามารดา ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านการจัดการ คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย และอาชีพของมารดา มีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือเยาวชนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคั้นน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน (Beta = -.216)

เยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรหรือรับจ้างเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคั้นน้อยกว่าเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว (Beta = -.158)

หากปรับเป็นคะแนนมาตรฐานแล้วถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคั้นเพิ่มขึ้น .318 หน่วย (Beta = .318)

ถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการลดลง 1 หน่วย จะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันเพิ่มขึ้น .221 หน่วย (Beta = -.221)

ถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลง 1 หน่วย จะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันเพิ่มขึ้น .206 หน่วย (Beta = -.206)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยให้คุณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$RT = .318 (Q3) - .216 (MR) - .221 (C2) - .206 (Q1) - .158 (OC)$$

จากสมการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันได้ดีที่สุดคือ คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม รองลงมาคือ สถานภาพสมรสของบิดามารดา ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย อาชีพของมารดา ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกสามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชน

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชน

ตัวแปร	b	SEb	Beta	t	p-value
1. การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE)	-.008	.003	-.210	-2.539	.012
2. อาชีพของบิดา (OF) (เกษตรกรและรับจ้าง =1, ค้าขายและธุรกิจส่วนตัว=0)	-.258	.114	-.175	-2.253	.016
3. คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Q3)	.059	.020	.222	2.879	.025
4. ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ (C2)	-.193	.086	-.187	-2.246	.027
ค่าคงที่ (a) =	4.228				
R = .405	R ² = .164	R ² _{adj} = .141	F = 7.119	sig = .000	

จากตารางที่ 11 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชนพบว่า ตัวแปร 4 ตัวแปร ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง อาชีพของบิดา คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 14.1 (R²_{adj} = .141)

โดยคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเห็นคุณค่าในตนเอง อาชีพของบิดา

และความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ มีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออก
โรงเรียนกลางคืนด้านบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือเยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรหรือรับจ้างเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออก
โรงเรียนกลางคืนน้อยกว่าเยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว (Beta = -.175)

หากปรับเป็นคะแนนมาตรฐานแล้วถ้าเยาวชนมีการเห็นคุณค่าในตนเองลดลง 1 หน่วย จะ
ส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคืนเพิ่มขึ้น .210 หน่วย (Beta = -.210)

ถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุ
ให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคืนเพิ่มขึ้น .222 หน่วย (Beta = .222)

ถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการลดลง 1 หน่วยจะ
ส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคืนด้านบุคคลเพิ่มขึ้น .187 หน่วย (Beta = -.187)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านบุคคลมาเขียนสมการ
วิเคราะห์ถดถอยหาค่า มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$RT1 = -.210 (SE) - .175 (OF) + .222 (Q3) - .187 (C3)$$

จากสมการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านบุคคลพบว่าตัวแปรที่มีค่า
สัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านบุคคลได้ดีที่สุดคือ การเห็น
คุณค่าในตนเอง อาชีพของบิดา คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และความเข้มแข็งในการ
มองโลกด้านความสามารถในการจัดการ ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความ
เข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านเศรษฐกิจของ
เยาวชน

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออก
โรงเรียนกลางคืนด้านเศรษฐกิจของเยาวชน

ตัวแปร	b	SEb	Beta	t	p-value
1. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (MR) (อยู่ด้วยกัน =1,ไม่ได้อยู่ด้วยกัน =0)	-.611	.152	-.302	-4.018	.000
2. เพศ (S) (ชาย = 1, หญิง = 0)	-.403	.156	-.193	-2.579	.001
3. คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย (Q1)	-.046	.017	-.212	-2.804	.006
4. ระดับชั้นการศึกษาสูงสุด (LE)	.482	.183	.199	2.629	.009
ค่าคงที่ (a) =	3.857				
R = .479	R ² = .229	R ² _{adj} = .208	F = 10.787	sig = .000	

จากตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อ
พยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านเศรษฐกิจของเยาวชน พบว่า ตัว

แปร 4 ตัวแปร ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดามารดา เพศ คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย และระดับชั้น การศึกษาสูงสุด สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชนได้อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 20.8 ($R^2_{adj} = .208$)

โดยสถานภาพสมรสของบิดามารดาและเพศมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียน กลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย อิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนระดับชั้นการศึกษาสูงสุดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้าน เศรษฐกิจของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือเยาวชนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้าน เศรษฐกิจน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ($Beta = -.302$)

เพศเป็นสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจ โดยเพศชายเป็นสาเหตุของการ ออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจมากกว่าเพศหญิง ($Beta = -.193$)

ถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลง 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออก วิทยาลัยกลางคันด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น .212 หน่วย ($Beta = -.212$)

ระดับชั้นการศึกษาสูงสุด (ก่อนออกโรงเรียนกลางคัน) เป็นสาเหตุของการออกโรงเรียน กลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชน กล่าวคือ ระดับชั้นการศึกษาเพิ่มขึ้น เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออก วิทยาลัยกลางคันเพิ่มขึ้น ($Beta = .199$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจมาเขียน สมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$RT2 = -.302 (MR) - .193 (S) - .212 (Q1) + .199 (LE)$$

จากสมการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจพบว่าตัวแปรที่มีค่า สัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจได้ดีที่สุดคือ สถานภาพสมรสของบิดามารดา รองลงมาคือเพศ คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย และระดับชั้นการศึกษา สูงสุด ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน

ตัวแปร	b	SEb	Beta	t	p-value
1. ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ (C2)	-.308	.104	-.213	-2.950	.000
2. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (MR) (อยู่ด้วยกัน =1,ไม่ได้อยู่ด้วยกัน =0)	-.498	.133	-.262	-3.738	.000
3. คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย (Q1)	-.074	.017	-.362	-4.468	.001
4. คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Q3)	.092	.029	.248	3.132	.002
5. อาชีพของมารดา (OC) (เกษตรกรและรับจ้าง =1, ค้าขายและธุรกิจส่วนตัว=0)	-.361	.145	-.176	-2.490	.014
ค่าคงที่ (a) = 4.815					
R = .568		R ² = .323	R ² _{adj} = .299	F = 13.728	sig = .000

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน พบว่า ตัวแปร 5 ตัวแปร ได้แก่ ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ สถานภาพสมรสของบิดามารดา คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และอาชีพของมารดา สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 29.9 ($R^2_{adj} = .299$)

โดยความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ สถานภาพสมรสของบิดามารดา คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย มีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาชีพมารดามีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือเยาวชนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน (Beta = -.262)

เยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรหรือรับจ้างเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวน้อยกว่าเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว (Beta = -.176)

ถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการลดลง 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวเพิ่มขึ้น .213 หน่วย (Beta = -.213)

ถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลง 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวเพิ่มขึ้น .362 หน่วย (Beta = -.362)

ถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวเพิ่มขึ้น .248 หน่วย (Beta = .248)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$RT3 = -.213 (C2) - .262 (MR) - .362 (Q1) + .248 (Q3) - .176 (OC)$$

จากสมการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวพบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวได้ดีที่สุดคือ ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ รองลงมาคือสถานภาพสมรสของบิดามารดา คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และอาชีพของมารดา ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชน

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชน

ตัวแปร	b	SEb	Beta	t	p-value
1. อาชีพของมารดา (OC) (เกษตรกรและรับจ้าง =1, ค้าขายและธุรกิจส่วนตัว=0)	-.483	.133	-.275	-3.642	.000
2. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (MR) (อยู่ด้วยกัน =1, ไม่ได้อยู่ด้วยกัน =0)	-.307	.122	-.189	-2.512	.002
3. คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Q3)	.078	.025	.244	3.166	.012
4. ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม (C)	-.311	.123	-.197	-2.537	.013
ค่าคงที่ (a) = 3.377					
R = .453	R ² = .205	R ² _{adj} = .183	F= 9.371	sig = .000	

จากตารางที่ 14 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชนพบว่า ตัวแปร 4 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของมารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 18.3 (R²_{adj} = .183)

โดยอาชีพของมารดามีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานภาพสมรสและความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรหรือรับจ้างเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมน้อยกว่าเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว (Beta = -.275)

เยาวชนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน (Beta = -.189)

ถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเพิ่มขึ้น .244 หน่วย (Beta = .244)

ถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมลดลง 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเพิ่มขึ้น .197 หน่วย (Beta = -.197)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$RT4 = -.275 (OC) - .189 (MR) + .244 (Q3) - .197 (C)$$

จากสมการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมพบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมได้ดีที่สุดคือ อาชีพของมารดา รองลงมาคือสถานภาพสมรสของบิดามารดา คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันสถานศึกษาของเยาวชน

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชน

ตัวแปร	b	SEb	Beta	t	p-value
1. คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Q3)	.128	.028	.358	4.603	.000
2. ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม (C)	-.488	.139	-.275	-3.523	.001
ค่าคงที่ (a) = 3.601					
R = .424	R ² = .180	R ² _{adj} = .163	F = 10.651	sig = .000	

จากตารางที่ 15 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชน พบว่าตัวแปร 2 ตัวแปร ได้แก่ คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และความเข้มแข็งในการมองโลก

โดยรวม สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 16.3 ($R^2_{adj} = .163$)

โดยคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กล่าวคือถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาเพิ่มขึ้น .358 หน่วย ($Beta = .358$)

ถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมลดลง 1 หน่วยจะส่งผลให้เป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาเพิ่มขึ้น .275 หน่วย ($Beta = -.275$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษา มาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$RT5 = .358 (Q3) - .275 (C)$$

จากสมการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาได้ดีที่สุดคือคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม รองลงมาคือความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม

ตารางที่ 16 สรุปตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันทั้งโดยรวมและรายด้าน

	ตัวแปรอิสระ		ตัวแปรตาม				
	RT	RT1	RT2	RT3	RT4	RT5	
1. เพศ (S)	ns	ns	***	ns	ns	ns	
2. ระดับชั้นการศึกษาสูงสุดก่อนออกโรงเรียน (LE)	ns	ns	**	ns	ns	ns	
3. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (MR)	**	ns	***	***	**	ns	
4. ระดับการศึกษาของบิดา (EDUF)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
5. ระดับการศึกษาของมารดา (EDUM)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
6. อาชีพของบิดา (OF)	ns	*	ns	ns	ns	ns	
7. อาชีพของมารดา (OC)	*	ns	ns	*	***	ns	
8. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว (IN)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
9. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (MEM)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
10. สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน (RT)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
11. คุณภาพชีวิตโดยรวม (Q)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
12. คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย (Q1)	*	ns	**	***	ns	ns	
13. คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ (Q2)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
14. คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	***	*	ns	**	*	***	

(Q3)

15. คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม (Q4)	ns	ns	ns	ns	ns	ns
16. การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE)	ns	*	ns	ns	ns	ns
17. ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม (C)	ns	ns	ns	ns	*	***
18. ความเข้มแข็งในการมองโลกด้าน ความสามารถในการเข้าใจ (C1)	ns	ns	ns	ns	ns	ns
19. ความเข้มแข็งในการมองโลกด้าน ความสามารถในการจัดการ (C2)	**	*	ns	***	ns	ns
20. ความเข้มแข็งในการมองโลกด้าน ความสามารถในการให้ความหมาย (C3)	ns	ns	ns	ns	ns	ns

*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
ns	หมายถึง	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
RT	หมายถึง	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนโดยรวม
RT1	หมายถึง	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านบุคคล
RT2	หมายถึง	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านเศรษฐกิจ
RT3	หมายถึง	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านครอบครัว
RT4	หมายถึง	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม
RT5	หมายถึง	สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านสถานศึกษา

จากตารางที่ 16 เป็นการสรุปผลจากตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนโดยรวมและรายด้านของเยาวชน โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ สรุปได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนโดยรวม คือ สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของมารดา คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ

ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านบุคคลคือ อาชีพของบิดา คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ

ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านเศรษฐกิจ คือ สถานภาพสมรสของบิดามารดา เพศ คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย และระดับชั้นการศึกษาสูงสุดก่อนออกโรงเรียน

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคืนด้านครอบครัวคือ ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ สถานภาพสมรสของบิดามารดา คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และอาชีพของมารดา

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมคือ สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของมารดา คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาคือ คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวม

ข้อวิจารณ์

จากการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกจากโรงเรียนกลางคัน ผู้วิจัยขอ นำเสนอข้อวิจารณ์ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน

จากการศึกษาสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง พบว่า ระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 2.43$) เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่าด้านบุคคลและสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ด้านบุคคล $\bar{X} = 2.61$ และด้าน สถานศึกษา $\bar{X} = 2.62$) ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอยู่ในระดับต่ำ (ด้านเศรษฐกิจ $\bar{X} = 2.48$ ด้านครอบครัว $\bar{X} = 2.12$ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม $\bar{X} = 2.32$) และ พบว่าระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนด้านสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุดและ ระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งการที่ระดับ สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนด้านสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาขาดทักษะในการจูงใจให้เยาวชนสนใจการเรียน ครูมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับนักเรียน เมื่อเกิดปัญหานักเรียนไม่สามารถขอคำปรึกษาได้หรือเกิดความไม่ไว้วางใจจนทำให้ไม่กล้าเข้าไป พุดคุยปรึกษา นักศึกษาไม่มีความสุขในการอยู่ที่โรงเรียน นอกจากนั้นปัจจัยด้านความพร้อมของ สถานศึกษาอาจไม่เพียงพอ ขาดความทันสมัยของอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งการอยู่ ห่างไกลจากสถานศึกษาทำให้นักเรียนหรือเยาวชนไม่สะดวกในการเดินทาง จากปัจจัยดังกล่าวนี้ อาจ เป็นสาเหตุหลักๆ ที่ทำให้เยาวชนต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับ เพชรพะเยาว์ แยม ยินดี (2556) ที่พบว่ารายการสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ลำดับมาก คือ กฎระเบียบและข้อบังคับเข้มงวด สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ และ เครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ ปัญหาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ปัญหา เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 (2552) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคันที่มาจากปัจจัยและ สาเหตุ จากสภาพสถานศึกษาว่าประกอบด้วย 1) ครูจัดการสอนไม่เหมาะสม 2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู กับนักเรียนและนักเรียนกับ นักเรียนไม่ดี 3) ครูลงโทษโดยใช้อารมณ์ มากกว่าเหตุผล 4) ครูใช้คำพูดไม่ เหมาะสม เช่น ล้อเลียนปมด้อย ดุด่า หรือใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย 5) ครูขาดความยุติธรรมมีคติ ต่อเด็ก 6) ครูไม่ให้ความสำคัญกับ นักเรียน 7) ขาดสื่ออุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ จูงใจให้อยาก เรียนบรรยายภาคไม่เอื้อให้เรียนรู้ 9) สภาพสถานศึกษาและ บริเวณสถานศึกษา ทрутโทรม สกปรก 10) ห้องเรียนไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียนทำให้ต้องใช้ห้องเรียนร่วมกันเกิดความอึดอัด

คุณภาพชีวิต

ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของเยาวชน พบว่าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 6.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน (ด้านร่างกาย $\bar{X} = 23.52$ ด้านจิตใจ $\bar{X} = 20.51$ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม $\bar{X} = 9.97$ และด้านสิ่งแวดล้อม $\bar{X} = 25.17$) โดยคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย เป็นการรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึก สุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง ภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่น ๆ ที่มีผลในทางที่ดีต่อการดำเนินชีวิต เป็นต้น คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม คือ การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย และคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี เป็นต้น (สุวัฒน์ มหัตนิรันดร์กุล และคณะ, 2545) จากผลการศึกษาพบว่าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลางอาจเนื่องมาจากเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยที่ยังอยู่ในความดูแลของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง ฉะนั้น การดูแลตนเองหรือค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้องจึงยังต้องพึ่งพิงพ่อแม่หรือผู้ปกครองอยู่ ยังไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งใด ประกอบกับรายได้ของครอบครัวที่ไม่ได้มากนัก จึงส่งผลให้เยาวชนมีคุณภาพชีวิตระดับปานกลาง นอกจากนี้ เยาวชนยังอยู่ในช่วงวัยแห่งการเรียนรู้เติบโต พัฒนาโครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงมีความแข็งแรงและปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีผลกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างปกติ ในขณะที่คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนเป็นช่วงวัยแห่งการเรียนรู้ทักษะชีวิต ทักษะทางสังคม วัยแห่งการปรับตัว จึงอาจทำให้มีพฤติกรรมการคบเพื่อนหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่เหมาะสมบ้าง

การเห็นคุณค่าในตนเอง

จากการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนพบว่าเยาวชนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 143.64$) Stenhouse (1994) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นเป็นลักษณะของอัตมโนทัศน์ในแง่บวกและแง่ลบที่บุคคลมีต่อตนเอง ผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองก็คือ ผู้ที่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองในแง่บวกมี ภาพลักษณ์เกี่ยวกับตนที่ดี ส่วนผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำก็จะมีลักษณะที่ตรงกันข้าม ซึ่งการที่เยาวชนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลางนั้น อาจเนื่องมาจากเยาวชนการที่เยาวชนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนแล้วทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีอำนาจในการแสดงออกและควบคุมผู้อื่นได้ในระดับหนึ่ง เป็นที่ยอมรับแก่ผู้อื่นเมื่ออยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม สามารถทำให้ผู้อื่นคล้อยตามตนเองได้ในบางครั้ง รวมทั้งสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของตนเองไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิด นอกจากนั้นสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆ หรือควบคุมพฤติกรรมตนเองไม่ให้ผิดกฎระเบียบของสังคม หรือสามารถ

หลบหลีกได้ในกรณีที่ทำผิดก็จะยิ่งเพิ่มความภาคภูมิใจแก่เยาวชน เพราะจะทำให้กลุ่มเพื่อนยอมรับตนเองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Coopersmith (1984) ที่กล่าวว่าแหล่งที่มาของการเห็นคุณค่าในตนเองมาจาก 4 แหล่งคือ 1. การมีอำนาจซึ่งหมายถึงการที่บุคคลสามารถมีอิทธิพลและควบคุมผู้อื่นได้ 2. การมีความสำคัญซึ่งหมายถึง การได้รับการยอมรับว่าตนเองมีความสำคัญจากผู้อื่น 3. การมีคุณค่าความดี หมายถึงซึ่งหมายถึงการยึดมั่นตามมาตรฐานทางจริยธรรมและศีลธรรมของสังคม และ 4. การมีความสามารถซึ่งหมายถึงการได้รับความสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ ในการกระทำของตน

ความเข้มแข็งในการมองโลก

จากผลการศึกษาพบว่าระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านความสามารถในการจัดการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือด้านความสามารถในการให้ความหมาย ($\bar{X} = 4.14$) ส่วนด้านความสามารถในการเข้าใจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.07$) โดยความเข้มแข็งในการมองโลกมีบทบาทสำคัญช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญกับปัญหาหรือภาวะเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตมองเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตด้วยความเข้าใจ มีเหตุผล มีความหมาย สามารถทำนายและคาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ หรือสามารถจัดการกับเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียดที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม (Sullivan, 1998) Antonovsky (1984) ได้แบ่งความเข้มแข็งในการมองโลกออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1. องค์ประกอบด้านความสามารถทำความเข้าใจ เป็นองค์ประกอบ ที่ทำให้บุคคลมีความเข้าใจ รับรู้ว่ามีสิ่งเร้าหรือความเครียดที่มาจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกตนนั้น สามารถทำความเข้าใจและให้ความรู้สึกกับสิ่งนั้นได้ 2. องค์ประกอบด้านความสามารถในการจัดการ เป็นองค์ประกอบที่ทำให้บุคคลรับรู้ว่ามีแหล่งประโยชน์เพียงพอที่จะใช้ควบคุม หรือจัดการกับสิ่งเร้าที่รบกวนชีวิต แหล่งประโยชน์เหล่านั้นอาจมาจากตนเอง หรือบุคคลอื่นที่เป็นกลุ่มคนที่ตนคุ้นเคยและไว้วางใจ 3. องค์ประกอบด้านความสามารถให้ความหมาย เป็นองค์ประกอบที่ ทำให้บุคคลมองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนว่ามีความหมาย เป็นสิ่งที่ท้าทาย มีคุณค่า และรู้สึกยินดีที่จะเผชิญ หรือจัดการแก้ไขโดยไม่รู้สึกรว่าเป็นภาระที่ยุ่งยาก ซึ่งการที่เยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกในระดับปานกลางทั้งโดยรวมและรายด้านอาจเนื่องมาจากเยาวชนยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต ประกอบกับยังไม่บรรลุภาวะจึงทำให้บริหารจัดการชีวิตตนเองได้ไม่เต็มที่มากนัก รวมทั้งการอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือปกครองทำให้เยาวชนยังขาดภูมิคุ้มกันในตนเองเพราะมักจะได้รับการช่วยเหลือหรือจัดการเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี โชติกพงศ์ (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่องความเข้มแข็งในการมองโลกและการปรับตัวด้านจิตสังคมของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีคะแนนเฉลี่ยของความเข้มแข็งในการมองโลกอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 69.3

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานหลัก ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกสามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชน

1) คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้นจะทำให้เป็นสาเหตุให้เยาวชนมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันเพิ่มขึ้น ซึ่งคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (social relationships) คือ การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ที่ตนได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการที่คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนนั้น อาจเนื่องมาจากตัวเยาวชนที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นยังขาดวุฒิภาวะและวิจารณญาณในการดำเนินชีวิต เช่น เรื่องการคบเพื่อน การมีความรักในวัยเรียน ใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันโดยไม่มองถึงอนาคต จึงอาจมีการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมแล้วเกิดเป็นพฤติกรรมคล้ายตามกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชิสา อยู่ยืนยง (2550) ที่พบว่าปัจจัยทางด้านตัวของเยาวชนเกี่ยวกับการตัดสินใจออกจากโรงเรียนกลางคันนั้น ส่วนหนึ่งให้เหตุผลว่า ลักษณะนิสัยส่วนตัว พฤติกรรมเบี่ยงเบนการคบเพื่อน การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและมองไม่เห็นอนาคตจากการศึกษา การลอกเลียนแบบการดำเนินชีวิตจากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง นอกจากนี้ความรักความผูกพันหรือมิตรภาพระหว่างเพื่อนและความปรารถนาดีที่มีต่อกันอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้มีพฤติกรรมคล้ายตามหรือลอกเลียนแบบกันมากขึ้น ดังที่ The WHOQOL Group (1995) กล่าวว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลเป็นการแสดงความรู้สึกที่เป็นมิตร ความปรารถนาดี ความรักและความผูกพันที่สามารถแสดงออกได้ทั้งทางร่างกายและและอารมณ์ เช่น การให้และรับความรัก การร่วมทุกข์ร่วมสุข เป็นต้น

2) สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลต่อสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน กล่าวคือเยาวชนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันเป็นสาเหตุให้มีโอกาสในการออกโรงเรียนกลางคั้นน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่บิดามารดาได้อาศัยอยู่ด้วยกันทำให้เยาวชนมีโอกาสได้รับการอบรมสั่งสอน การสนับสนุนส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของการศึกษา รวมทั้งมีโอกาสได้รับแนวคิดที่ดี เกี่ยวกับทักษะในการใช้ชีวิตและคำแนะนำต่างๆ ที่ถึงพร้อมด้วยความรักความอบอุ่นและความปรารถนาดีอย่างเต็มที่ มากกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกัน และหากมีปัญหาในการดำเนินชีวิตก็อาจจะได้รับความช่วยเหลือมากกว่า สอดคล้องกับ Gottlieb (1985) ที่กล่าวว่าสามี ภรรยา บุตร และสมาชิกของครอบครัว เป็นกลุ่มบุคคลที่ให้การสนับสนุนด้านอารมณ์ จิตใจ ความรักและความห่วงใย เป็นลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมมากที่สุด และให้ความสำคัญกับคุณภาพของความสัมพันธ์มากกว่าปริมาณ ซึ่งเป็นระดับการสนับสนุนทางสังคมในระดับแคบหรือระดับลึก นอกจากนี้การที่บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกันอาจเป็นผลดีในด้านเศรษฐกิจของครอบครัว คือทำให้ครอบครัวมีรายได้จากทั้งบิดาและมารดา จึงช่วยให้มีกำลังในการส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษามากขึ้น ซึ่งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการออกโรงเรียนกลางคันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พเยาว์ ดีใจ และคณะ (2555) ที่

พบว่าปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลต่อการออกกลางคืนโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ครอบครัวมีฐานะยากจน ทักษะคิดของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา แม่ต้องรับภาระคนเดียว ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแลและผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน

3) ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืนของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการลดลงจะเป็นสาเหตุทำให้เยาวชนมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคืนเพิ่มขึ้น ซึ่งความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ คือการที่บุคคลที่รับรู้ว่าคุณมีแหล่งประโยชน์เพียงพอที่จะดำเนินการจัดการกับสิ่งร้าย มีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถควบคุมหรือจัดการกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อตนเองได้ โดยรับรู้ว่าคุณสามารถวางแผน จัดการ และเลือกวิธีการต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับพื้นฐานของความเป็นจริง ตลอดจนสามารถใช้แหล่งช่วยเหลือภายในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักให้กำลังใจตนเอง การมองสิ่งต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตในแง่บวก การมีความหวังอยู่เสมอ และสามารถขอความช่วยเหลือจากแหล่งอื่นได้ เช่น บุคคลที่ไว้วางใจ เพื่อน แหล่งข้อมูลต่างๆ และสามารถนำมาจัดการแก้ปัญหาหรือความต้องการของตนได้ด้วย ความมั่นใจ ไม่หวาดกลัว และไม่จมอยู่กับความรู้สึกเศร้าเสียใจนานจนเกินไป (Antonovsky, 1984) ซึ่งจะเห็นได้ว่าความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คุณมีความเชื่อมั่นในการจัดการกับปัญหาและอุปสรรคได้ ไม่หวาดหวั่นต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเอง ฉะนั้นหากเยาวชนขาดความสามารถในด้านนี้และเมื่อเยาวชนต้องเจอกับปัญหาหรือสิ่งบั่นทอนความรู้สึกก็อาจจะหมดกำลังใจ ท้อแท้และล้มเลิกความตั้งใจในการทำสิ่งต่างๆ ได้ง่าย เช่นเดียวกับการเรียนหนังสือที่เยาวชนจะต้องเจอกับปัญหาได้เสมอ หากขาดความสามารถในการจัดการแล้วอาจทำให้ล้มเลิกความตั้งใจในการเรียนและต้องออกโรงเรียนกลางคืนก็เป็นได้

4) คุณภาพชีวิตด้านร่างกายมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืนของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลงจะทำให้เป็นสาเหตุให้เยาวชนมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคืนเพิ่มขึ้น ซึ่งคุณภาพชีวิตด้านร่างกายเป็นการรับรู้ถึงสภาพทางด้านร่างกายของบุคคลที่มีผลต่อชีวิตประจำวัน ประกอบด้วยปัจจัย 7 ด้าน สามารถสรุปปัจจัยดังกล่าวโดยรวม ได้แก่ การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึก สุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึงพลังกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่ต้องการพึ่งพาหรือการรักษาทางการแพทย์ เป็นต้น (The WHOQOL Group, 1995) จะเห็นได้ว่าคุณภาพชีวิตด้านร่างกายเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิต ฉะนั้น หากบุคคลมีสุขภาพที่ดีก็จะสามารถช่วยให้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้อย่างเต็มศักยภาพและไม่มือปรัรคัดด้านร่างกายมาเป็นตัวสกัดกั้นในการทำสิ่งต่างๆ และในทางตรงกันข้ามหากบุคคลมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายที่ไม่ดีก็จะทำให้การดำเนินชีวิตยากลำบากขึ้น เกิดความท้อแท้ได้ง่าย ต้องอยู่ในภาวะการพึ่งพาผู้อื่น เป็นต้น และการที่คุณภาพชีวิตด้านร่างกายมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคืนของเยาวชนนั้น อาจเนื่องมาจากการที่เยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายที่ไม่ดีและไม่สามารถจัดการกับความเจ็บป่วยหรือเจ็บปวดทางร่างกายได้ จึงทำให้เยาวชนขาดความ

คล่องตัวในการทำกิจกรรมต่างๆ ต้องพึ่งพาคนอื่น แล้วเกิดเป็นมูลเหตุจูงใจให้เยาวชนตัดสินใจยุติบทบาทในการเป็นนักเรียนลงในที่สุด

5) อาชีพของมารดาที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน กล่าวคือ เยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรหรือรับจ้างเป็นสาเหตุให้เยาวชนมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคั้นน้อยกว่าเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพเกษตรกรและรับจ้างเป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงงานหนักในการทำงาน รายได้น้อย และประชาชนจำนวนมากที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ต้องเช่าของผู้อื่นหรือรับจ้างทำงานในฐานะลูกจ้าง ทำให้เกิดความยากลำบากในการดำเนินชีวิต ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าความยากลำบากประกอบกับการไม่มีทรัพย์สินสมบัติหรือความมั่นคงในชีวิตของมารดานั้น ทำให้มารดาไม่ปรารถนาให้บุตรของตนเองต้องมีชีวิตที่ยากลำบากเช่นตน จึงมีการส่งเสริมและปลูกฝังให้บุตรของตนเองมีความมุ่งมั่นและเห็นความสำคัญของการศึกษา ในด้านส่วนตัวของเยาวชนนั้นเมื่อเห็นว่าชีวิตครอบครัวมีความยากลำบากก็อาจจะทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองด้วยการพยายามศึกษาให้สูงที่สุด ส่วนลักษณะของการประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัวมีความยากลำบากในการประกอบอาชีพน้อยกว่า รายได้มั่นคงกว่า ฉะนั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่าเยาวชนเห็นทางเลือกในการดำเนินชีวิตของตนเองว่าแม้จะไม่เรียนหนังสือก็ยังมีอาชีพที่เป็นกิจการของครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ George and Michael (1994) ที่กล่าวว่าครอบครัวเป็นแหล่งให้ข้อมูลและให้การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบโลก การขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัวนี้จะสร้างตำแหน่งทางสังคมให้กับบุคคล ให้การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ เรียนรู้รูปแบบการสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสม ซึ่งเป็นการเตรียมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตในบทบาทการสมรสและการประกอบอาชีพ จากข้อค้นพบในประเด็นนี้พบว่าแม่อาชีพของมารดาจะมีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน แต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ อัญชิสา อยู่ยีนยง (2550) ที่พบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชนคือปัจจัยทางด้านสภาพทางเศรษฐกิจ

สมมติฐานย่อยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกสามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชน

1) การเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนด้านบุคคลของเยาวชน กล่าวคือ ถ้าเยาวชนมีการเห็นคุณค่าในตนเองลดลงจะทำให้เป็นสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลเพิ่มขึ้น ซึ่งการเห็นคุณค่าในตนเองคือการที่บุคคลมีทัศนคติต่อตนเองในทางบวกหรือทางลบ (Rosenberg (1979) และการที่การเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนด้านบุคคลของเยาวชนนั้น อาจเนื่องมาจากการไม่เห็นคุณค่าในตนเองทำให้เยาวชนขาดความเชื่อมั่นและความสามารถในตนเอง รู้สึกว่าตนเองไร้คุณค่า โดยเฉพาะเมื่อพบกับความผิดหวังด้านการเรียนบ่อยๆ ถูกครูตำหนิ โดนดูถูกจากคนใกล้ชิด หรือการไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งจะเป็นการทำให้เยาวชนไม่มีความสุขเมื่ออยู่ในระบบการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Hamacheck (1995) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำจะไม่ค่อยมีความเชื่อมั่นในตนเอง จะมองว่าตนเองไม่ดี รู้สึกว่า

ตนเองไร้ค่า ไร้ความสามารถ วิตกกังวล รู้สึกไม่มีความสุข และเมื่อพบอุปสรรคก็จะล้มเลิกง่ายๆ หลีกเลี้ยงสมาคมกับบุคคลอื่นเพราะมีความอาย มักมีความคิดว่ากลุ่มเพื่อนไม่ยอมรับ ไม่ให้ความสนใจ และเกิดความรู้เสียใจอยู่บ่อยๆ

2) อาชีพของบิดามีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชน กล่าวคือ เยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรหรือรับจ้างเป็นสาเหตุให้เยาวชนมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันน้อยกว่าเยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพเกษตรกรหรือรับจ้างเป็นอาชีพที่ต้องมีความอดทน มีความพยายาม ต้องใช้พลังกำลังในการทำงานสูง ซึ่งอาจทำให้เยาวชนเกิดการซึมซับพฤติกรรมดังกล่าวจากการที่ได้ใกล้ชิด และเห็นบิดาทำงาน จนทำให้เป็นบุคคลที่มีความเข้มแข็ง อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาหรืออุปสรรค โดยง่าย นอกจากนี้การได้เห็นบิดาต้องทำงานหนักอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้เยาวชนมีความพยายามในการเรียนเพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเองในอนาคต

3) คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชน กล่าวคือ ถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น จะเป็นสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชนเพิ่มขึ้น ซึ่งสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคล ได้แก่ ไม่สนใจการเรียน เบื่อหน่ายการเรียน เรียนช้า เรียนอ่อน เรียนไม่ทันเพื่อน ปรับตัวเข้ากับครูและเพื่อนไม่ได้ พิกการ ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ติดสารเสพติด ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1, 2552) ซึ่งการที่คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชนนั้น อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมการคบเพื่อนที่มีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกันและทำให้เกิดการคล้อยตามกัน ขาดคนชี้แนะหรือชักจูงให้เกิดแรงจูงใจในการพยายามฟันฝ่าอุปสรรคในการเรียน ต่างคนต่างชักนำไปในทิศทางเดียวกันคือไม่สนใจการเรียน ประกอบกับการขาดความเป็นตัวของตัวเองหรือขาดความมั่นใจในตนเอง ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน จึงปล่อยพฤติกรรมให้เป็นไปตามเลย นอกจากนั้นการมีความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลอื่นมาก มีความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวน้อยก็จะเป็นความเสี่ยงอีกอย่างที่ทำให้มีโอกาสมีพฤติกรรมในการคบเพื่อนไม่เหมาะสม ฉะนั้นยิ่งคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมด้านลบมากขึ้นเท่าไรก็มีโอกาสเพิ่มสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ นิศากร สนามเขต (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องการมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ได้เห็นแบบอย่างที่ดีของการคบเพื่อนจากสื่อต่างๆ ได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อนจากผู้ปกครอง พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูด้วยความรักใช้เหตุผล รวมถึงการนับถือศาสนา และได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครู จะมีภูมิคุ้มกันที่ดี และมีพฤติกรรม การคบเพื่อนที่เหมาะสม โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนชายที่มีเพื่อนผู้หญิงน้อย อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนคือ กลุ่มนักเรียนชายที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย ตลอดจนมีภูมิคุ้มกันตนเองน้อย จะเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการคบเพื่อนอย่างไม่เหมาะสม

4) ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชน กล่าวคือ ถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการลดลง จะเป็นสาเหตุให้เยาวชนมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้าน

บุคคลเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนขาดแหล่งประโยชน์หรือกลุ่มคนที่คอยช่วยเหลือหรือให้กำลังใจเมื่อเจอกับปัญหา ขาดที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ฉะนั้น เมื่อเจอกับปัญหาหรือสิ่งบั่นทอนความรู้สึก ก็อาจจะหมดกำลังใจ ท้อแท้และล้มเลิกความตั้งใจในการทำสิ่งต่างๆ ได้ง่าย เช่นเดียวกับการเรียนหนังสือ ถ้าเยาวชนหากขาดแหล่งประโยชน์ที่คอยช่วยเหลือด้านการจัดการปัญหาและอุปสรรค หรือสิ่งที่มากระทบจิตใจก็จะเป็นการเพิ่มโอกาสให้ออกโรงเรียนกลางคันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Antonovsky (1984) ที่กล่าวว่าความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ เป็นองค์ประกอบที่ทำให้บุคคลรับรู้ว่ามีแหล่งประโยชน์เพียงพอที่จะใช้ควบคุม หรือจัดการกับสิ่งเร้าที่รบกวนชีวิต แหล่งประโยชน์เหล่านั้นอาจมาจากตนเอง หรือบุคคลอื่นที่เป็นกลุ่มคนที่ตนคุ้นเคยและไว้วางใจ เช่น คู่สมรส เพื่อนฝูง ผู้ใกล้ชิด ผู้ร่วมงาน พระเจ้า สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ ผู้นำในสังคมของแต่ละคน เป็นต้น

สมมติฐานย่อยที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกสามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชน

1) สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลต่อสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชน กล่าวคือเยาวชนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันเป็นสาเหตุให้มีโอกาสในการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันทำให้ครอบครัวมีรายได้มากกว่าการที่มีบิดาหรือมารดาทำงานหารายได้เพียงคนเดียว ซึ่งการที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวมากขึ้น ก็จะส่งผลดีต่อครอบครัวคือทำให้ครอบครัวมีสภาพคล่องทางการเงินเพิ่มขึ้นเช่นกัน และสำหรับค่าใช้จ่ายในการเรียนนั้นมีค่าใช้จ่ายมากพอสมควร หากครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยก็อาจทำให้เยาวชนเลือกที่จะออกโรงเรียนเพื่อทำงานช่วยเหลือครอบครัวหรือครอบครัวอาจจะไม่สามารถส่งเสียให้เรียนต่อได้ เพราะไม่มีกำลังทรัพย์ที่เพียงพอ ฉะนั้น หากครอบครัวมีอาศัยอยู่ด้วยกันพร้อมทั้งบิดาและมารดา ก็จะทำให้รายได้เฉลี่ยของครอบครัวมากกว่าครอบครัวที่บิดาหรือมารดาทำงานเพียงคนเดียว ซึ่งทำให้เยาวชนมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พเยาว์ ดีใจ และคณะ (2555) ที่พบว่าปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลต่อการออกกลางคันโดยมากที่สุดคือปัญหาเรื่องเศรษฐกิจและอีกประการที่สำคัญคือแม่ต้องรับภาระคนเดียว

2) เพศมีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชน กล่าวคือ การมีเพศชายเป็นสาเหตุให้มีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจน้อยกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นจะมีความแตกต่างในเรื่องค่าใช้จ่ายของของใช้ส่วนตัว ซึ่งเพศชายไม่ค่อยมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับของใช้ส่วนตัวเมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิงจะพบว่าค่าใช้จ่ายมากกว่า เมื่อครอบครัวมีรายได้น้อย อาจทำให้เยาวชนเพศหญิงได้รับการตอบสนองด้านความต้องการพื้นฐานไม่เพียงพอ และเมื่อไม่เพียงพอก็ทำให้ขาดความพร้อมในการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคม ฉะนั้น สาเหตุด้านเศรษฐกิจจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนในการกำหนดว่าจะทำให้เยาวชนเพศหญิงพร้อมที่จะเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขหรือไม่ มีข้อดีน้อยกว่าผู้อื่นหรือไม่ ซึ่งหากไม่มีความพร้อมในเรื่องดังกล่าวอาจทำให้ขาดแรงจูงใจในการมาโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Munro (1981) ที่แสดงว่าสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของ

ครอบครัวส่งผลต่อการบูรณาการทางวิชาการ ความผูกพันต่อเป้าประสงค์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจของนักเรียน ความคาดหวัง ของครอบครัว การบูรณาการทางสังคม และการออกกลางคันของนักเรียน

3) คุณภาพชีวิตด้านร่างกายมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลงจะเป็นสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งคุณภาพชีวิตด้านร่างกายหมายถึงการรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคลซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การเจ็บป่วย การช่วยเหลือตนเองไม่ได้ การพิการหรือได้รับอุบัติเหตุ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เยาวชนมีคุณภาพชีวิตลดลงและประเด็นที่สำคัญคือเมื่อเกิดการเจ็บป่วยจำเป็นที่จะต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล จำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดูแลรักษาจำนวนไม่น้อย ฉะนั้น การเกิดการเจ็บป่วยหรือมีปัญหาสุขภาพแล้วทำให้คุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลง ทำให้ครอบครัวต้องมีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เพิ่มขึ้น ประกอบกับการมีฐานะยากจน จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนต้องออกโรงเรียนกลางคันไปโดยปริยาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชิสา อยู่ยืนยง (2550) ที่พบว่าปัจจัยของการออกกลางคันของนักเรียนปัจจัยหนึ่งคือ เกิดจากปัจจัยปัญหาด้านสุขภาพและปัจจัยด้านครอบครัวได้แก่ ผู้ปกครองมีฐานะยากจนหรือรายได้ต่ำ

4) ระดับชั้นการศึกษาสูงสุดก่อนออกโรงเรียนกลางคันมีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีระดับชั้นการศึกษาเพิ่มขึ้นจะเป็นสาเหตุให้ออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีระดับชั้นการศึกษาสูงขึ้นนั้นทำให้ครอบครัวมีค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้นตามมาและค่าใช้จ่ายมีหลากหลายประเภทมากขึ้น นอกจากนั้นจะพบว่าในบางครอบครัวมีลูกที่อยู่ในวัยเรียนหลายคน ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองแบกรับค่าใช้จ่ายไม่ไหว ต้องให้ลูกบางคนออกโรงเรียนเพื่อทำงานและส่งเสียสมาชิกคนอื่นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณีฐฎนิชา พรณรัตน์ และคณะ (2552) ที่พบว่าสาเหตุโดยรวมของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาชุมชนเมืองประสบปัญหาที่มีผลต่อการศึกษาต่อ คือครอบครัวไม่มีรายได้เพียงพอสำหรับการส่งเสียเลี้ยงดูให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นเนื่องจากผู้ปกครองของเยาวชนประสบปัญหาว่างงานรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อครอบครัวของเยาวชนและส่งต่อไปยังเยาวชนทำให้ต้องตัดสินใจลาออกจากการเรียนเพื่อมาทำงานช่วยเหลือครอบครัว

สมมติฐานย่อยที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกสามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน

1) ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน กล่าวคือ ถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการลดลงจะเป็นสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวเพิ่มขึ้น ซึ่งสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวได้แก่ ครอบครัวไม่สนับสนุนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวขาดความรักความอบอุ่น ขาดการปฏิสัมพันธ์กัน จะเห็นได้ว่าสาเหตุด้านครอบครัวมีผลกระทบต่อความคิดและความรู้สึกของเยาวชน ฉะนั้น การที่จะผ่านปัญหาด้านครอบครัวหรือจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้น จำเป็นต้องใช้ทักษะในการจัดการ

ต้องมีแหล่งบุคคลที่สามารถให้กำลังใจหรือให้คำแนะนำที่ดี รวมทั้งตัวเยาวชนเองจะต้องมีความเข้มแข็ง มุ่งมั่นและหยั่งยืนต่อปัญหาต่างๆที่เข้ามา เพราะมีฉะนั้นแล้วอาจจะทำให้เยาวชนเกิดความไม่มั่นคงทางจิตใจ ขาดที่ปรึกษา และอาจตัดสินใจเรื่องสำคัญในชีวิตผิดพลาดได้ ดังนั้นปัจจัยด้านความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ ซึ่งหมายถึงการสามารถคาดการณ์และจัดการแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองหรืออาจจะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เยาวชนสามารถตัดสินใจในการดำเนินชีวิตได้ดี ไม่ทำให้สิ่งที่ไม่เหมาะสมแก่ตนเอง ซึ่งหากเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการลดลงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรพะเยาว์ แยมยีนดี และคณะ (2556) ที่พบว่าสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของนักศึกษาด้านสภาพของครอบครัว มีรายการสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันลำดับมาก คือ พ่อแม่ ประกอบอาชีพมีรายได้ไม่แน่นอนครอบครัวมีฐานะยากจนครอบครัวไม่มีความพร้อมในการ สนับสนุนการศึกษา และพ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ลำดับปานกลาง คือ ครอบครัวขาดความปรองดอง พ่อแม่ แยกทางกันอยู่และครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อย

2) สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน โดยเยาวชนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันเป็นสาเหตุในการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่เยาวชนมีบิดามารดาอยู่ด้วยกันพร้อมหน้าพร้อมตา ทำให้เยาวชนรู้สึกอบอุ่น มีที่พึ่ง มีที่ปรึกษา และมีผู้คอยให้ความช่วยเหลือมากกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน โดยเฉพาะเมื่อเยาวชนเจอปัญหาก็จะมีบิดาหรือมารดาคอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และได้รับรู้ถึงความรู้สึกหวั่นไหวจากครอบครัว ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวสามารถรวมกันหารือตัดสินใจร่วมกันในประเด็นที่สำคัญ ซึ่งตรงข้ามกับเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ที่จะได้รับการช่วยเหลือดูแลหรือให้คำปรึกษาต่างน้อยกว่า ฉะนั้น การมีบิดามารดาอยู่ด้วยกันจึงก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุตรมากกว่า โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นที่จะต้องมีปัญหาหรือการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในช่วงวัยนี้มากมาย ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 (2552) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคันจากปัจจัยและสาเหตุจากครอบครัว ชุมชนและสภาพแวดล้อมคือ การมีครอบครัวแตกแยก

3) คุณภาพชีวิตด้านร่างกายมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลงจะเป็นสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลงหรือเกิดการเจ็บป่วย หรือพิการด้านร่างกายของเยาวชนทำให้ครอบครัวต้องแบกรับภาระในการดูแลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้ดีขึ้น ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้องเช่น ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเวลา รวมทั้งปัจจัยด้านสภาพจิตใจ ซึ่งเมื่อครอบครัวต้องทำหน้าที่ในการดูแลเยาวชน อาจจะทำให้เกิดความขัดแย้งในบทบาท คือต้องทำหน้าที่ในการดูแลลูกในขณะเดียวกันก็ต้องทำหน้าที่ในการหารายได้เลี้ยงครอบครัว ฉะนั้นเมื่อลูกมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลง หรือเกิดการเจ็บป่วย หรือพิการด้านร่างกาย พ่อแม่จึงต้องตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรจึงจะก่อให้เกิดผลดีแก่ครอบครัวมากที่สุด ซึ่งพ่อแม่หรือสมาชิกในครอบครัวอาจตัดสินใจให้เยาวชนต้องออกโรงเรียนกลางคันเพื่ออยู่ติปัญหา และครอบครัวจะได้ทำหน้าที่ในการดูแลลูกและหารายได้เลี้ยงครอบครัวอย่าง

สมบูรณ์ต่อไป โดยมีจำนวนไม่น้อยที่ต้องอพยพไปตามอาชีพที่มีอยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 (2552) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียน ออกจากคันจากปัจจัยและสาเหตุจากครอบครัว ชุมชนและสภาพแวดล้อมที่น่าสนใจคือ การมีที่อยู่ ไม่เป็นหลักแหล่ง อพยพไปทำงานที่อื่นและมี การย้ายไปมาตามฤดูกาล เป็นต้น

4) คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียน กลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม เพิ่มขึ้นจะเป็นสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการ ที่เยาวชนมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด ดื่มเหล้า มีนิสัยเกเรอันธพาล ไม่สนใจการเรียน ประกอบกับช่วงวัยที่เป็นวัยของการอยากรู้อยากลองและมีความ เป็นตัวเองสูง ประกอบกับการมีพฤติกรรมคือ รั้นไม่เชื่อฟังพ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัว แต่กลับมี พฤติกรรมคล้ายตามเพื่อน นอกจากนั้นพื้นที่ตั้งของสถานศึกษาอาจอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข ซึ่งยิ่ง ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากขึ้น จากปัจจัยดังกล่าวอาจทำให้เยาวชนเกิดความขัดแย้งกับ ครอบครัว หากไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมพ่อแม่ผู้ปกครองอาจให้ออกโรงเรียน และจากการศึกษาของ เพชรพะเยาว์ แยมยินดี และคณะ (2556) พบว่าสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของนักศึกษาปัจจัย หนึ่งคือ สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษามีสภาพเสี่ยงต่อออกกลางคันอยู่ใน ลำดับต้นๆ คือ มี ร้านเกมสโตนเตอร์เน็ตอยู่ใกล้สถานศึกษา และมีแหล่งมั่วสุมยาเสพติดอยู่ใกล้สถานศึกษา ลำดับปาน กลาง คือ มีร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ใกล้สถานศึกษา มีสถานบันเทิงอยู่ ใกล้สถานศึกษา หอพักอยู่ห่างไกลจากสถานศึกษา การเดินทางไม่สะดวก มีแหล่งการพนันอยู่ใกล้ สถานศึกษา และ เสียค่าใช้จ่ายในการอยู่หอพักราคาแพง

สมมติฐานย่อยที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความ เข้มแข็งในการมองโลกสามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและ สังคมของเยาวชน

1) อาชีพของมารดามีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ของเยาวชน กล่าวคือเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรและรับจ้างเป็นสาเหตุให้ออก วิทยาลัยกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมน้อยกว่าเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายและ ธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะอาชีพเกษตรกรและรับจ้างเป็นอาชีพที่สามารถช่วยกันทำ ได้หลายคน โดยเฉพาะครอบครัวที่มีลูกหลายคน มักจะให้สมาชิกในครอบครัวช่วยกันทำงานเพื่อแบ่ง เบาภาระของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ซึ่งการที่เยาวชนมีโอกาสได้ร่วมกันช่วยเหลืองานครอบครัวอาจ เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว พ่อแม่กับลูกมีโอกาสได้พูดคุย แนะนำ ตักเตือน หรือชี้ ช่องทางต่างๆที่ดีแก่บุตรหลานตนเอง มากกว่าเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจ ส่วนตัว ซึ่งอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัวนั้น เป็นงานที่ต้องใช้เวลาในการทำงานที่ยาวนาน มีขั้นตอน ต่างๆที่ยุ่งยากมากกว่า นอกจากนั้น โอกาสในการมีส่วนร่วมระหว่างบุตรหลานกับพ่อแม่ผู้ปกครองก็ น้อย จึงทำให้แม่มีเวลาในการดูแล มอบความรักหรือการให้คำแนะนำตักเตือนแก่บุตรหลานน้อย เยาวชนจะใช้เวลาที่ตนเองมีไปกับการอยู่กับเพื่อนหรือบุคคลกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว ซึ่งเมื่อ พวกเขาอยู่ด้วยแล้วมีความสุข โดยไม่ได้คำนึงว่าเป็นสิ่งที่ตนเองไปข้องเกี่ยวกับวันนั้นจะถูกต้องหรือไม่

ฉะนั้น หากเยาวชนมีปัญหาแล้วไม่ได้รับการช่วยเหลือชี้แนะแนวทางต่างๆ ก็อาจทำให้เยาวชนต้องไปพึ่งกลุ่มคนอื่นๆ ที่อาจมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของการออกโรงเรียนกลางคัน

2) สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชน กล่าวคือ เยาวชนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันเป็นสาเหตุให้ออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันทำให้ครอบครัวมีความอบอุ่นมากกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน เยาวชนมีโอกาสดังกล่าวจะได้รับความรัก คำแนะนำ ตักเตือน หรือชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมมากกว่า ซึ่งหากเยาวชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมและสังคมที่บุคคลรอบข้างโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนหรือญาติ กลุ่มเพื่อนไม่เห็นความสำคัญหรือไม่สนับสนุนเรื่องการศึกษา ประกอบกับความห่างไกลของบ้านนักเรียนกับสถานศึกษาหรือการมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมอาจทำให้เกิดการคล้อยตามบุคคลอื่นที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมได้ แต่หากมีทั้งบิดามารดาดูแลอย่างใกล้ชิด พยายามมอบสิ่งที่ดีให้เสมอ อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยลดปัญหาการออกโรงเรียนกลางคันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Fitzgibbons (2015 อ้างใน ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต และ ปรียา พลอยระย้า, 2558) ที่ระบุว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน มีโอกาสเป็นเด็กที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์หรือจิตใจ และมีปัญหาทางสังคม เช่น เสพยาเสพติด เครียด และออก จากโรงเรียนกลางคัน สูงกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่แต่งงานกัน

3) คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้นจะเป็นสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเข้าสังคมของเยาวชนนั้น มีลักษณะที่ไม่เหมาะสม คือให้เวลากับการเข้าสังคมมากจนเกินความจำเป็น จนไม่คำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนการเลือกคบเพื่อนที่อาจมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด ต้มเหล้า มีนิสัยเกเรอันธพาล ไม่สนใจการเรียน ติดเพื่อนมากกว่าครอบครัว และช่วงวัยของเยาวชนที่มีความเป็นตัวของตัวเองค่อนข้างสูง ต้อรับไม่เชื่อฟังคำตักเตือนของพ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัว ประกอบกับการใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันโดยไม่คำนึงถึงอนาคต จึงเกิดเป็นพฤติกรรมคล้อยตามเพื่อนได้ง่าย ฉะนั้น ยังมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากขึ้นเท่าไร ก็จะเป็นการเพิ่มโอกาสให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันมากขึ้น

4) ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมลดลงจะเป็นสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเข้มแข็งในการมองโลกนั้น โดยความเข้มแข็งในการมองโลกหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเผชิญต่อสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบทั้งภายในและภายนอก โดยที่บุคคลนั้นสามารถอธิบายถึงความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผล สามารถทำนายหรือคาดการณ์ได้ ตลอดจนสามารถควบคุมหรือจัดการสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและเห็นคุณค่าในการกระทำของตน (สุนันทา เทพหนู, 2550) ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าความเข้มแข็งในการมองโลกเป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้

เยาวชนรู้จักใช้ความคิดวิจารณ์ญาณในการดำเนินชีวิตและตอบสนองต่อสิ่งต่างอย่างเหมาะสม ซึ่งหากเยาวชนขาดปัจจัยด้านนี้ไปอาจทำให้เยาวชนขาดทักษะในการเผชิญกับสิ่งต่างๆที่ตนเองเข้าไปข้องเกี่ยว โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เยาวชนอาศัยอยู่ที่จะอาจจะเป็นสิ่งแวดล้อมและสังคมที่มีทั้งดีและไม่ดี หากเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกน้อยลงก็จะทำให้เกิดความเสี่ยงต่อพฤติกรรมของเยาวชนได้ รวมทั้งการออกโรงเรียนกลางคันซึ่งหากเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกลดลงก็จะทำให้เพิ่มโอกาสให้เยาวชนตัดสินใจออกโรงเรียนกลางคันได้

สมมติฐานย่อยที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลกสามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชน

1) คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้นจะเป็นสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งสาเหตุด้านสถานศึกษานั้นหมายรวมถึงการที่โรงเรียนขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนและขาดบริการด้านการอำนวยความสะดวกในโรงเรียน การจัดโปรแกรมด้านการเรียนไม่น่าสนใจหรือไม่สนองความต้องการของผู้เรียน ครูขาดความสัมพันธ์ที่ดีและขาดความเป็นธรรมต่อผู้เรียน เป็นต้น ซึ่งจากปัจจัยเหล่านี้ อาจทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน ขาดแรงจูงใจในการมาโรงเรียน หรือไม่มีความสุขในการเรียน ซึ่งเมื่อเยาวชนเกิดความรู้สึกทางลบต่อการเรียนแล้ว ก็อาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่อยากมาโรงเรียน ประกอบกับการที่เยาวชนมีความสัมพันธ์ทางสังคมมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่มักจะมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ติดเที่ยว ติดเกมส์ ต้มแอลกอฮอล์ มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด เกรง ไม่สนใจการเรียน ติดเพื่อนมากกว่าครอบครัว เป็นต้น ซึ่งจะยิ่งเป็นการเพิ่มโอกาสให้เยาวชนชักชวนกันมีพฤติกรรมคล้อยตามไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะหากคบเพื่อนที่ไม่ได้เรียนหนังสือหรือออกโรงเรียนกลางคันไปก่อนแล้ว ยิ่งจะเป็นการเพิ่มโอกาสให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Giancola (2000 อ้างใน อภิชาติ เลहनันท์ และคณะ 2555) ที่ปรากฏในรายงานประจำปี 1988, 1990 และ 1992 พบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสามารถอธิบายพฤติกรรมของนักเรียนได้ดีกว่าปัจจัยอื่นนั่นคือ เพื่อนที่มุ่งเน้นทางวิชาการมักจะช่วยกระตุ้นให้เพื่อนมีพฤติกรรมมุ่งวิชาการ เช่นเดียวกัน และยังช่วยเตือนให้ห่างจากยาเสพติดและสุราด้วย ในทางกลับกันเพื่อนที่มีปัญหามักจะ ชักชวนให้เพื่อนปฏิบัติตามในทางที่ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะเพื่อนที่มีพฤติกรรมในลักษณะของกลุ่มเสี่ยง

2) ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชน กล่าวคือถ้าเยาวชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมลดลงจะเป็นสาเหตุให้เยาวชนออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่เยาวชนไม่สามารถอธิบายถึงความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผล ตลอดจนไม่สามารถควบคุมหรือจัดการสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และไม่เห็นคุณค่าในการกระทำของตน ทำให้เยาวชนขาดวิจารณ์ญาณในการดำเนินชีวิต ขาดความอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต ฉะนั้น เมื่อต้องเผชิญกับความไม่พึงพอใจในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทัศนคติที่มีต่อครู ความไม่สะดวกสบาย

หรือเมื่อเกิดความเบื่อหน่ายท้อแท้ จะทำให้เยาวชนตัดสินใจเลือกแนวทางให้กับตนเองแบบง่ายๆ คือ การหนีปัญหามากกว่าการจัดการหรือเผชิญปัญหา เช่นเดียวกับการตัดสินใจออกโรงเรียนกลางคัน อาจจะเป็นหนทางหนึ่งที่เยาวชนตัดสินใจเลือกเพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ตนเองไม่พึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับ จันทิมา ภูวประภาชาติ (2549) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูง จะรู้สึกต่อปัญหาหรือสิ่งเร้าที่มากกระทบ นั้นว่าเป็นสิ่งที่ทำลาย มีความหวังตื่นเต้น ในขณะที่บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะมีความรู้สึกสิ้นหวังและเฉื่อยชา มักหลีกเลี่ยงการแก้ปัญหาและมีแนวโน้มที่จะละทิ้งปัญหาตั้งแต่ต้น และบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูง จะสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เข้ามากระทบ อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ โดยบุคคลเหล่านั้นจะสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงคุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเข้มแข็งในการมองโลกและสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเข้มแข็งในการมองโลกกับสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ เยาวชนที่ออกโรงเรียนกลางคันและมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง และเนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนจึงใช้

สูตรคำนวณแบบไม่ทราบขนาดของประชากรของ Cochran (1977) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างสัดส่วนของประชากรกับค่าของกลุ่มตัวอย่างที่นักวิจัยยอมให้เกิดขึ้นในการศึกษา ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อทำการรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกได้เป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีคำถามแบบตรวจรายการ (Check List) และเติมข้อความ ซึ่งประกอบด้วยข้อความจำนวน 15 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา สูงสุดก่อนออกโรงเรียน ระยะเวลาที่ออกจากโรงเรียน สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลำดับการเกิด เหตุผลของการออกจากโรงเรียนกลางคัน ความต้องการเรียนต่อในอนาคต การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันเป็นข้อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปสาเหตุออกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านครอบครัว ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และด้านสถานศึกษาเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า มีให้เลือก 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต โดยใช้เครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL – BREF – THAI) พัฒนาโดยสุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล และคณะ, 2545) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 26 ข้อ ประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน คือด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ข้อคำถามเป็นแบบวัดประเมินค่า (Rating Scale) มีให้เลือก 5 ระดับ โดยเริ่มจากระดับมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด โดยลักษณะข้อคำถามเป็นข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) Rubin's Self-Esteem Scale แปลโดย กรมสุขภาพจิต (2547) ประกอบด้วยข้อความ 62 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน เป็นข้อความเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ (self-concept) จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem scale) จำนวน 10 ข้อ เป็นการประเมินอัตมโนทัศน์ (self-concept rating) จำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก ใช้แบบวัดความเข้มแข็งในการมองโลกของ Antonovsky แปลโดย สมจิต หนูเจริญกุล และดัดแปลง ปรับปรุงโดย เพียงดาว จุลบาท (2551) มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 29 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความสามารถในการเข้าใจ ด้านความสามารถในการจัดการ และด้านความสามารถในการให้ความหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้วผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับอีกครั้ง จากนั้นจะดำเนินการวิเคราะห์ตามกระบวนการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

เยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 68.7 อายุ 17 ปี ร้อยละ 68.7 ระดับชั้นสูงสุดก่อนออกโรงเรียนคือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 36.7 ระยะเวลาที่ออกโรงเรียนส่วนใหญ่เยาวชนออกโรงเรียนมาแล้วเป็นระยะเวลา 2 ปี ร้อยละ 40.7 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 64.7 บิดามีระดับการศึกษาในระดับประถมและต่ำกว่า ร้อยละ 65.4 มารดามีระดับการศึกษาในระดับประถมและต่ำกว่า ร้อยละ 68.8 บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 56.7 มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 58.0 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-10,000 บาท ร้อยละ 56.4 ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 4 คน ร้อยละ 36.0 ลำดับการเกิดของเยาวชนส่วนใหญ่มีลำดับการเกิดลำดับที่ 1 ร้อยละ 41.3 เยาวชนไม่ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 62 ส่วนใหญ่รู้จักหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ร้อยละ 92.7 และเหตุผลส่วนตัวในการออกโรงเรียนกลางคันส่วนใหญ่ของเยาวชนคือ ไม่ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 40.70

2. คุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิตโดยรวมของเยาวชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 6.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านร่างกาย ($\bar{X} = 23.52$) ด้านจิตใจ ($\bar{X} = 20.51$) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ($\bar{X} = 9.97$) และด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 25.17$)

3. การเห็นคุณค่าในตนเอง

เยาวชนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 143.64$)

4. ความเข้มแข็งในการมองโลก

ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านความสามารถในการจัดการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือด้านความสามารถในการให้ความหมาย ($\bar{X} = 4.14$) ส่วนด้านความสามารถในการเข้าใจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.07$)

5. สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน

สาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 2.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบุคคลและสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคคล ($\bar{X} = 2.61$) และ ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.62$) ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอยู่ในระดับต่ำ (ด้านเศรษฐกิจ $\bar{X} = 2.48$ ด้านครอบครัว $\bar{X} = 2.12$ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม $\bar{X} = 2.32$) และพบว่าระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนด้านสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุดและระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานหลัก ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมของเยาวชน โดยพบว่าคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สถานภาพสมรสของบิดามารดาและความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคุณภาพชีวิตด้านร่างกายและอาชีพของมารดามีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 5 มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 20.7 ($R^2_{ADJ} = .207$)

สมมติฐานย่อยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลของเยาวชน โดยพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง อาชีพของบิดา และความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 4 มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 14.1 ($R^2_{adj} = .141$)

สมมติฐานย่อยที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจของเยาวชน โดยพบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาและเพศ มีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 คุณภาพชีวิตด้านร่างกายมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับชั้นการศึกษาสูงสุดก่อนออกโรงเรียนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้ง 4 มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออก

โรงเรียนกลางคันด้านบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 20.8 ($R^2_{adj} = .208$)

สมมติฐานย่อยที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวของเยาวชน โดยพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ สถานภาพสมรสของบิดามารดาและคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย มีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอาชีพของมารดาอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 5 มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 29.9 ($R^2_{adj} = .299$)

สมมติฐานย่อยที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเยาวชน โดยพบว่า อาชีพของมารดาอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สถานภาพสมรสของบิดามารดาอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 4 มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 18.3 ($R^2_{adj} = .183$)

สมมติฐานย่อยที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งในการมองโลก สามารถร่วมกันพยากรณ์สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาของเยาวชน โดยพบว่า คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมมีอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และอาชีพของมารดาอิทธิพลเชิงลบต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 3 มีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 16.3 ($R^2_{adj} = .163$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. คุณภาพชีวิต

จากผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและคุณภาพชีวิตด้านร่างกายมีอิทธิพลต่อสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน โดยในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมนั้นโรงเรียนและครอบครัวควรให้การดูแลเยาวชนอย่างใกล้ชิด อบรมสั่งสอนและปลูกฝังค่านิยมที่ดีแก่บุตรหลาน รวมทั้งชี้แนะแนวทางในการประพฤติตนให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม เนื่องจากเยาวชนยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ค้นหาความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ เริ่มติดเพื่อน ความเป็นตัวเองสูง รวมทั้งมีปัจจัยหลายอย่างที่อาจจะชักนำให้เยาวชนหลงเดินทางผิดและมีพฤติกรรมที่ไม่ดีแล้วส่งผลให้เกิดการออกโรงเรียนกลางคันตามมาจนทำให้ต้องเสียอนาคต เช่น ยาเสพติด การเป็นนักเลงอันธพาล สุรา บุหรี่ หรือการเที่ยวเตร่ เป็นต้น ฉะนั้น ความรักความอบอุ่นในครอบครัว ความเข้าใจ การใช้เหตุผลซึ่งกันและกัน รวมทั้งการส่งเสริมให้เยาวชนได้ทำในสิ่งที่ตนเองชอบก็อาจจะสามารถเป็นเกราะป้องกันไม่ให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ ส่วนคุณภาพชีวิตด้านร่างกายควรมีการดูแลเอาใจใส่ ตรวจสอบสุขภาพประจำปี เมื่อเกิดความเจ็บป่วยจะต้องได้รับการรักษาด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดควรให้กำลังใจ อบรมสั่งสอนให้ใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท รวมทั้งส่งเสริมสุขภาพให้มีความแข็งแรงอยู่เสมอ

2. ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ

จากผลการศึกษาพบว่าความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการมีอิทธิพลต่อสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชน ฉะนั้น โรงเรียนและครอบครัวควรมีการส่งเสริมหรือปลูกฝังให้เยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่อตัวเอง เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มองโลกในแง่บวก รวมทั้งการให้กำลังใจแก่เยาวชนเมื่อต้องเจอกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ นอกจากนี้ควรสร้างความมั่นใจแก่เยาวชนว่าเมื่อใดก็ตามที่เยาวชนต้องประสบกับปัญหาก็จะสามารถขอความช่วยเหลือได้เสมอ จะไม่เผชิญกับปัญหาอย่างโดดเดี่ยว สิ่งเหล่านี้จะทำให้เยาวชนเกิดความอบอุ่นใจ มีจิตใจที่แข็งแกร่ง และเมื่อเจอปัญหาก็จะไม่ท้อถอย สามารถจัดการปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

จากผลการศึกษาพบว่าเยาวชนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันน้อยกว่าเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ฉะนั้นควรมีการส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็ง โดยเฉพาะคู่สามีภรรยาที่จะต้องรู้จักปรับตัวปรับทัศนคติเข้าหากัน ใช้เหตุผลในการดำเนินชีวิตร่วมกัน ไม่แก้ปัญหาโดยใช้ความรุนแรง ส่งเสริมทักษะการสื่อสารที่ดีภายในครอบครัว ไม่ประพฤตินทางเสียหายอันจะนำมาซึ่งความเดือดร้อนของครอบครัว เช่น การนอกใจ การเล่นเกมพนัน การยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สุรา บุหรี่ หรือการไม่ช่วยกันประกอบอาชีพ เป็นต้น เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการหย่าร้างกัน และผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือบุตร นอกจากนี้ควรมีการส่งเสริมให้ผู้ปกครองเล็งเห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดกับบุตรหลานอันเนื่องมาจากการมีครอบครัวที่สมบูรณ์ ซึ่งโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับเยาวชนและบิดามารดา/ผู้ปกครองมากที่สุด ฉะนั้น ในการประชุมผู้ปกครองทุกครั้งควรมีการนำประเด็นเหล่านี้มานำเสนอเพื่อเป็นกระตุ้นให้ผู้ปกครองได้ขบคิดและปรับเปลี่ยนทัศนคติในการดำเนินชีวิตในครอบครัวให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม

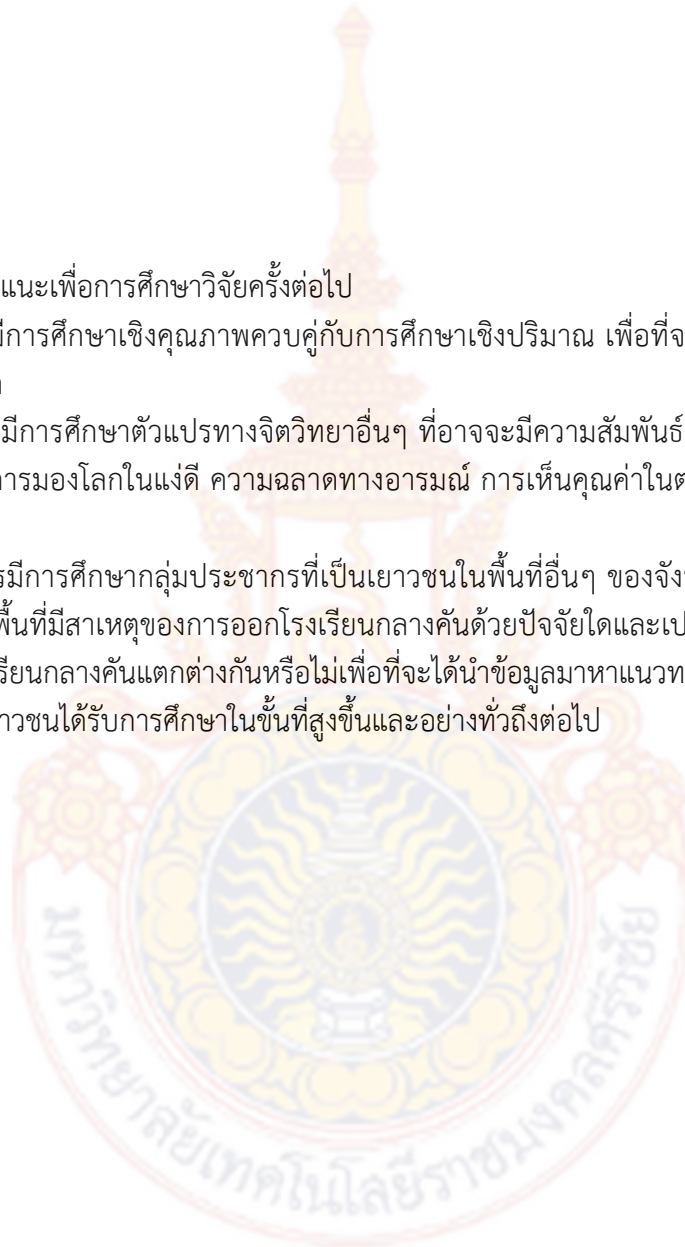
4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของมารดา

จากผลการศึกษาพบว่าเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรหรือรับจ้างมีโอกาสออกโรงเรียนกลางคันน้อยกว่าเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว ฉะนั้น ควรมี

การส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนรู้การทำงานหรือการประกอบอาชีพของพ่อแม่ เพื่อที่จะทำให้ทราบถึงความเหนื่อยยาก ความลำบากของพ่อแม่ ไม่ควรเลี้ยงดูแบบตามใจหรือเลี้ยงแบบให้มีความสุขสบายมากเกินไป เพราะอาจจะทำให้เยาวชนขาดจิตสำนึก ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพควบคู่กับการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อที่จะทำให้ได้รับทราบถึงข้อมูลในระดับลึก
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรทางจิตวิทยาอื่นๆ ที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับลักษณะความเป็นพลเมืองดี เช่น การมองโลกในแง่ดี ความฉลาดทางอารมณ์ การเห็นคุณค่าในตนเอง หรือภาวะผู้นำ เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษากลุ่มประชากรที่เป็นเยาวชนในพื้นที่อื่นๆ ของจังหวัดตรังเพื่อทราบว่าเยาวชนในแต่ละพื้นที่มีสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันด้วยปัจจัยใดและเปรียบเทียบว่ามีสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันแตกต่างกันหรือไม่เพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมให้เยาวชนได้รับการศึกษาในชั้นที่สูงขึ้นและอย่างทั่วถึงต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงการพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์. (2555). กองทุนผู้สูงอายุ/สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: สำนัก
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2551). พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550/สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: สำนัก
- กองนโยบายและแผน. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบในการแก้ปัญหานักเรียนออกกลางคันตามสาเหตุ.
- กรมสุขภาพจิต. (2547). คู่มือการจัดกิจกรรม “ฝึกคิดแก้ปัญหาพัฒนา EQ” (สำหรับ ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น) พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ครรชิต เมฆขลา. (2552). การพัฒนาระบบการช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนโปลีเทคนิคล้านนา. รายงานการวิจัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทิมา ภูวประภาชาติ. (2549). ความเข้มแข็งในการมองโลกของผู้สูงอายุที่มีภาวะเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายที่มารับบริการโรงพยาบาลสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จรินทร์ รัตนวานิชกุล. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มแข็งในการมองโลกกับพฤติกรรมสุขภาพในผู้ป่วยวัณโรค. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ชั้นสูง บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- ณัฐธินิชา พรรณรัตน์ กรัสไนย หวังรังสิมากุลและ มณฑนา พิพัฒน์เพ็ญ. (2552). ปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่ได้รับทุนการศึกษาของมูลนิธิ ศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 1(3), 130-144.
- ธีระ ชัยยุทธอรยง. (2542). การเสริมสร้างความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง. วารสารวิชาการ, 2(2) 68-74.
- นิศากร สนามเขต. (2551). การมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นุจิรา สารถ้อย. (2547). กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนที่มาจากครอบครัวเกษตรกรบ้านร่องเฝียว จังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทวิช นุนารถ. (2558). แนวทางการป้องกันความเสี่ยงในการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครสวรรค์. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 11(31) 33-46.
- ภิลิวลย์ ฉัตรมณีฤกษ์. (2547). การมองเห็นคุณค่าในตนเองของคนพิการ: ศึกษากรณีพื้นที่ฟูอาซีฟคอนพิการ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ. วิทยานิพนธ์. สส.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ภูมริน บุญทวี (2548). ปัจจัยทางครอบครัวที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาและศึกษา
พฤติกรรมทางสังคมของนักศึกษาที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สถานศึกษา
อาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร การศึกษา). เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพชรวิทย์ ดีใจ และคณะ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานการวิจัย:
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เพชรพะเยาว์ แยมยินดี และคณะ. (2556). การศึกษาสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันของ
นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 3 (5): 1-14.
- พัชรี โชติกพงศ์. (2547). ความเข้มแข็งในการมองโลกและการปรับตัวด้านจิตสังคมของวัยรุ่นใน
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต
และการพยาบาลจิตเวช. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพียงดาว จุลบาท. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มแข็งในการมองโลกกับคุณภาพชีวิตของ
ผู้ป่วยไตวายเรื้อรังที่ฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหา
บัณฑิต: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- ม.ป.ก. 2558. สถานการณ์การออกกลางคัน. <http://seminar.qlf.or.th/Archive/View/28>. 20
กรกฎาคม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชันส์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยและการแปลความหมาย. ข่าวสารวิจัยทางการศึกษา, 18(3): 8 –
11.
- วงเดือน ทองช่วย. (2550). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคลตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล
อารมณ์ และพฤติกรรม ที่มีต่อคุณภาพการพัฒนาการซ้ำ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรินันท์ กิตติสุขสถิต และ ปรียา พลอยระย้า. (2558). ความสุขคนทำงานที่มีสถานภาพสมรส
หลากหลายในสังคมไทย: แต่งก็สุข ไม่แต่งก็สุข....จริงหรือ?. ความหลากหลายทางประชากร
และสังคมในประเทศไทย ณ ปี 2558. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัย
มหิดล.
- สิงห์ จินพงษ์. (2552). การออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีพัฒนา อำเภอแม่ฟ้าหลวง
จังหวัดเชียงราย. การศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2540). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทาง
สังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: บริษัท เฟื่องฟ้า พรินต์ติ้ง จำกัด.

- สุนันทา เทพหนู. (2550). *การพัฒนาเครื่องมือวัดความเข้มแข็งในการมองโลกสำหรับนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
วัดผลการศึกษา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุภาภรณ์ ปินะกาโน. (2552). *การออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเขี้ยว สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. การค้นคว้าแบบอิสระ* ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวดี ตุ่นงษ์วิวัฒน์. (2544). *คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด
(มหาชน) เฉพาะพนักงานสินเชื่อ ฝ่ายสินเชื่อสาขากลาง. ภาคนิพนธ์พัฒนาสังคมศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*.
- สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล, วิระวรรณ ตันติพิวัฒนสกุล, วนิดา พุ่มไพศาลชัย กรองจิตต์ วงศ์สุวรรณ,
และ ราณี พรมานะรังกุล. (2545). *รายงานการศึกษาโครงการจัดทำโปรแกรมสำเร็จรูปใน
การสำรวจสุขภาพจิตในพื้นที่ ปี พ.ศ.2545. โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่*.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ: กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). *การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการ
เรียนร่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543ข). *การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการ
เรียนร่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *การออก
โรงเรียนกลางคัน*. https://www.msociety.go.th/article_attach/9872/14246.pdf. 20
กรกฎาคม.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1. (2552). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
2552. จันทบุรี: กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1*.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง
(พ.ศ. 2552-2561)*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สมพิศ สุวรรณชัย. (2548). *คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- อภิชาติ เลนะนันท์, คุณวุฒิ คนฉลาด, เสรี ชัดเข้ม. (2555). *โมเดลเชิงสาเหตุของการออกกลางคัน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 6(1), 74-86*.
- อารี ผสานสินธุรงค์. (2549). *สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ชั้นปีที่
1 ปีการศึกษา 2549*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอเชีย
อาคเนย์.

- อัญชิสา อัญยืนยง. (2550). *การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลให้เยาวชนตัดสินใจออกจากโรงเรียน
กลางคันในระดับมัธยมศึกษา กรณีศึกษา : ตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์.*
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). *EVEREST พาลูกค้นหาความนับถือตนเอง.* กรุงเทพฯ: ชันตำการพิมพ์.
- Antonovsky, A. (1979). *Health, Stress, and Coping.* San Francisco: Jossey-Bass.
- Antonovsky, A. (1984). *The sense of coherence as a determinant of health.* In J.D. Matarazzo, S.M. Weiss, J.A. Herd,
Antonovsky, A. (1987). *Unraveling The Mystery of Health: How People Manage Stress
and Stay Well.* (4th ed.), San Francisco: Jossey-Bass. p. 129-161.
- Best, J.W. (1993). *Research in Education.* Boston, M.A.: Allyn and Bacon.
- Bruno, F. J. (1983). *Adjustment of personality growth: Seven pathway* (2nd ed.). New
York: John Wiley and Sons.
- Cochran, W.G. (1977). *Sampling Techniques.* 3rd ed. New York: John Wiley and Sons
Inc.
- Coopersmith, S. (1984). *SEI: Self-Esteem Inventories.* California: Consulting
Psychologist Press, Inc.
- Coopersmith, S. (1984). *SEI: Self-Esteem Inventories* (2nd ed). California: Consulting
Psychologist Press, Inc.
- Dalkey, N. and Rourke, D. (1973). *The Delphi Procedure and Rating Quality of life
Factor in the Quality of life Concept* (pp 209-221). In: Washington, D.C.,
Environmental Protection Agency.
- George, J.B., and Michael P.S. (1994). *Sociology: Cultural Diversity in a Changing
World.* United States of American: A Division of Simon & Schuster, Inc.
- Gottlieb, J. L. (1985). *Social participation of individuals in four rural community of
the northeast: rural sociology.* Columbia: University Missouri Press.
- Girdano, D. and G. Every. (1979). *Controlling Stress & Tension: A Holistic.* New
Jersey: Prentice- Hall. Englewood Cliffs.
- Hamachek, D. (1995). *Psychology in Teaching, Learning, and Growth* (5th ed.)
Needham Heights, Reading, Massachusetts: Allyn and Bacon
- Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and Personality.* New York: Harper and Row
Publishers.
- McCroskey, J. C., Richmond, V. P., & Stewart, R. A. (1986). *One-on-one: The
foundations of interpersonal communication.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice-
Hall.
- Meeberg, G.A. (1993). Quality of life: A concept analysis. *Journal of advance
Nursing*, 18, 32-38.

- Munro, B. H. (1981). Dropouts from higher education: Path analysis of a national Sample. *American Educational Research Journal*, 18(2), 133-141.
- O'Shea, Michael D. (2006). *Student perception of teacher support: Effect on student Achievement*. Doctor of Education Dissertation, State University.
- Rosenberg, M. (1979). *Conceiving the Self*. New York: Basic Book, Inc.
- Shama, R.C. (1975). *Population and Socio-Economic Development*. Population Trends Resource and Environment: Handbook on Population Education. New York: McGraw-Hill.
- Stenhouse, G. (1994). *Confident children developing your child's self-esteem*. New Zealand: Oxford University Press.
- Sullivan, G.H. (1998). *Getting informed consent*. RN, 61(4), 59-62.
- The WHO group, (1995). *The World Health Organization Quality of Life Assessment (WHOQOL): position paper form the World Health Organization*. Soc Soi Med 41:1403-9.
- UNESCO. (1978). Indicator of Environment Quality of Life. *Research and Papers in Social Science*, 38, p. 89.
- Winn, Mary Pamela. (2001). *An Analysis of Factors that Relate to High School Dropout Rates in Texas Public Schools*. Doctor of Education Dissertation, Graduate School, Texas A&M University – Commerc.

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกจากโรงเรียนกลางคัน
ของเยาวชนในอำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

สำหรับการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกจากโรงเรียนกลางคันของเยาวชนใน
อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง แบบสอบถามเป็นแบบกรอกข้อมูลลงในช่องว่างแบบตรวจรายการ แบบ
มาตราส่วนประมาณค่า และแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 188 ข้อ แบ่งออกเป็น 5
ตอนได้แก่

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน
3. คุณภาพชีวิต
4. การเห็นคุณค่าในตนเอง
5. ความเข้มแข็งในการมองโลก

คำชี้แจงในการตอบคำถาม

ข้อความต่อไปนี้เป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะส่วนตัวของคุณ โปรดอ่านแต่ละข้อโดย
ละเอียด กรุณาตอบคำถามทุกข้อ และเลือกคำตอบที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุดเพียงคำตอบ
เดียวโดยใช้เครื่องหมาย ✓ หรือเครื่องหมาย ○ ในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับตัวท่านมากที่สุด

หมายเหตุ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ ผลที่ได้จะนำไปใช้ในการวิจัยโดยภาพรวมเท่านั้น
จะไม่มีมีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล

คณะผู้วิจัย

นางจันทร์ อัยเอ็ง

นางสาววรรณกร พลพิชัย

อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () เพียง 1 คำตอบใน 1 ข้อ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านและกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ.....

3. ระดับชั้นการศึกษาสูงสุด.....สถานศึกษาสุดท้ายก่อนออก

.....

4. ระยะเวลาที่ออกจากโรงเรียน.....ปี

5. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

() บิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน () บิดา-มารดา หย่าร้าง

() บิดา/มารดาหม้าย () บิดา-มารดา แยกกันอยู่

() อื่นๆ ระบุ.....

6. ระดับการศึกษาของบิดา

() ไม่ได้เรียน () ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช

() อนุปริญญา/ปวส () ปริญญาตรี

() ปริญญาโท () ปริญญาเอก () อื่นๆ ระบุ.....

7. ระดับการศึกษาของมารดา

() ไม่ได้เรียน () ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช

() อนุปริญญา/ปวส () ปริญญาตรี

() ปริญญาโท () ปริญญาเอก () อื่นๆ ระบุ.....

8. อาชีพของบิดา

() ข้าราชการ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ค้าขาย () เกษตรกร

() ธุรกิจส่วนตัว () รับจ้าง

() ประมง () อื่น ๆ ระบุ.....

9. อาชีพของมารดา

() ข้าราชการ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ค้าขาย () เกษตรกร

() ธุรกิจส่วนตัว () รับจ้าง () อื่น ๆ ระบุ.....

10. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว.....

11. จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน

12. ลำดับการเกิด.....

13. เหตุผลส่วนตัวของการออกจากโรงเรียนกลางคัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ฐานะยากจน () มีปัญหาครอบครัว
 () สมรส () มีปัญหาในการปรับตัว
 () ต้องคดี/ถูกจับ () เจ็บป่วย/อุบัติเหตุ
 () อพยพตามผู้ปกครอง () ต้องการงานหาเลี้ยงครอบครัว
 () ไม่ต้องการศึกษาต่อ () สถานศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน
 () ครอบครัวไม่สนับสนุน () อื่นๆ ระบุ.....

14. ท่านมีความต้องการเรียนต่อในอนาคตหรือไม่

- () ต้องการ () ไม่ต้องการ

15. ท่านทราบหรือไม่ว่าท่านสามารถเรียนต่อได้ในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

- () ทราบ () ไม่ทราบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับความเป็นจริงมากที่สุด
 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับความเป็นจริงมาก
 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับความเป็นจริงปานกลาง
 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับความเป็นจริงน้อย
 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับไม่จริงเลย

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
สาเหตุด้านบุคคล						
1	ท่านมีความเบื่อหน่ายในการเรียนหนังสือ					
2	ท่านมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว					
3	ท่านมีผลการเรียนที่ไม่น่าพึงพอใจ					
4	ท่านคิดว่าถึงแม้จะไม่เรียนหนังสือก็สามารถมีชีวิตที่ดีได้					
5	ท่านถูกชักจูงจากกลุ่มเพื่อนให้ออกจากโรงเรียน					
6	ท่านไม่มีความสุขในการเรียนหนังสือ					
7	ท่านคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม					
8	ท่านเคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด					

9	ท่านมีความรักในวัยเรียน/มีปัญหาคู่สาวในวัยเรียน					
10	ท่านคิดว่าการเรียนไม่สำคัญ					
11	ท่านเคยถูกตักเตือนให้ปรับพฤติกรรมในขณะที่เป็นนักเรียน					
12	ท่านมีปัญหาสุขภาพ ไม่เอื้อต่อการเรียนหนังสือ					
13	ท่านไปโรงเรียนไม่สม่ำเสมอ ขาดเรียนบ่อย					
ชื่อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
สาเหตุด้านเศรษฐกิจ						
14	ครอบครัวของท่านมีรายได้น้อย					
15	พ่อแม่/ผู้ปกครองมีอาชีพที่ไม่มั่นคง มีการเปลี่ยนงานบ่อย					
16	พ่อแม่/ผู้ปกครองมีรายได้ที่ไม่มั่นคง					
17	เงินที่ได้รับจากพ่อแม่/ผู้ปกครองไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายที่โรงเรียน					
18	ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากครอบครัว					
19	ครอบครัวของท่านมีฐานะยากจน					
20	พ่อแม่/ผู้ปกครองมีภาระเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องดูแลสมาชิกครอบครัวหลายคน					
21	มีสมาชิกในครอบครัวบางคนที่อยู่ในวัยทำงานแต่ไม่ได้ประกอบอาชีพ					
สาเหตุด้านครอบครัว						
22	สมาชิกครอบครัวไม่สนับสนุนให้ท่านเรียนหนังสือ					
23	พ่อแม่/ผู้ปกครองต้องการให้ท่านออกมาทำงาน					
24	ครอบครัวของท่านไม่อบอุ่น					
25	สมาชิกในครอบครัวของท่านมีความขัดแย้งกัน					
26	พ่อแม่/ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนหนังสือไม่สำคัญ					
27	สมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่แยกกันอยู่					
28	พ่อแม่/ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้กับท่าน					
29	ท่านต้องช่วยดูแลบุคคลในครอบครัว (เช่น น้อง พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย เป็นต้น)					
30	ท่านต้องเสียสละให้สมาชิกครอบครัวคนอื่นเรียนหนังสือแทนท่าน					
สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมและสังคม						
31	การเดินทางไปโรงเรียนไม่สะดวก					
32	ระยะทางจากบ้านไปโรงเรียนมีระยะไกล					
33	ท่านมีปัญหาทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น					
34	ท่านมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อน					
35	ท่านขาดแคลนยานพาหนะในการเดินทางไปโรงเรียน					
36	ท่านมีปัญหาในการปรับตัวกับกลุ่มเพื่อน					
37	ท่านรู้สึกว้าเหว่ๆ ที่โรงเรียนไม่ยอมรับในตัวท่าน					

38	ท่านมักจะทำตามเพื่อนแม้จะเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง					
39	เพื่อนที่อาศัยในละแวกบ้านเดียวกันส่วนใหญ่ออกจากโรงเรียนกลางคัน					
40	เพื่อนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันชักชวนให้ท่านออกจากโรงเรียนด้วย					
41	คนรอบข้างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าออกโรงเรียนเพื่อทำงานดีกว่า					
42	ท่านออกจากโรงเรียนเพราะเห็นว่าคนอื่น ๆ ก็ไม่เรียนหนังสือเหมือนกัน					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกจากโรงเรียนกลางคัน (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
สาเหตุด้านสถานศึกษา						
43	สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อากาศไม่ถ่ายเท ร้อน มีด เป็นต้น					
44	ท่านรู้สึกว่าการเรียนในแต่ละวันหนักเกินไป					
45	กิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ					
46	โรงเรียนมีความเคร่งครัดในกฎระเบียบมากเกินไป					
47	ท่านถูกลงโทษ/ถูกตำหนิบ่อยครั้ง					
48	ท่านมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อครูผู้สอน					
49	ท่านมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครูผู้สอน					
50	วิชาต่างๆที่ท่านเรียนยากเกินไป					
51	สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย					
52	สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ					
53	การจัดห้องเรียนไม่มีความเหมาะสม เช่น หนาแน่นเกินไป					
54	การบ้านในแต่ละวันเยอะเกินไป					
55	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเคร่งเครียดเกินไป					
56	ท่านคิดว่าครูมีอคติกับตัวท่าน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

คำชี้แจง: ข้อคำถามต่อไปนี้จะถามถึงประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งของท่าน ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมาให้ท่าน

สำรวจตัวท่านเอง และประเมินเหตุการณ์หรือความรู้สึกของท่าน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่เหมาะสม และเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุดโดยคำตอบมี 5 ตัวเลือก คือ

ไม่เลย หมายถึง ท่านไม่มีความรู้สึกเช่นนั้นเลย รู้สึกไม่พอใจมาก หรือรู้สึกแย่มาก

เล็กน้อย หมายถึง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นนานๆ ครั้ง รู้สึกไม่พอใจ หรือรู้สึกแย่

ปานกลาง หมายถึง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นปานกลาง รู้สึกไม่พอใจระดับกลาง หรือรู้สึกแย่มาก

มาก หมายถึง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นบ่อยๆ รู้สึกพอใจหรือรู้สึกดี

มากที่สุด หมายถึง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นเสมอ รู้สึกเช่นนั้นมากที่สุด หรือรู้สึกดีว่าสมบูรณ์ รู้สึกพอใจมาก รู้สึกดี

มาก

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านในตอนนี้อย่างไร					
2	การเจ็บปวดตามร่างกายเช่น ปวดหัว ปวดท้องปวดตามตัว ทำให้ท่านไม่สามารถทำในสิ่งที่ต้องการมากนักน้อยเพียงใด					
3	ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่างๆ ในแต่ละวันไหม (ทั้งเรื่องงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน)					
4	ท่านพอใจกับการนอนหลับของท่านมากนักน้อยเพียงใด					
5	ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต (เช่น มีความสุข ความสงบ มีความหวัง) มากน้อยเพียงใด					
6	ท่านมีสมาธิในการทำงานต่างๆ ดีเพียงใด					
7	ท่านรู้สึกพอใจในตนเองมากนักน้อยแค่ไหน					
8	ท่านยอมรับรูปร่างหน้าตาของตัวเองได้ไหม					
9	ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงาเศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล บ่อยแค่ไหน					
10	ท่านรู้สึกพอใจมากน้อยแค่ไหนที่สามารถทำอะไรๆ ผ่านไปได้ในแต่ละวัน					
11	ท่านจำเป็นต้องไปรับการรักษาพยาบาลมากนักน้อยเพียงใด เพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ไปได้ในแต่ละวัน					
12	ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานได้อย่างที่เคยทำมา มากน้อยเพียงใด					
13	ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่นอย่างที่ผ่านมาแค่ไหน					

14	ท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อนๆ แค่ไหน					
15	ท่านรู้สึกว่าคุณชีวิตมีความมั่นคงปลอดภัยดีไหมในแต่ละวัน					
16	ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด					
17	ท่านมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็นมากน้อยเพียงใด					
18	ท่านพอใจที่จะสามารถไปใช้บริการสาธารณสุขได้ตามความจำเป็นเพียงใด					
19	ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสารที่จำเป็นในชีวิตแต่ละวัน มากน้อยเพียงใด					
20	ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียดมากน้อยเพียงใด					
21	สภาพแวดล้อมดีต่อสุขภาพของท่านมากน้อยเพียงใด					
22	ท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่าน (หมายถึงการคมนาคม) มากน้อยเพียงใด					
23	ท่านรู้สึกว่าคุณชีวิตท่านมีความหมายมากน้อยแค่ไหน					
24	ท่านสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองได้ดีเพียงใด					
25	ท่านพอใจในชีวิตทางเพศของท่านแค่ไหน (ชีวิตทางเพศ หมายถึงเมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศขึ้นแล้วท่านมีวิธีการจัดการผ่อนคลายลงได้รวมถึงการช่วยตัวเองหรือ การมีเพศสัมพันธ์)					
26	ท่านคิดว่าท่านมีคุณภาพชีวิต (ชีวิตความเป็นอยู่) อยู่ในระดับใด					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง (ตอนที่ 1)

โปรดอ่านแต่ละประโยคอย่างระมัดระวัง ถ้าประโยคไหนเหมือนตัวคุณเองก็ตอบว่า ใช่ ถ้าเห็นว่าไม่เหมือนก็ตอบว่า ไม่ใช่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบนั้น

ข้อ	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1	ฉันทำสิ่งที่ไม่ดีมาาก		
2	ฉันเป็นคนไม่เชื่อฟังเวลาที่อยู่บ้าน		
3	ฉันเคยได้รับความลำบากเสมอ		
4	ฉันคิดไปในด้านอกุศลเสมอ		
5	ฉันเป็นคนที่ไวใจได้		
6	ฉันเป็นคนเรียนดี		
7	ฉันเป็นคนฉลาด		
8	ฉันไม่ค่อยจะรู้เรื่องอะไรเลย		
9	ฉันเป็นนักอ่านที่ดี		
10	ฉันเรียนอะไรแล้วก็ลืมหมด		
11	ฉันเป็นคนหน้าตาดี		
12	ฉันมีหน้าตาแจ่มใสเสมอ		
13	ฉันมีรูปร่างไม่ดี		
14	ฉันเป็นคนแข็งแรง		
15	ฉันเป็นผู้นำในการเล่นและการกีฬา		
16	ฉันร้องไห้เก่ง		
17	ฉันเป็นคนชอบวิตกกังวล		
18	ฉันหวาดกลัวบ่อย ๆ		
19	ฉันจะว่าภูมิใจเมื่อมีคนเรียกฉัน		

41. ฉันเป็นเพื่อนกับทุก ๆ คน	1	2	3	4	5
42. ฉันมีความสุข	1	2	3	4	5
43. ฉันมีความกรุณา	1	2	3	4	5
44. ฉันเป็นคนกล้า	1	2	3	4	5
45. ฉันเป็นคนซื่อสัตย์	1	2	3	4	5
46. คนทั่ว ๆ ไปชอบฉัน	1	2	3	4	5
47. ฉันเป็นคนที่ไว้ใจได้	1	2	3	4	5
48. ฉันเป็นคนดี	1	2	3	4	5
49. ฉันภาคภูมิใจในตัวฉัน	1	2	3	4	5
50. ฉันเป็นคนเกียจคร้าน	1	2	3	4	5
51. ฉันให้ความร่วมมือกับทุกคนเสมอ	1	2	3	4	5
52. ฉันเป็นคนร่าเริงแจ่มใส	1	2	3	4	5
53. ฉันเป็นคนมีความคิด	1	2	3	4	5
54. ฉันเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	1	2	3	4	5
55. ฉันเป็นคนอ่อนโยน	1	2	3	4	5
56. ฉันเป็นคนซื่อจรรยา	1	2	3	4	5
57. ฉันเป็นคนที่ไม่ต้องดี	1	2	3	4	5
58. ฉันเป็นคนสุขภาพ	1	2	3	4	5
59. ฉันเป็นคนซื่ออายุ	1	2	3	4	5
60. ฉันเป็นคนสะอาด	1	2	3	4	5
61. ฉันเป็นคนที่มิประโยชน์ต่อผู้อื่น	1	2	3	4	5
62. ฉันเป็นคนที่มีความกตัญญู					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก

คำชี้แจง: ให้เลือกทำเครื่องหมายวงกลม O ล้อมรอบตัวเลข ที่คิดว่าตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ท่านสามารถเลือกตัวเลขใดๆ ก็ได้ระหว่าง 1 ถึง 7 โปรดเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อคำถาม

ข้อ	คำถาม
1	เมื่อท่านพูดคุยกับคนอื่นท่านมีความรู้สึกว่าคุณเหล่านั้นไม่เข้าใจในสิ่งที่ท่านพูด 1 2 3 4 5 6 7 ไม่เคยมีความรู้สึกนี้ มีความรู้สึกเช่นนี้เสมอ
2	ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา เมื่อท่านต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นท่านมีความรู้สึกอย่างไรหรือไม่ 1 2 3 4 5 6 7 ไม่สำเร็จแน่ๆ สำเร็จแน่นอน
3	เมื่อนึกถึงบุคคลที่ท่านติดต่อด้วยในทุกๆวัน ยกเว้นคนที่ท่านสนิทที่สุด ส่วนมากท่านรู้จักพวกเขาเหล่านั้นดีเพียงใด 1 2 3 4 5 6 7 ท่านรู้สึกว่าพวกเขาเป็นคนแปลกหน้า ท่านรู้จักพวกเขาดีมาก
4	ท่านมีความรู้สึกที่ท่านไม่สนใจเลยจริงๆ กับเรื่องราวต่างๆ รอบตัวท่าน ใช่หรือไม่ 1 2 3 4 5 6 7

	น้อยมากหรือไม่เคยเลย						บ่อยมาก
5	ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีใครเคยรู้สึกแปลกใจกับพฤติกรรมของคนที่ท่านรู้จักดีแล้ว ใช่หรือไม่						
	1	2	3	4	5	6	7
	ไม่เคยมี						มีเสมอ
6	ท่านเคยผิดหวังกับผู้อื่นที่ท่านไว้วางใจ						
	1	2	3	4	5	6	7
	ไม่เคยมี						มีเสมอ
7	ชีวิตท่าน						
	1	2	3	4	5	6	7
	มีแต่สิ่งที่น่าสนใจ					มีแต่สิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำซาก	
8	มาถึงบัดนี้ชีวิตของท่าน						
	1	2	3	4	5	6	7
	ยังไม่มีจุดหมายหรือ เป้าประสงค์ที่แจ่มชัด				มีจุดหมายและ เป้าประสงค์ ที่แจ่มชัด		
9	ท่านมีความรู้สึกที่ท่านถูกกระทำอย่างไม่ยุติธรรมหรือไม่						
	1	2	3	4	5	6	7
	บ่อยมาก						
10	ในอดีต 10 ปีที่ผ่านมาชีวิตของท่าน						
	1	2	3	4	5	6	7
	มีแต่การเปลี่ยนแปลง ที่ท่านไม่รู้ว่าจะ ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น					มีแต่ความมั่นคงอย่างสมบูรณ์ และปราศจาก อุปสรรคใดๆ	
11	สิ่งต่างๆ ส่วนมากในอนาคต อาจจะเป็นเรื่อง						
	1	2	3	4	5	6	7
	น่ายินดีอย่างยิ่ง						น่าเบื่ออย่างยิ่ง
<hr/>							
ข้อ	คำถาม						
12	ท่านมีความรู้สึกที่ท่านตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยและไม่รู้ว่าจะทำอะไรต่อไปหรือไม่						
	1	2	3	4	5	6	7
	บ่อยมาก					น้อยมากหรือไม่เคยเลย	
13	ข้อใดที่บรรยายได้ดีที่สุดที่ท่านมองชีวิตอย่างไร						
	1	2	3	4	5	6	7
	คนเราสามารถหาทางออก สำหรับเรื่องราว ที่น่าเจ็บปวดในชีวิตได้เสมอ					ไม่มีทางออกสำหรับเรื่องราว ที่น่าเจ็บปวดในชีวิต	
14	เมื่อท่านนึกถึงเรื่องราวในชีวิตของท่าน ท่านมักจะ						
	1	2	3	4	5	6	7
	รู้สึกว่าช่างเป็นเรื่องดี ที่ยังมีชีวิตอยู่					ถามตัวเองว่าทำไมถึงยังมีชีวิตอยู่	
15	เมื่อท่านเผชิญปัญหาที่ยุ่ยากทางเลือกของการแก้ปัญหา มักจะ						
	1	2	3	4	5	6	7
	สับสนเสมอและยากที่จะค้นพบ					ปราศจากอุปสรรคเสมอ	

16	การทำสิ่งต่างๆ ในแต่ละวัน 1 2 3 4 5 6 7 ก่อให้เกิดความยินดีและความพอใจอย่างลึกซึ้ง	ก่อให้เกิดความเจ็บปวดและความน่าเบื่อ
17	ชีวิตของท่านในอนาคต อาจจะ 1 2 3 4 5 6 7 มีแต่การเปลี่ยนแปลงที่ท่าน ไม่รู้ว่าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น	มีแต่ความมั่นคงอย่างสมบูรณ์ และปราศจาก อุปสรรคใดๆ
18	เมื่อมีสิ่งที่ไม่น่ายินดีเกิดขึ้นในอดีต ท่านมักจะ 1 2 3 4 5 6 7 รู้สึกอารมณ์เสีย อย่างมาก	พูดว่า“ไม่เป็นไรช่างมันเถอะฉันต้อง อยู่กับมันให้ได้”และดำเนินชีวิตต่อไป
19	ท่านมีความรู้สึกและความคิดที่สับสนมากหรือไม่ 1 2 3 4 5 6 7 มีบ่อยมาก	มีน้อยมากหรือไม่เคยเลย
20	เมื่อท่านทำอะไรที่ทำให้ท่านมีความรู้สึกดี 1 2 3 4 5 6 7 แน่นอนว่าท่านจะยังคงมีความรู้สึกดีต่อไป	แน่นอนว่าจะมีบางอย่างเกิดขึ้น มาทำลายความรู้สึกนั้น
21	เคยหรือไม่ที่ท่านเกิดความรู้สึกเล็กๆ ว่าท่านไม่น่ารู้สึกอย่างนี้ 1 2 3 4 5 6 7 บ่อยมาก	น้อยมากหรือ ไม่มีเลย
22	ท่านคาดว่าชีวิตส่วนตัวของท่านในอนาคตจะ 1 2 3 4 5 6 7 ปราศจากความหมายและจุดมุ่งหมาย โดยสิ้นเชิง	เปี่ยมไปด้วยความหมายและจุดมุ่งหมาย
ข้อ คำถาม		
23	ท่านคาดว่าท่านจะมีแต่คนที่ท่านสามารถไว้วางใจได้ในอนาคตหรือไม่ 1 2 3 4 5 6 7 ท่านแน่ใจว่าจะมี	ท่านสงสัยว่าจะมี
24	ท่านมีความรู้สึกกว่าท่านไม่รู้จริงๆ ว่าอะไรจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งเพียงใด 1 2 3 4 5 6 7 บ่อยมาก	น้อยมากหรือ ไม่มีเลย
25	ในอดีตท่านเคยรู้สึกว่ามีความหลายคนที่มีบุคลิกดูเข้มแข็ง แต่บางครั้งจะรู้สึกว่าเป็นผู้แพ้ในบางสถานการณ์ 1 2 3 4 5 6 7 ไม่เคยเลย	บ่อยมาก

26	เมื่อมีบางอย่างเกิดขึ้น ท่านมักจะพบว่า						
	1	2	3	4	5	6	7
	ท่านประเมินความสำคัญของมัน สูงหรือต่ำเกินไป			ท่านได้มองแล้วว่าสิ่งเหล่านั้น มีความสอดคล้องที่ถูกต้อง			
27	เมื่อท่านนึกถึงความยุ่งยากลำบากที่ท่านมักจะเผชิญในเรื่องราวต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตของท่านท่านมีความรู้สึก						
	1	2	3	4	5	6	7
	ท่านจะประสบความสำเร็จ ในการพิชิตความยุ่งยากนั้น			ท่านจะไม่ประสบความสำเร็จ ในการพิชิตความยุ่งยากนั้น			
28	บ่อยแค่ไหนที่ท่านมีความรู้สึกว่าคุณทำในชีวิตประจำวันมีความหมายเพียงน้อยนิด						
	1	2	3	4	5	6	7
	บ่อยมาก					น้อยมากหรือไม่เคยเลย	
29	บ่อยแค่ไหนที่ท่านมีความรู้สึกว่าคุณไม่แน่ใจว่าจะสามารถควบคุมอารมณ์ได้						
	1	2	3	4	5	6	7
	บ่อยมาก					น้อยมากหรือไม่เคยเลย	

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางผนวกที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันรายด้าน และโดยรวมทั้งฉบับ

สาเหตุการออกโรงเรียนกลางคัน	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
1. ด้านบุคคล	.883
2. ด้านเศรษฐกิจ	.883
3. ด้านครอบครัว	.857
4. ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม	.886
5. ด้านสถานศึกษา	.959
โดยรวมทั้งฉบับ	.969

ตารางผนวกที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านบุคคล

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	.735	.866
2.	.691	.870
3.	.435	.882
4.	.450	.881

5.	.366	.884
6.	.516	.878
7.	.491	.879
8.	.508	.879
9.	.607	.873
10.	.746	.865
11.	.702	.869
12.	.525	.877
13.	.666	.870
	โดยรวม	.883

ตารางผนวกที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้าน
เศรษฐกิจ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
14.	.723	.862
15.	.744	.858
16.	.690	.864
17.	.734	.859
18.	.575	.876
19.	.620	.871
20.	.552	.878
21.	.563	.876
โดยรวม		.883

ตารางผนวกที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้าน
ครอบครัว

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
22.	.466	.855
23.	.496	.850
24.	.663	.834
25.	.757	.832
26.	.533	.847
27.	.658	.834
28.	.451	.855
29.	.660	.834
30.	.640	.836
โดยรวม .857		

ตารางผนวกที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสังคม
และสภาพแวดล้อม

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
31.	.273	.892
32.	.293	.895
33.	.766	.866
34.	.801	.865
35.	.479	.883
36.	.785	.866

37.	.598	.877
38.	.612	.876
39.	.665	.872
40.	.569	.878
41.	.671	.872
42.	.589	.877
โดยรวม .886		

ตารางผนวกที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามสาเหตุการออกโรงเรียนกลางคันด้านสถานศึกษา

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
43.	.607	.959
44.	.764	.956
45.	.830	.954
46.	.829	.954
47.	.857	.954
48.	.601	.959
49.	.691	.957
50.	.806	.955
51.	.893	.953
52.	.828	.954
53.	.749	.956
54.	.754	.956
55.	.851	.954
56.	.781	.955
โดยรวม .959		

ตารางผนวกที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามคุณภาพชีวิตทั้งรายด้านและโดยรวมทั้งฉบับ

คุณภาพชีวิต	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ด้านร่างกาย	.835
ด้านจิตใจ	.822
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	.817

ด้านสิ่งแวดล้อม	.881
โดยรวมทั้งฉบับ	.919

ตารางผนวกที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
2.	.265	.824
.3.	.485	.857
4.	.406	.779
10.	.377	.811
11.	.197	.848
12.	.440	.868
24.	.289	.817
โดยรวม .835		

ตารางผนวกที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
5.	.560	.816
6.	.629	.833
7.	.603	.835
8.	.631	.823
9.	.361	.819
23.	.479	.776
โดยรวม .822		

ตารางผนวกที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
--------	----------------------------------	-----------------------

13.	.486	.863
14.	.503	.816
25.	.233	.818
โดยรวม .817		

ตารางผนวกที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
15.	.673	.863
16.	.710	.859
17.	.661	.865
18.	.564	.874
19.	.628	.868
20.	.715	.859
21.	.610	.870
22.	.601	.871
โดยรวม .881		

ตารางผนวกที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองทั้งฉบับ

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
โดยรวมทั้งฉบับ	.885

ตารางผนวกที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองรายข้อ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	-.034	.886
2.	-.070	.887
3.	-.090	.887
4.	-.165	.887
5.	.138	.885
6.	.308	.884
7.	.342	.883
8.	-.084	.887
9.	.256	.884
10.	.097	.885
11.	.339	.883
12.	.359	.883
13.	-.065	.887
14.	.333	.884
15.	.334	.883
16.	.134	.885
17.	.144	.885
18.	.076	.885
19.	.249	.884
20.	.044	.886
21.	.153	.885
22.	.173	.885
23.	.055	.886
24.	.202	.885
25.	.174	.885
26.	.392	.883
27.	.430	.883
28.	.312	.884
29.	-.050	.887
30.	.313	.884
31.	.276	.884
32.	.343	.884
33.	.242	.884
34.	.087	.885

ตารางผนวกที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของของแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองรายข้อ (ต่อ)

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
35.	.252	.884
36.	.096	.885
37.	.036	.886
38.	-.029	.886
39.	-.003	.886
40.	.071	.886
41.	.656	.878
42.	.599	.879
43.	.690	.878
44.	.592	.879
45.	.689	.877
46.	.648	.878
47.	.594	.879
48.	.722	.877
49.	.645	.878
50.	.032	.889
51.	.530	.880
52.	.682	.878
53.	.689	.877
54.	.566	.879
55.	.637	.878
56.	-.081	.893
57.	.313	.884
58.	.571	.879
59.	-.280	.894
60.	.521	.880
61.	.686	.877
62.	.684	.877
โดยรวมทั้งฉบับ		.885

ตารางผนวกที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลกรายด้านและโดยรวมทั้งฉบับ

ความเข้มแข็งในการมองโลก	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ด้านความสามารถในการเข้าใจ	.882
ด้านความสามารถในการจัดการ	.830
ด้านความสามารถในการให้ความหมาย	.887
โดยรวมทั้งฉบับ	.809

ตารางผนวกที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการเข้าใจ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	.149	.857
3.	.283	.829
5.	.201	.822
10.	.364	.811
12.	.475	.892
15.	.408	.804
17.	.381	.807
19.	.533	.871
21.	.362	.812
24.	.490	.888
โดยรวม .882		

ตารางผนวกที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถในการจัดการ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	.633	.810
3.	.796	.876
5.	.355	.808
10.	.749	.848
12.	.505	.884
15.	.686	.812
17.	.591	.855

19.	.669	.824
21.	.588	.890
24.	.734	.829
โดยรวม .830		

ตารางผนวกที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของของแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลกด้าน
ความสามารถในการให้ความหมาย

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
4.	.543	.882
7.	.646	.872
8.	.586	.868
11.	.643	.878
14.	.721	.874
16.	.618	.876
22.	.446	.887
26.	.705	.870
28.	.664	.875
โดยรวม .887		

ภาคผนวก ค

ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับการรับรู้ของเครื่องมือรายข้อ

ตารางผนวกที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนรายข้อ

สาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีความเบื่อหน่ายในการเรียนหนังสือ	3.25	1.371	ปานกลาง
2. ท่านมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว	2.39	1.326	ต่ำ
3. ท่านมีผลการเรียนที่ไม่น่าพึงพอใจ	3.11	1.185	ปานกลาง
4. ท่านคิดว่าถึงแม้จะไม่เรียนหนังสือก็สามารถมีชีวิตที่ดีได้	3.27	1.283	ปานกลาง
5. ท่านถูกชักจูงจากกลุ่มเพื่อนให้ออกจากโรงเรียน	2.39	1.231	ปานกลาง
6. ท่านไม่มีความสุขในการเรียนหนังสือ	3.11	1.261	ปานกลาง
7. ท่านคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	2.37	1.240	ต่ำ
8. ท่านเคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	2.03	1.234	ต่ำ
9. ท่านมีความรักในวัยเรียน/มีปัญหาชู้สาวในวัยเรียน	2.39	1.433	ต่ำ
10. ท่านคิดว่าการเรียนไม่สำคัญ	2.49	1.134	ต่ำ
11. ท่านเคยถูกตักเตือนให้ปรับพฤติกรรมในขณะที่เป็นนักเรียน	2.37	1.121	ต่ำ
12. ท่านมีปัญหาสุขภาพ ไม่เอื้อต่อการเรียนหนังสือ	2.09	1.155	ต่ำ
13. ท่านไปโรงเรียนไม่สม่ำเสมอ ขาดเรียนบ่อย	2.68	1.206	ปานกลาง
14. ครอบครัวของท่านมีรายได้น้อย	2.86	1.351	ปานกลาง
15. พ่อแม่/ผู้ปกครองมีอาชีพที่ไม่มั่นคง มีการเปลี่ยนงานบ่อย	2.40	1.269	ต่ำ
16. พ่อแม่/ผู้ปกครองมีรายได้ที่ไม่มั่นคง	2.65	1.316	ปานกลาง
17. เงินที่ได้รับจากพ่อแม่/ผู้ปกครองไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายที่โรงเรียน	2.56	1.287	ปานกลาง
18. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากครอบครัว	2.19	1.180	ต่ำ
19. ครอบครัวของท่านมีฐานะยากจน	2.65	1.326	ปานกลาง
20. พ่อแม่/ผู้ปกครองมีภาระเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องดูแลสมาชิกครอบครัวหลายคน	2.47	1.325	ต่ำ
21. มีสมาชิกในครอบครัวบางคนที่อยู่ในวัยทำงานแต่ไม่ได้ประกอบ	2.04	1.158	ต่ำ

อาชีพ			
22. สมาชิกครอบครัวไม่สนับสนุนให้ท่านเรียนหนังสือ	2.14	1.361	ต่ำ
23. พ่อแม่/ผู้ปกครองต้องการให้ท่านออกมาทำงาน	1.99	1.215	ต่ำ
24. ครอบครัวของท่านไม่อบอุ่น	2.20	1.259	ต่ำ
25. สมาชิกในครอบครัวของท่านมีความขัดแย้งกัน	2.19	1.266	ต่ำ
26. พ่อแม่/ผู้ปกครองเห็นว่าการศึกษาหนังสือไม่สำคัญ	1.86	1.147	ต่ำ
27. สมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่แยกกันอยู่	2.34	1.335	ต่ำ
28. พ่อแม่/ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้กับท่าน	2.32	1.155	ต่ำ
29. ท่านต้องช่วยดูแลบุคคลในครอบครัว (เช่น น้อง พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย เป็นต้น)	2.12	1.321	ต่ำ
30. ท่านต้องเสียสละให้สมาชิกครอบครัวคนอื่นเรียนหนังสือแทนท่าน	1.93	1.221	ต่ำ

ตารางผนวกที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคันของเยาวชนรายข้อ

สาเหตุของการออกโรงเรียนกลางคัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
31. การเดินทางไปโรงเรียนไม่สะดวก	2.41	1.401	ต่ำ
32. ระยะทางจากบ้านไปโรงเรียนมีระยะไกล	2.56	1.298	ปานกลาง
33. ท่านมีปัญหาทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น	2.07	1.230	ต่ำ
34. ท่านมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อน	1.91	1.038	ต่ำ
35. ท่านขาดแคลนยานพาหนะในการเดินทางไปโรงเรียน	2.35	1.322	ต่ำ
36. ท่านมีปัญหาในการปรับตัวกับกลุ่มเพื่อน	1.99	1.084	ต่ำ
37. ท่านรู้สึกว้าเหว่ที่โรงเรียนไม่ยอมรับในตัวท่าน	2.04	1.181	ต่ำ
38. ท่านมักจะทำตามเพื่อนแม้จะเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง	2.22	1.104	ต่ำ
39. เพื่อนที่อาศัยในละแวกบ้านเดียวกันส่วนใหญ่ออกจากโรงเรียนกลางคัน	2.70	1.174	ปานกลาง
40. เพื่อนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันชักชวนให้ท่านออกจากโรงเรียนด้วย	2.29	1.132	ต่ำ
41. คนรอบข้างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าออกโรงเรียนเพื่อทำงานดีกว่า	2.43	1.190	ต่ำ
42. ท่านออกจากโรงเรียนเพราะเห็นว่าคนอื่นก็ไม่เรียนหนังสือเหมือนกัน	2.81	1.304	ปานกลาง
43. สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อากาศไม่ถ่ายเท ร้อน มีดี เป็นต้น	2.29	1.113	ต่ำ
44. ท่านรู้สึกว่าการเรียนในแต่ละวันหนักเกินไป	2.69	1.210	ปานกลาง
45. กิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ท่านคิดว่าครูมีอคติกับตัวท่าน	2.75	1.112	ปานกลาง

46. โรงเรียนมีความเคร่งครัดในกฎระเบียบมากเกินไป	2.85	1.178	ปานกลาง
47. ท่านถูกลงโทษ/ถูกตำหนิบ่อยครั้ง	2.49	1.208	ต่ำ
48. ท่านมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อครูผู้สอน	2.43	1.217	ต่ำ
49. ท่านมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครูผู้สอน	2.45	1.234	ต่ำ
50. วิชาต่างๆที่ท่านเรียนยากเกินไป	2.86	1.264	ปานกลาง
51. สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย	2.53	1.133	ปานกลาง
52. สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ	2.53	1.073	ปานกลาง
53. การจัดห้องเรียนไม่มีความเหมาะสม เช่น หนาแน่นเกินไป	2.59	1.153	ปานกลาง
54. การบ้านในแต่ละวันเยอะเกินไป	2.93	1.304	ปานกลาง
55. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเคร่งเครียดเกินไป	2.59	1.291	ปานกลาง
56. ท่านคิดว่าครูมีอคติกับตัวท่าน	2.43	1.266	ต่ำ

ตารางผนวกที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของเยาวชนรายข้อ

คุณภาพชีวิต	\bar{X}	S.D.
1. ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านในตอนนี้เพียงใด	3.87	1.219
2. การเจ็บปวดตามร่างกายเช่น ปวดหัว ปวดท้องปวดตามตัว ทำให้ท่านไม่สามารถทำในสิ่งที่ต้องการมากนักเพียงใด	3.45	1.144
3. ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่างๆในแต่ละวันใหม่ (ทั้งเรื่องงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน)	3.54	1.053
4. ท่านพอใจกับการนอนหลับของท่านมากนักเพียงใด	3.41	1.177
5. ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต (เช่น มีความสุข ความสงบ มีความหวัง) มากน้อยเพียงใด	3.46	1.008
6. ท่านมีสมาธิในการทำงานต่างๆ ดีเพียงใด	3.21	1.053
7. ท่านรู้สึกพอใจในตนเองมากน้อยแค่ไหน	3.51	1.163
8. ท่านยอมรับรูปร่างหน้าตาของตัวเองได้ไหม	3.47	1.241
9. ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงาเศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล บ่อยแค่ไหน	3.26	1.126
10. ท่านรู้สึกพอใจมากน้อยแค่ไหนที่สามารถทำอะไรๆ ผ่านไปได้ในแต่ละวัน	3.00	1.017
11. ท่านจำเป็นต้องไปรับการรักษาพยาบาลมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ไปได้ในแต่ละวัน	3.53	1.202
12. ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานได้อย่างที่เคยทำมา มากน้อยเพียงใด	3.24	1.139
13. ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่นอย่างที่ผ่านมาแค่ไหน	3.38	1.047
14. ท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อนๆ แค่นั้น	3.35	1.159

15. ท่านรู้สึกว่าคุณมีความมั่นคงปลอดภัยดีไหมในแต่ละวัน	3.45	1.090
16. ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด	3.33	1.162
17. ท่านมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	2.99	1.144
18. ท่านพอใจที่จะสามารถไปใช้บริการสาธารณสุขได้ตามความจำเป็นเพียงใด	3.00	1.023
19. ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสารที่จำเป็นในชีวิตแต่ละวัน มากน้อยเพียงใด	2.97	1.049
20. ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียดมากน้อยเพียงใด	3.08	1.196
21. สภาพแวดล้อมดีต่อสุขภาพของท่านมากน้อยเพียงใด	3.17	1.083
22. ท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่าน (หมายถึงการคมนาคม) มากน้อยเพียงใด	3.18	1.093
23. ท่านรู้สึกว่าคุณมีความหมายมากน้อยแค่ไหน	3.60	1.159
24. ท่านสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองได้ดีเพียงใด	3.35	1.158
25. ท่านพอใจในชีวิตทางเพศของท่านแค่ไหน (ชีวิตทางเพศ หมายถึงเมื่อเกิด ความรู้สึกทางเพศขึ้นแล้วท่านมีวิธีการจัดการผ่อนคลายลงได้รวมถึงการช่วย ตัวเองหรือ การมีเพศสัมพันธ์)	3.24	1.103
26. ท่านคิดว่าท่านมีคุณภาพชีวิต (ชีวิตความเป็นอยู่) อยู่ในระดับใด	3.08	1.102

ตารางผนวกที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนรายข้อ

การเห็นคุณค่าในตนเอง	\bar{X}	S.D.
1. ฉันทำสิ่งที่ไม่ดีมาาก	1.35	.478
2. ฉันเป็นคนไม่เชื่อฟังเวลาที่อยู่บ้าน	1.53	.501
3. ฉันเคยได้รับความลำบากเสมอ	1.37	.484
4. ฉันคิดไปในด้านอกุศลเสมอ	1.30	.460
5. ฉันเป็นคนที่ไม่พอใจได้	1.88	.517
6. ฉันเป็นคนเรียนดี	1.39	.490
7. ฉันเป็นคนฉลาด	1.45	.499
8. ฉันไม่ค่อยจะรู้เรื่องอะไรเลย	1.39	.489
9. ฉันเป็นนักอ่านที่ดี	1.35	.480
10. ฉันเรียนอะไรแล้วก็ลืมหมด	1.47	.501
11. ฉันเป็นคนหน้าตาดี	1.69	.465
12. ฉันมีหน้าตาแจ่มใสเสมอ	1.74	.440
13. ฉันมีรูปร่างไม่ดี	1.42	.495
14. ฉันเป็นคนแข็งแรง	1.74	.440
15. ฉันเป็นผู้นำในการเล่นและการกีฬา	1.47	.501
16. ฉันร้องไห้เก่ง	1.29	.454
17. ฉันเป็นคนชอบวิตกกังวล	1.42	.495

18. ฉันหวาดกลัวบ่อย ๆ	1.32	.468
19. ฉันจะว่าวุ่นใจเมื่อมีคนเรียกฉัน	1.38	.487
20. ฉันเป็นคนขี้ตกใจ	1.39	.490
21. คนมักเลือกฉันในการเล่นเกมนต่าง ๆ ฉันเป็นคนที่มีความสุข	1.47	.501
22. ฉันเป็นคนสุดท้ายที่ได้รับเลือกให้เล่นเกม	1.30	.460
23. ฉันลำบากใจที่จะเป็นเพื่อนกับใคร	1.31	.463
24. ฉันมีเพื่อนมาก	1.75	.436
25. ฉันเป็นคนที่ถูกลืม	1.37	.485
26. ฉันเป็นคนที่มีความสุข	1.82	.385
27. ฉันเป็นคนที่มีความสุข	1.81	.396
28. ฉันพอใจในสภาพตัวเองขณะนี้	1.80	.401
29. ฉันอยากเป็นอย่างอื่นที่ไม่ใช่ตัวฉันตอนนี้	1.37	.485
30. ฉันเป็นคนร่าเริง	1.85	.362
31. ฉันเป็นคนมีคุณค่าทัดเทียมกับผู้อื่น	1.79	.411
32. ฉันเป็นคนมีคุณสมบัติที่ดีหลายอย่าง	1.77	.420
33. ฉันรู้สึกว่าการทำอะไรไม่สำเร็จเลย	1.66	.475

ตารางผนวกที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนรายข้อ (ต่อ)

การเห็นคุณค่าในตนเอง	\bar{X}	S.D.
34. ฉันมีความสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีเท่าผู้อื่น	1.69	.465
35. ฉันมีความภาคภูมิใจในตนเองน้อยเหลือเกิน	1.59	.493
36. ฉันคิดถึงตัวเองในทางที่ดี	1.69	.463
37. โดยทั่วไปแล้วฉันมีความพอใจในตัวเอง	1.69	.463
38. ฉันหวังว่าฉันสามารถนับถือตัวเองได้มากกว่านี้	1.31	.465
39. ขณะนี้ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนไร้ประโยชน์	1.75	.517
40. บางครั้งฉันคิดว่าฉันไม่มีอะไรดีเลย	1.47	.575
41. ฉันเป็นเพื่อนกับทุก ๆ คน	4.10	1.073
42. ฉันมีความสุข	3.93	1.004
43. ฉันมีความกรุณา	3.76	.925
44. ฉันเป็นคนกล้า	3.75	.935
45. ฉันเป็นคนซื่อสัตย์	3.95	1.054
46. คนทั่วๆ ไปชอบฉัน	3.89	1.112
47. ฉันเป็นคนที่ไว้วางใจได้	4.17	1.015

48.ฉันเป็นคนดี	4.17	1.019
49.ฉันภาคภูมิใจในตัวฉัน	3.98	1.084
50.ฉันเป็นคนเกียจคร้าน	2.90	1.067
51.ฉันให้ความร่วมมือกับทุกคนเสมอ	3.83	.954
52.ฉันเป็นคนร่าเริงแจ่มใส	3.97	.958
53.ฉันเป็นคนมีความคิด	3.91	.962
54.ฉันเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	3.87	1.032
55.ฉันเป็นคนอ่อนโยน	3.63	1.084
56.ฉันเป็นคนขี้อิจฉา	3.35	1.285
57.ฉันเป็นคนที่ไม่ดีจริง	3.08	1.078
58.ฉันเป็นคนสุภาพ	3.57	1.195
59.ฉันเป็นคนขี้อาย	2.45	1.103
60. ฉันเป็นคนสะอาด	3.80	1.141
61. ฉันเป็นคนที่มีประโยชน์ต่อผู้อื่น	3.79	1.066
62. ฉันเป็นคนมีความกตัญญู	4.10	1.145

ตารางผนวกที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของ
เยาวชนรายข้อ

ความเข้มแข็งในการมองโลก	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เมื่อท่านพูดคุยกับคนอื่นท่านมีความรู้สึกว่าคุณเหล่านั้นไม่เข้าใจใน สิ่งที่ท่านพูด	4.37	1.504	ปานกลาง
2. ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา เมื่อท่านต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นท่านมี ความรู้สึกอย่างไรหรือไม่	4.28	1.322	ปานกลาง
3. เมื่อนึกถึงบุคคลที่ท่านติดต่อกับในทุกวัน ยกเว้นคนที่ท่านสนิท ที่สุด ส่วนมากท่านรู้จักพวกเขาเหล่านั้นดีเพียงใด	4.43	1.343	ปานกลาง
4. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณไม่สนใจเลยจริงๆ กับเรื่องราวต่างๆ รอบตัวท่าน ใช่หรือไม่	4.21	1.473	ปานกลาง
5. ในช่วงเวลาที่ผ่านมาท่านเคยรู้สึกแปลกใจกับพฤติกรรมของคน ที่ท่านรู้จักดีแล้ว ใช่หรือไม่	4.12	1.515	ปานกลาง

6. ท่านเคยผิดหวังกับผู้ที่ท่านไว้วางใจ	4.00	1.780	ปานกลาง
7. ชีวิตท่าน (มีแต่สิ่งที่น่าสนใจ-มีแต่สิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำซาก)	3.98	1.548	ปานกลาง
8. มาถึงบัดนี้ชีวิตของท่าน (ยังไม่มีจุดหมายหรือเป้าประสงค์ที่แจ่มชัด- มีจุดหมายและ เป้าประสงค์ ที่แจ่มชัด)	3.61	1.666	ปานกลาง
9. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณถูกกระทำอย่างไม่ยุติธรรมหรือไม่	3.97	2.058	ปานกลาง
10. ในอดีต 10 ปีที่ผ่านมาชีวิตของท่าน (มีแต่การเปลี่ยนแปลง ที่ท่านไม่รู้ว่าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น - มีแต่ความมั่นคงอย่างสมบูรณ์ และปราศจาก อุปสรรคใดๆ)	3.96	1.658	ปานกลาง
11. สิ่งต่างๆ ส่วนมากในอนาคต อาจจะเป็นเรื่อง (น่ายินดีอย่างยิ่ง - น่าเบื่ออย่างยิ่ง)	3.89	1.568	ปานกลาง
12. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยและไม่รู้ว่าจะทำอะไรต่อไปหรือไม่ (บ่อยมาก - น้อยมากหรือไม่เคยเลย)	4.27	1.304	ปานกลาง
13. ข้อใดที่บรรยายได้ดีที่สุดว่าท่านมองชีวิตอย่างไร (คนเราสามารถหาทางออก สำหรับเรื่องราว (ที่น่าเจ็บปวดในชีวิตได้เสมอ - ไม่มีทางออกสำหรับเรื่องราวที่น่าเจ็บปวดในชีวิต)	4.47	1.509	ปานกลาง
14. เมื่อท่านนึกถึงเรื่องราวในชีวิตของท่าน ท่านมักจะ (รู้สึกว่าคุณ เป็นเรื่องดี ที่ยังมีชีวิตอยู่ - ถามตัวเองว่าทำไมถึงยังมีชีวิตอยู่)	4.29	1.378	ปานกลาง
15. เมื่อท่านเผชิญปัญหาที่ยุ่งยากทางเลือกของการแก้ปัญหา มักจะ (สับสนเสมอและยากที่จะค้นพบ - ปราศจากอุปสรรคเสมอ)	3.72	1.352	ปานกลาง
16. การทำสิ่งต่างๆ ในแต่ละวัน (ก่อให้เกิดความยินดีและความพอใจอย่างลึกซึ้ง - ก่อให้เกิดความ เจ็บปวดและความน่าเบื่อ)	4.23	1.303	ปานกลาง
17. ชีวิตของท่านในอนาคต อาจจะ (มีแต่การเปลี่ยนแปลงที่ท่านไม่รู้ว่าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น - มีแต่ความมั่นคงอย่างสมบูรณ์ และปราศจาก อุปสรรคใดๆ)	3.64	1.560	ปานกลาง

ตารางผนวกที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนรายข้อ (ต่อ)

ความเข้มแข็งในการมองโลก	\bar{X}	S.D.	ระดับ
18. เมื่อมีสิ่งที่ไม่น่ายินดีเกิดขึ้นในอดีต ท่านมักจะ (รู้สึกอารมณ์เสียอย่างมาก - พุดว่า “ไม่เป็นไรช่างมันเถอะฉันต้องอยู่กับมันให้ได้ ”และดำเนินชีวิตต่อไป)	4.34	1.456	ปานกลาง
19. ท่านมีความรู้สึกและความคิดที่สับสนมากหรือไม่ (มีบ่อยมาก - มีน้อยมากหรือไม่เคยเลย)	4.17	1.558	ปานกลาง
20. เมื่อท่านทำอะไรที่ทำให้ท่านมีความรู้สึกดี (แน่นอนว่าท่านจะ	4.28	1.498	ปานกลาง

ยังคงมีความรู้สึกดีต่อไป - แน่ใจว่าจะมีบางอย่างเกิดขึ้นมาทำลายความรู้สึกนั้น)			
21. เคยหรือไม่ที่ท่านเกิดความรู้สึกเล็กๆ ว่าท่านไม่น่ารู้สึกอย่างนี้ (บ่อยมาก - น้อยมากหรือ ไม่มีเลย)	4.14	1.520	ปานกลาง
22. ท่านคาดว่าชีวิตส่วนตัวของท่านในอนาคตจะ (ปราศจากความหมายและจุดมุ่งหมาย โดยสิ้นเชิง - เปี่ยมไปด้วยความหมายและจุดมุ่งหมาย)	4.59	1.585	ปานกลาง
23. ท่านคาดว่าท่านจะมีแต่คนที่ท่านสามารถไว้วางใจได้ในอนาคตหรือไม่ (ท่านแน่ใจว่าจะมี - ท่านสงสัยว่าจะมี)	3.95	1.487	ปานกลาง
24. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณไม่รู้จักจริงๆ ว่าอะไรจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งเพียงใด (บ่อยมาก - น้อยมากหรือไม่มีเลย)	4.31	1.337	ปานกลาง
25. ในอดีตท่านเคยรู้สึกว่ามีหลายคนที่มีบุคลิกดูเข้มแข็ง แต่บางครั้งจะรู้สึกว่าเป็นผู้แพ้ในบางสถานการณ์ (ไม่เคยเลย - บ่อยมาก)	3.85	1.302	ปานกลาง
26. เมื่อมีบางอย่างเกิดขึ้น ท่านมักจะพบว่า (ท่านประเมินความสำคัญของมันสูงหรือต่ำเกินไป - ท่านได้มองแล้วว่าสิ่งเหล่านั้นมีความสอดคล้องที่ถูกต้อง)	3.89	1.229	ปานกลาง
27. เมื่อท่านนึกถึงความยุ่งยากลำบากที่ท่านมักจะเผชิญในเรื่องราวต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตของท่านท่านมีความรู้สึกว่าคุณจะประสบความสำเร็จในการพิชิตความยุ่งยากนั้น - ท่านจะไม่ประสบความสำเร็จในการพิชิตความยุ่งยากนั้น	4.31	1.270	ปานกลาง
28. บ่อยแค่ไหนที่ท่านมีความรู้สึกว่าคุณทำในชีวิตประจำวันมีความหมายเพียงน้อยนิด (บ่อยมาก - น้อยมากหรือ ไม่เคยเลย)	4.13	1.462	ปานกลาง
29. บ่อยแค่ไหนที่ท่านมีความรู้สึกว่าคุณไม่แน่ใจว่าจะสามารถควบคุมอารมณ์ได้ (บ่อยมาก - น้อยมากหรือไม่เคยเลย)	4.13	1.413	ปานกลาง